

Neofit Cavsocalvițiu
Înfruntarea jidovilor
1803

reeditată în 1938 și 2002

- 1. Prefața traducătorului**
- 2. Înainte cuvântare**
- 3. Capitolul 1**
- 4. Capitolul 2**
- 5. Capitolul 3**
- 6. Capitolul 4**
- 7. Fraților creștini**

Prefața traducătorului

Din întâmplare mi-a căzut în mână această lucrare scrisă cu slove chirilice la 1803, de călugărul Neofit Căvsolalvițiu, fost popă jidovesc - rabin - până la vârsta de 38 de ani, când s-a creștinat.

Mai mult impresionat de vechimea ei - 133 de ani - și a titlului foarte sugestiv "Înfruntarea jidovilor", m-am hotărât s-o cercetez, fiind vorba de ovrei, "iubiții" noștri jidovi de astăzi, pe care, acum bucurându-se de toate drepturile civile și politice și așezați temeinic, în număr covârșitor de peste două milioane, pe umerii sărmanilor noștri români, pe zi ce trece îi simțim tot mai apăsători .

Trebuie să mărturisesc, că această carte scrisă într-o vreme când nici vorbă nu putea fi de antisemitism în țara noastră, deoarece odinioară jidovii lipseau aproape cu totul și numai la 1839, în timpul domnitorului moldovean de tristă memorie Mihail Sturza, își fac apariția în număr mai mare - trebuie să mărturisesc, zic, că citind conținutul acestei cărți, am rămas profund impresionat; și se va putea oricine convinge cercetând-o, fie creștin, fie jidov chiar, că aici este un adevărat izvor dătător de viață un balsam întăritor spiritual, o neprețuită comoară sufletească, ce n-ar trebui să lipsească din casa nici unui creștin, nici unui om dornic de a cunoaște adevărul cel adevărat, spre a-i servi lui drept îndrumar și călăuză în viață.

Este o carte sfântă pentru noi, creștinii, o carte care trebuie să ne rămână veșnic în memorie, și atât tinerii cât și bătrânii s-o cunoască și s-o învețe pe de rost, din scoarță în scoarță, de ea depinzând însăși existența noastră ca români și creștini, mai ales în vremea de astăzi când ne găsim pe muchea prăpastiei și o dezorientare completă și neîncredere în ziua de mâine, au pus stăpânire pe ființa noastră.

Bombardați zilnic de o presă aproape în întregime jidovească, o presă de intriga, șantaj și scandal, o presă de zăpăcire, iar nu de luminare a opiniei publice, și înregimentați în felurite partide politice care se dușmănesc, noi creștinii ne consumăm întreaga noastră energie și vlagă în lupte sterile, în lupte zadarnice, pe chestiuni mărunte de ambiții personale și interese de partid. Interesele generale de masă, interesele primordiale de neam au rămas numai mijloace de ademenire a naivilor, dar nicidecum un scop bine determinat, un obiectiv care trebuie ajuns.

În modul acesta dușmanul nostru real, dușmanul nostru ireductibil rămânea neidentificat și piedicile pe care el ni le punea sistematic în calea progresului și dezvoltării noastre rămâneau neobservate, ignorate; sau dacă instinctiv le bănuiam, nu puteam găsi calea cea dreaptă, drumul spre liman, spre a ieși din impas, din încurcătură. Și atunci răul a prins rădăcini și mai adânci și soarele izbăvitor în loc să ne lumineze, s-a ascuns în nori și mai groși.

Citind această carte în mod temeinic, cu răbdare și concentrare - deoarece nu i s-a alterat nimic din stilul ei oarecum arhaic și din ortografia ei prea puțin prezentă - cititorul va putea aprecia nemăsurata valoare a acestei lucrări.

Nu am schimbat nimic din conținutul acestei cărți față de original și din considerația că lucrurile sfinte nu trebuie atinse în ființa lor. Și dacă totuși s-ar mai ivi cineva care să declare această scriere apocrifa, îl invităm la Academia Română, să consulte în întregime originalul, care se găsește înregistrat la No. 662, la secțiunea de "cărți vechi și manuscrise".

Neofit n-a fost un rabin de rând; Neofit a fost un savant teolog adânc cunoscător al Talmudului, adânc cunoscător al Vechiului și Noului Testament, în contact permanent cu jidovii; până la vârsta de 38 ani - când s-a creștinat - Neofit a avut tot timpul necesar de studiu, spre a-și da seama de locul unde este adevărul și calea cea dreaptă pe care trebuie să meargă mai departe.

Profesor de limba greacă la călugării de la Sfântul Munte, el vine apoi în Moldova, unde își însușește limba română și scrie această carte, socotind acest fapt ca o datorie de conștiință.

Nu i se poate arunca învinuirea că ar fi scris din răutate, că Neofit nu era capabil de așa ceva. El mărturisește cu profundă durere în suflet: "pentru a face această lucrare, am vărsat mai multe lacrimi decât cerneală".

Iar jidovii, citind această operă vor înțelege că dacă antisemitismul se naște în locurile pe unde ei se cuibăresc, acest fapt nu este o enigmă, un mister, ci, din contră, ceva foarte firesc: jidovul singur poartă cu el antisemitismul, după cum râia naște scărpinătura. Și după cum scărpinătura nu dispăre decât prin vindecarea râiei, tot așa și antisemitismul nu va putea dispărea decât o dată cu alungarea jidovilor, sau prin sucombarea poporului la sânul căruia s-au încuibat.

Acest fapt să nu se creadă că este o florică de stil, ci un principiu riguros științific, o dogmă a științei sintetizată în cuvintele latine: *sublata causa tollitur effectus*, adică numai suprimând cauza dispăre efectul.

Unde am putea goni pe ovrei din mijlocul nostru, pentru a vindeca boala noastră socială de care suferim și pe care am putea-o numi iudeopatie, acest lucru se va vedea; în tot cazul într-un loc îndepărtat de pe scoarța globului, cum ar fi de exemplu insula Madagascar, deja propusă de Franța, sau Uganda din Africa Centrală, propusă de englezi, sau o regiune din Canada, Australia, etc. Printr-o uniune internațională antisemită se va putea ajunge la o astfel de hotărâre, întrucât Palestina nu poate primi nici un milion de jidovi, și ei toți sunt peste 18 milioane.

Că ar vrea ovreii să primească această soluție ori n-ar vrea, aceasta un interesează, atunci când este în joc însăși existența popoarelor creștine și a creștinismului.

Trebuie să se știe că ursul nu joacă de voie; și lui Napoleon Bonaparte, (de care tremura toată lumea, când a venit sorocul, i s-a fixat domiciliul forțat în insula Sfânta

Elena, în largul Oceanului Atlantic, și acolo a rămas până la moarte. Pentru ce nu s-ar proceda și cu jidovii la fel, pentru liniștea și pacea lumii creștine?

Întotdeauna când vrei să stârpești un rău definitiv trebuie aduse soluții nulinale. Crâmpiele de soluții pot să amelioreze, dar nu pot să vindece: oricât ai arde un cancer cu fierul roșu, nu vei salva bolnavul decât numai prin puterea cuțitului operator; oricât vei flitui și vei curăța mobila, nu vei scăpa de ploșnițe decât printr-o sulfurizare sistematică, o deparazitare radicală. Tot asemenea și viața creștină și liniștea neamului nostru nu se vor restabili decât prin eliminarea ovreilor; o eliminare sistematică tematică, rațională, în mod continuu și permanent, până nu va mai rămâne nici o lindină, nici un picior de jidov .

Că ei sunt astăzi puternicii zilei aproape pe întreg globul prin influența banului pe care îl dețin și prin formidabila organizare francmasonică care a prins în mrejele ei pe aproape toți guvernânții și potențații actuali ai țărilor creștine? Va trece și aceasta cum au trecut atâtea nevoi, mai ales că ruptura s-a și făcut prin național-socialismul german în frunte cu Hitler!

Nu trebuie să se uite faptul că întotdeauna forța morală a ieșit biruitoare, și însuși Mântuitorul a spus: "Crede, și te vei mântui" sau "De ai avea credință, ai clinti și munții".

Se impune deci să avem credință în izbândă, dar o credință neștrămutată, o credință vie și hotărâtă, și atunci nimeni nu ne va putea sta împotriva.

Aceia din noi care ne dăm seama mai cu ușurință de marea primejdie ce ne paște, trebuie să ne transformăm în adevărați apostoli și să deschidem ochii fraților noștri mai puțin înțelegători și mai îndărătnici spre a-i readuce la viață. Fiecare trebuie să ne zbatem după puterea pe care o avem, dintr-un adânc sentiment instinctiv al datoriei, în mod permanent, fără odihna și cu perseverență. Puterea diavolului: jidovii, "adunarea satanii" cum îi numește Neofit, sunt în luptă încordată cu Dumnezeu, cu noi creștinii; este o luptă pe viață și pe moarte, începută cu mult în urmă și al cărei Mare Cartier General s-a stabilit în vecina noastră Rusie, complet subjucată și îngenunchată în ultimul timp, unde viața creștină a fost complet înmormântată.

Singura tactică de bătaie care ne mai poate salva, nu poate fi alta decât strânsa legătură creștină, cea mai deplina frăție, solidaritate și unitate de luptă creștină contra jidovilor, această avangardă și executantă a lui Satan, a anticristului. Se impune izolarea imediată a ovreilor, cu ruperea oricăror legături cu ei. Un boicot general se impune, permanent și cu încăpățânare. Trebuie să-i tratăm ca pe niște ciumați, să le arătăm tot disprețul și hotărârea noastră de a trăi, de a nu ne da învinși ca niște lași și nemernici, ci, după cum de două mii de ani am rămas neclintiți pe aceste meleaguri ale Daciei Traiane, și de azi înainte vom ști să ne afirmăm ființa noastră etnică, ființa creștină. Neînțelegerile dintre noi să le privim ca mici incidente trecătoare, incapabile să ne țină dezbrinați, că toți avem aceleași interese de apărare.

Cine în inimă șovăiește, dacă un pic din sângele său mai este creștin, citind această carte înviorătoare a sufletului și dătătoare de viață, își va recăpăta încrederea în viitor, în deplina izbândă. Să se gândească fiecare la cuvintele Domnului pe care i le-a spus lui Petru, pe când amândoi umblau pe lacul Ghenisareth și Petru țipa că se îneacă: "Dă

din mâini Petre, că nu te îneci", și să pornească la lupta de retrezire creștină și dezrobire a neamului, cu completă încredere și neînduplecare. Să fie convins că forța sufletească este nemărginită, nemăsurată și de neînvins; iar dintr-o zdrobire morală și lipsă de credință, nu poate ieși o izbândă, ci o înfrângere! Să se mai gândească iarăși că nu poate servi în același timp la doi stăpâni: "Și lui Dumnezeu și lui Mamona"; iar cine servește pe jidovi nu poate servi și pe creștini, aceasta fiind o imposibilitate morală. Să se mai gândească iarăși la ce a spus Iisus: "Cine nu este cu mine, este împotriva mea", adică cine este cot la cot cu jidovii, nu poate fi alături și de creștini!

Mai ales în chestiunea politică, de care mai mult depinde salvarea și existența noastră, fiecare cititor trebuie să-și deschidă bine ochii. Se impune o revizuire a conștiinței fiecăruia și o cercetare obiectivă a situației: Până la 1923, când s-a suprimat articolul 7 din Constituție, ovreii nu aveau drepturi civile și politice, erau străini. Astfel fiind cazul, toate partidele politice existente la acea dată erau creștine și prima grijă pe care o aveau ele era să îngrijească de creștini. Prin suprimarea art. 7 și primirea în masă a jidovilor în rândul românilor, se produce un fenomen de o importanță extraordinară pentru viitorul nostru: jidovii posedau avuții mari, strânse de pe spinarea noastră și mai veneau și cu un aport de câteva sute de mii de voturi care din punct de vedere electoral nu puteau fi neglijate. Atunci toate partidele politice au început o întrecere între ele, care mai de care să atragă în rândurile lor pe acești proaspeți cetățeni care mai aveau și pungile pline. Prin acest fapt, fața tuturor grupărilor noastre politice dornice de putere își modifică componența și din partide creștine se transformă în partide jidano-creștine. Marele public, atât țărani cât și târgoveții, nu pot să-și dea seama de excepționala importanță a acestei schimbări și, în buna lor credință, ei își continuă fiecare drumul politic pe care l-au apucat, sau acela care, potrivit firmei, pare mai ademenitor, mai promițător și mai potrivit scopului de a realiza fericirea neamului. Dar contrar tuturor așteptărilor, încet, încet se observă o schimbare în atitudinea, moravurile și noile directive ale partidelor politice; era și natural: jidovii, pe lângă voturi, pun la bătaie enorme sume de bani pentru care, după obiceiul lor, al cametei, trebuiau să capete cele mai mari avantaje. Și cum "banul este ochiul dracului", fiindcă creștinii, deși formau majoritatea numerică, erau săraci, se înțelege că influența și conducerea politică trece de fapt în mâinile iudaice, iar grupările politice și guvernele devin niște păpuși în mâinile fiilor satanei, păpuși care trebuie să joace și să se miște după cum sforile erau trase și mânuite de ovrei, influența masei creștine rămânând aproape nulă. Treptat, treptat cinstea înnăscută și tradițională a românului începe să se clatine: falimente, contrabandă, lovituri în stil mare, se succed unele după altele, fără nici o sancțiune, fără nici o măsură de stăvilire. Afaceri de miliarde se pun la cale și se execută, dând naștere la scandaluri publice, dar totul se mușamalizează. Traficul de influență, cointeresări și comisioane, devin ceva foarte obișnuit, la ordinea zilei, și chiar se banalizează. Cu un cuvânt, demoralizarea și nerușinarea se lătesc și se înrădăcinează, în toate ramurile de activitate, fie publică sau socială, cu atâta repeziciune, încât rămâi năucit. Dar toată această calamitate și zdruncinare morală, nu se atribuie decât războiului purtat, și chiar este denumită de unii "oameni de știință" drept "psihoza postbelică". Să ne ierte onorații noștri observatori, nu este o psihoză postbelică, ci este o psihoză iudaică, absolut incurabilă și distrugătoare a vieții creștine. Este acțiunea satanei celui nimicitor de suflete, încarnat în poporul jidovesc; este lupta care se dă pentru supremația iudaică, prin înlocuirea și subjugarea lumii creștine.

Exponenții politici ai oricărei grupări, reduși la rolul unor simple manechine politice, n-au nici o putere și lupta pe care ei o duc este o luptă chișotiană, o luptă cu morile de vânt; că ori nu observă adevăratul dușman, ori de teamă se fac că nu-l observă, și lucrurile merg mai departe pe calea apucată, pe drumul ce duce la prăpastie.

Și ce ar putea să facă oricare conducător politic de partid, când brațele lui sunt legate și prezența lui se bazează pe forța jidovească din presă, din finanțe, înstrăinătate? Eu îi compătimesc, că sunt dintre ei unii pe care aș înclina să-i socotesc oameni cinstiți; dar totuși îi condamn pentru încăpățânarea și perseverența de care dau dovadă pe o cale de nimicire creștină. Când este vorba de viața unui popor, de existența unui neam, când vezi inutilitatea și zădărnicia strădaniilor tale, cel mai bun lucru este să renunți la ambiția personală și să descurci locul. Ai legături cu jidovii, ești prins în mrejele lor și ți-ai luat angajamente față de ei, nu poți rezista presiunilor, depinzi de ei, pentru ce nu te retragi - cel puțin împins de dragostea de neam - și să lași locul altora care au mâna liberă? Aceasta este buba partidelor noastre politice! Se laudă careva din ele cu trecutul: noi am făcut, noi am dres, etc. Vă cred dragii mei, suntem de acord, așa este! Dar vă întreb când ați făcut? Până la 1923, când partidele politice erau creștine! De la 1923 înapoi, de când aceste partide nu mai au decât firma creștină, dar în fond au devenit iudeo-creștine, adică de când necuratul și-a vârât coada în ele, iată că nu mai puteți face nimic! Și dacă noi nu grăim adevărul, lăsați faptele să vorbească: Comerțul creștin este gata de înmormântare; industria creștină aproape nu mai există; toate felurile de profesii se jidovesesc văzând cu ochii și pe zi ce trece, iar creștinii noștri bat în retragere cu o viteză catastrofală! Dar mecanismul de stat? Administrație, armată, telefoane, tutunuri, chibrituri, alcooluri, etc. nu sunt împănate și se împănază pe zi ce trece cu aceste elemente ale satanei? Aceasta este realitatea, cruda realitate!

Prin urmare, cititorul acestor rânduri, după ce îi va cunoaște prin Neofit pe iubii noștri concetățeni jidovi, dacă zăbranicul umanitarist ce-i acoperă, poate, fața va reuși să și-l arunce, spre a vedea adevărul în adevărata lui lumină, va trebui să întrebe pe oricare politician care-i solicită sprijinul: "Care este programul d-voastră, sau cum înțelegeți să ne scăpați de ovrei?" Dacă va răspunde că: "noi nu avem nimic cu ovreii, că și ei sunt tot oameni", atunci veți înțelege că ori Diavolul ori Dumnezeu pentru ei tot una este; și cum această monstruoasă nu mai poate dăinui, pentru însăși existența noastră fizică, necum spirituală, ar fi o crimă să le acordați sprijinul dvs. politic; indiferent de avantajele materiale ce vi s-ar propune, sufletul dvs. să nu vi-l mai vindeți! Dacă va răspunde: Jidovii să iasă din mijlocul nostru, că România creștină este și românească", atunci veți cerceta dacă aceste vorbe le spune din inimă sau numai pentru a vă amăgi; și o dată lămurit asupra acestor întrebări, dați-ți avizul dumitale.

Un "Toma Necredinciosul" citind aceste rânduri, nu este exclus să zâmbească cu ironie, zicând: "Dar ce are a face politica și cu credința, domnule? Orice ar spune Neofit, și oricine ar fi jidanii, din moment ce au drepturi politice și trăiesc în țară alături de noi, nu poți să-i ocolești așa cu una, cu două, și să-i împiedici de a-și exercita drepturile. Trăiesc și ei, așa, oricât de păcătoși ar fi, trăim și noi! Și apoi vremurile de civilizație de astăzi, legăturile noastre cu toate celelalte popoare, sunt de așa natură, încât nu-ți îngăduie să te închizi cu ziduri chinezești, să rămâi izolat! Una e politica și Statul, alta e Religia. A vorbi astăzi de măsuri contra ovreilor, ar fi să ne întoarcem cu sute de ani în urmă, ca pe vremurile inchiziției spaniole; asta nu se mai poate astăzi monșer! Noi putem fi creștini și jidovii jidani, și totuși aceasta este!"

Iată un răspuns care ai crede că te-a dat gata, te-a lăsat paf! Totuși, se poate vedea imediat cât de ieftine sunt argumentele, și care este adevărul. Mai întâi trebuie să se știe un lucru: o țară nu este "o întâmplare", un loc de adunătură, un sat fără câini, unde intră cine vrea și rămâne cui îi place. O țară este ceva sfânt! Ea este moșia, bunul unui neam, transmis din generație în generație, secole de-a rândul, veac după veac, din moși strămoși și cu sacrificiul a milioane de vieți! O țară este un drept ce nu poate fi înstrăinat sub nici o formă și de nimeni, ea fiind însăși viața neamului. O țară nu este ca o avere privată pe care tu, ca proprietar, s-o poți negocia cum îți place: s-o vinzi, s-o amanezezi, s-o joci la cărți ori s-o împărți cui vrei! Nu! Moșia unui popor, bunul unui neam, este inalienabil și imprescriptibil! Cine dar ar fi în stare să afirme, că el are dreptul să dispună de averea neamului, după gustul lui? Nimeni!

Dar când zici: moșia unui popor, sau țara lui, ce însemnează? Nu arată această mărturisire că acel popor trebuie și este singur în drept să se bucure de averea lui? Ce înseamnă deplină proprietate, stat independent, decât că, acel neam care stăpânește acea țară, are tot dreptul să dispună de toate bogățiile și toate veniturile acelei țări, după cum îi dictează interesele sale, el singur și numai el!

Ori, când cineva afirmă că jidovii sunt pe picior de egalitate cu noi, românii băștinași, cine nu observă grosolana eroare, că aceste drepturi acordate jidovilor nu pot fi decât relative! A consultat cineva întreg neamul românesc, toată obștea română, și toată lumea a fost de acord ca jidovii să fie făcuți frați și părtași cu noi pe moșia românească? Nu! Niște simpli oameni politici, niște politicieni influențați de anumite considerațiuni, fie de ordin sentimental, fie de ordin pecuniar, într-o bună zi, la 1923, i-au declarat pe jidovi egali în drepturi cu noi, băștinașii! Ei, și? Rezultă de aici că întregul nostru neam românesc trebuie să-și pună de acum înainte cenușă în cap și să poarte pe jidovi în spate o veșnicie? Dar chiar într-o afacere particulară, o moștenire, de exemplu, cu câțiva moștenitori, dacă acea avere este de-a valma, indiviză, se poate face vreo vânzare valabilă, dacă unul singur din comoștenitori se opune? Nu! Atunci în baza căror considerente de drept, un terchea berchea, cu toată banda lui, poate dispune și angaja la jug pe viață un întreg neam, fără să mai fie o justă măsură posibilă? Nu! Niciodată! Probă că așa este, Kemal Pașa, în Turcia, n-a scos recent peste trei milioane de greci din Asia Mică și i-a gonit în Grecia? Iată dar cât de relative și inoperante pot rămâne oricare legi făcute de partidele politice, atunci când interesele poporului altfel dictează! N-a spus chiar Einstein, jidovul cu pretenții de savant, gonit de Hitler din Germania, că înseși legile cosmice, legile după care se conduce universul sunt relative? Apoi, dacă chiar aceste legi sunt relative, legile umane rămân niște simple petice de hârtie, pe care oricând le poți schimba și trece la coș, atunci când interesele superioare de neam impun acest lucru!

Dar lăsând la o parte aceste considerațiuni de drept natural, de drept național, să vedem cel puțin dacă jidovii, trăind alături de noi, în societatea creștină, statul român ar putea folosi ceva de pe urma lor.

Pentru a nu ne pierde în discuții complicate sau în frazeologii găunoase și pentru a putea fi înțeles de toată lumea, să luăm un exemplu cunoscut aproape de oricine și ușor de controlat, din viața furnicilor.

Furnicile, care nu au nici măcar glas să se gâlcevească, sunt de mai multe feluri, cum sunt și oamenii de diferite naționalități. Sunt furnici negre, roșii, cenușii, etc. Totuși,

dacă ne vom uita în țara lor, în mușuroiul lor, vom vedea că fiecare fel de furnici trăiește separat, neamestecate unele cu altele: mușuroi de furnici negre, mușuroi de furnici roșii, etc. Pentru ce? Pentru că numai indivizii care se aseamănă în totul se caută și se adună, putând trăi în armonie, în baza unui principiu natural, unei legi firești, care nu poate fi dărâmată de nici o argumentație; este o dogmă de știință, care se aplică tuturor viețuitoarelor, oricare ar fi ele, implicit și oamenilor!

Atunci ce legătură strânsă de suflet și interese, pentru a putea trăi laolaltă, există între noi românii și jidani, când ne diferențiem atât prin rasă, prin limbă, prin credință, prin trecutul istoric și aspirațiile noastre, de asemenea prin moravuri, înclinații etc. Nu avem noi românii specificul nostru și jidovii pe al lor? Ce să mai vorbim în plus de aportul social, când creștinul, se știe, este exclusiv producător și ovreiu exclusiv speculant și parazit.

Și când se mai dovedește în plus cu documente - cum veți vedea în textul acestei lucrări - că jidanii merg până acolo cu rătăcirile lor satanice, încât uciderea creștinilor, sângele de creștin torturat, este întrebuițat de ei pentru îndeplinirea ritualului drăceștii lor credințe talmudice, un sentiment de scârbă și dezgust și se naște în suflet, că fiecare cugetă că așa ceva nu mai practică decât unii sălbatici antropofagi, cum sunt prin insulele Polineziei, Malaieziei, ori Africa Centrală. Iată însă că avem și noi canibalii noștri, "băutori de sânge" creștin, de care ne frecăm zilnic: sunt scumpii noștri jidovi. Sânge de creștin muncit la tăierea împrejur; sânge de creștin sub formă de cenușă la cununie, sânge la moarte; sânge la plângerea Ierusalimului, la purim, la paște, sânge pentru farmece! Cu un cuvânt, ceea ce este pentru ritualul creștin pâinea și vinul, este sângele de creștin muncit pentru ritualul talmudic jidovesc!

Dar mulți se vor întreba: De unde pot să-și procure jidovii atâta sânge de creștin? De unde? Foarte simplu: Neofit precizează că "nu este nevoie de căldări de sânge, dar de cantități mici: câte o picătură, cenușă cât o măslină sau bob de finic".

Deci nu sunt chiar băutori de sânge în adevăratul sens al cuvântului, doar așa, mai cu economie! Apoi dacă astfel stau lucrurile, nu prea este ceva așa de greu de înfăptuit; câte o lovitură ici și colo, câte o ciordeală, nu este atât de imposibil. Sunt atâtea crime care au rămas nedescoperite, atâția dispăruți de urma cărora nu s-a mai dat! Nu este oare posibil ca o bună parte din aceste victime să fi servit pentru saturarea molohului jidovesc talmudic?

N-au fost atâtea procese rămase celebre, privitoare la omorurile ritualice și în care totuși făptuitorii, în urma presiunilor internaționalei jidovești, au rămas nesancționați? De exemplu: omorul de la Tisza-Eszlar - în Ungaria, Procesul Călugărului Thomas, etc. Ovreii întotdeauna au protestat cu vehemență contra acestor învinuiri care li s-au adus, considerându-le simple insinuări și calomnii, născute din ura de rasă, ura de credință.

Din fericire călugărul Neofit, fostul rabin, fostul "învățător întru jidovime" cum singur se numește, pune lucrurile la punct cu o uluitoare precizie, zicând: "Blestemul acesta pe care îl au ei, cu sânge, nu este scris nicăieri, ci părinții rabini lasă copiilor lor, cu blesteme mari, să nu descopere la cei proști ai lor, nici la creștini, măcar de li se va întâmpla lor să rabde feluri de feluri de munci." Nu rezultă de aici că totul este în așa fel organizat încât justiția, oricât ar fi de diligentă, să nu poată face nimic? Dar că

acesta este adevărul în toată goliciunea lui, ne luminează Neofit cu declarația lui, în ce privește însăși persoana sa: "Precum și mie, în frica lui Dumnezeu mărturisesc, când am fost de vârsta de treisprezece ani,- atunci încep ei (jidovii) a pune cornul în cap - și mi-a pus tatăl meu cornul acela în cap, care de dânșii se numește tăfilis, și atunci mi-a descoperit mie tatăl meu (tatăl lui era tot rabin. N.tr) taina aceasta cu sânge, și m-au blestemat cu toate stihiiile cerului și ale pământului, ca să nu descopăr taina aceasta nici la frații mei". Mai pot avea prin urmare vreo valoare protestele jidovilor? Nu! Și deoarece criminalii aceștia, din nenorocire sunt tocmai conducătorii "spirituali" ai poporului jidovesc, imposibil de separat și penalizat, singura soluție care se impune este aceasta: Să iasă afară din mijlocul nostru acești fii ai diavolului, această adunare a satanei, întregul neam jidovesc, pentru totdeauna și până la unul!

Tot în această carte a lui Neofit, vor mai găsi sectanții: adventiști, baptiști, sâmbetiști, nazareeni, etc. adevărata cale de mântuire pe care o caută, nu doar din simple afirmații, dar cu Sfânta Scriptură în mână, unde pot cerceta și controla adevărurile spuse.

Cu un cuvânt, pentru a încheia, urăm tuturor cititorilor, ca această sămânță a adevărului, pe care Neofit, în dorința lui de creștin convins, a vrut s-o facă cunoscută tuturor iubitorilor de știință, cel puțin după 132 de ani să încolțească în inimile noastre creștine spre a da roade și, prin aceasta, neamul românesc atât de necăjit și descurajat astăzi, să poată să-și recapete direcția pierdută pentru a ieși la liman și pentru a păși mai departe în viitor, pe calea cea dreaptă, cu încredere și forțe noi, spre a însemna ca adevărat un factor de progres și civilizație creștină, în mijlocul celorlalte popoare; iar Neofit, din sferele cerești, să fie păstorul și îndrumătorul sufletelor noastre!

Dr. MARIN POPESCU

Înainte cuvântare

Bine este cuvântat Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, unul adevărat Dumnezeu nostru, care voiește ca toți oamenii să se mântuiască, și la lumina adevărului să vină. Și precum din începutul lumii, (Geneza, Cap. 1, Stih 2) când era tot pământul nevăzut și acoperit cu întuneric, și au poruncit Dumnezeu de s-au făcut lumină și la urmă au poruncit și soarelui să răsară spre stăpânirea zilei, așa și eu nevrednicul, până la vârsta de 38 ani, acoperit fiind cu întunericul necunoștinții și având boala sufletului, (Ioan 5, 5) de vreme ce eram în rătăcirea cea jidovească și neavând om ca să mă ducă la scaldătoarea oilor, adică la apa botezului, am început a striga împreună cu David, și am zis: (Psalm 17, 31) "Lumina-vei întunericul meu, Doamne" și iarăși, (Psalm 118 Stih 18) "Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta". Și (Psalm 22, 2) "Domnul m-au auzit și la apa odihnei m-au hrănit" (adică la apa botezului) și (Psalm 29, 3) "Sufletul meu l-au întors din gura iadului". (Psalm 93, 17) "Că de nu ar fi ajutat mie Domnul, s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu". Și după ce m-au luminat Hristos, cu lumina înțelepciunii Sfintei Sale Evanghelii, (Malahie 4, 2) au poruncit și Soarelui Dreptății ca să răsară mie spre stăpânirea zilei celei de mântuire, adică, după ce am cunoscut credința cea în Hristos, m-au ferit Hristos de n-am primit altă credință deosebită, ci am primit credința cea adevărată întru Hristos, pravoslavnică, care se numește Soarele Dreptății precum grăiește Duhul Sfânt prin glasul Isaiei zicând: (Cap. 1 Stih 26) "Și va fi lumina Lunii ca lumina Soarelui și lumina Soarelui cu șapte părți mai mult va lumina în ziua aceea, când va vindeca Domnul zdrobirea norodului său." Adică: legea veche s-au numit lumina Lunii, că umbra legii era. Și toate pashaliile lor după nașterea Lunii se numără, iar legea cea sfântă a lui Hristos, cea nouă, lumina Soarelui se numește, precum zice Proorocul Malahie. (Cap. 4, Stih 2) "Și celor ce se tem de numele meu, le va răsări Soarele Dreptății"; și această taină au văzut-o mai înainte Proorocul cel cu duh mare Isaia și zice: (Sirah 48, 58) "Când va veni Domnul nostru Iisus Hristos să vindece sufletele oamenilor din zdrobirea iadului, atunci se va preface lumina Luni spre lumina Soarelui, precum s-au și făcut". Că la venirea cea dintâi a Domnului nostru Iisus Hristos, când au venit pentru mântuirea oamenilor, ca să vindece sufletele lor din zdrobirea iadului, atunci s-au prefăcut legea cea veche - care se numește lumina Lunii - spre legea cea nouă - care se numește lumina Soarelui - și această lumină a Soarelui, adică credința pravoslavnică, luminează cu șapte părți mai mult decât credințele celelalte. Căci prin cele sfinte șapte soboare s-au așezat, precum și David, pentru cele șapte soboare zice (Psalm 11, 3) "Cuvintele Domnului, Cuvinte curate, argint prin foc lămurit, ispitit pământului, curățat de șapte ori." Sau după cum zice: Sfântul Apostol Pavel, (I Corinteni 15, 41) "Alta este slava Soarelui și alta este slava Lunii și alta este slava stelelor." Precum și sfântul Tarasie tâlcuiește și zice: "Cei ce viețuiesc întru feciorie, sunt asemenea slavei Lunii; iar cei ce sunt căsătoriți și păzesc patul nespurcat sunt asemenea slavei stelelor." Și mai adaugă Sfântul Apostol Pavel și zice: (Evrei 13, 4 ; Rom. 12, 1) "Stea de stea se osebește întru slava sa" adică osebite sunt darurile între pravoslavnici; unii adică: au darul milosteniei, alții al primirii de streini, alții al rugăciunii alții al smereniei, alții al umilinței, alții al blândeții, alții au darul postirii și altele.

Acestui Soare a poruncit Hristos ca să-mi răsară mie de două ori, stăpânirea zilei celei de mântuire: întâi că am primit credința cea pravoslavnică, care se numește Soarele Dreptății și n-am primit vreo credință eretică; iar al doilea că am primit și sfântul chip al călugăriei. Iar pentru jidovi ascultă ce zice Solomon la înțelepciunea sa, (Cap. 5, Stih 6) "Rătăcit-am dară de la calea adevărului și lumina dreptății nu ne-au strălucit

nouă, nici Soarele nu ne-au răsărit nouă". Și pentru că m-au miluit Hristos, de au biruit la mine nevrednicul rânduiala firii și m-au scos de la întuneric la lumina Soarelui, ca să-i aduc mulțumire Mântuitorului meu, am scris cărticica aceasta, mică la vedere, dară socotesc a fi folositoare pravoslavnicilor, iubitorilor de știință și râvnitorilor creștinătății, că sunt scrise într-ânsa, câteva taine mari ale jidovilor, spre înfruntarea și rușinarea lor, care de la răstignirea Mântuitorului și până acum, de nimenea deplin n-au fost descoperite. Și am așezat-o în patru capitole, în numele Sfinților patru evangheliști: Matei, Marcu, Luca și Ioan, pe care i-au văzut Proorocul Iezechiel în chip de om, în chip de leu, în chip de vițel și în chip de vultur: eu care mai înainte am fost învățător întru jidovime, iar acum, prin mila Domnului meu Iisus Hristos, mă aflu creștin pravoslavnic.

Capitolul I

Taină ascunsă, și acum descoperită asupra jidovilor pentru sângele care iau ei de la creștini, și ce fac cu dânsul, cu dovediri din Sfânta Scriptură.

Mulți au scris multe cuvinte împotriva jidovilor, cu multe și adevărate mărturii din Sfânta și dumnezeiasca Scriptură. Atât pentru venirea Mesiei celui adevărat Iisus Hristos, fiul Prea Curatei Fecioarei Maria, cât și pentru câteva rătăciri ale jidovilor. Care acestea s-au scris atât de dascălii Bisericii noastre, cât și de dascălii evrei care au primit Sfântul Botez, însă o taină ce ei o au între dâșii, urătorii de oameni și de Dumnezeu, jidovi, care eu nu o am găsit scrisă nicăieri, și de au și scris cineva în oarecare chip, dar puțin și acoperit, adică: a ucide jidovii pe creștini și a le lua sângele. Aceasta au scris mulți, dar pentru ce? Și ce fac ei cu sângele acesta, măcar că nu mi s-au întâmplat a vedea înscris nicăieri, poate că așteptând întoarcerea jidovilor vreodată către credința lui Hristos: și ca să nu se scârbească creștinii pe dâșii și să nu-i primească la credință, și pentru aceia n-au scris. Dar eu de vreme ce cu darul lui Dumnezeu am primit Sfântul Botez și sfântul chip al călugăriei spre înfruntarea semețiilor și spurcaților jidovi, dar, mai întâi și spre folosul lor mi-au fost descoperite mie și păzite, până ce am primit Sfântul Botez. Iar de la Sfântul Botez înapoi, toate îmi sunt defăimate și scuipate.

Și câteva cu bune dovezi și mărturii, scriu aici pe față. Mai întâi să se știe că această taină nu este știută de toți jidovii, ci numai de rabinii, hahamii lor, de cărturarii și fariseii lor, ce se numesc de dâșii Hasiindem, de aceia este știută. Și această taină păzesc ei cu mare sfințenie. Dară pentru care pricină fac ei uciderea aceasta, este pentru trei lucruri.

Întâi pentru mare urâciune ce au ei asupra creștinilor, pârându-le că făcând această ucidere aduc jertfa lui Dumnezeu precum și Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, au zis către Ucenicii săi: " Va veni o vreme, că cine vă va ucide pe voi, i se va păr ea că aduce jertfa lui Dumnezeu." (Ioan Cap. 16, Stih 2)

Al doilea pentru multe dezdemonii, adică: pentru farmecele ce fac jidovii cu acest sânge.

Și al treilea că sunt rabinii la îndoială, poate că au fost Iisus, Fiul Mariei, Mesia cel adevărat și stropindu-se ei cu acel sânge ce iau de la creștin muncit, "se vor mântui".

Cât despre pricina cea dintâi scrie la o carte a lor ce se numește Himiș, adică cinci cărți ale lui Moise: la cartea a doua ce se numește Exodul: unde zice că au adunat Faraon șase sute de călărași ca să gonească neamul jidovesc, și face acolo întrebare Rabi Solomon, (Exodul 14, 7) (Satana cel mare care duce pe toți jidovii la Tartarul cel dinafară), de zice: "De unde au avut egiptenii cai ca să gonească pe jidovi? " (Exodul 9, 25) " Căci grindina le-a ucis toate dobitoacele lor" și răspunde iarăși el, că scrie mai sus, (Stih 2) "că unii și-au ascuns animalele cu care apoi i-au urmărit" și zice acolo: (Mina an omri tof și va nuhușim, rețoț Esmoihoi tof, și bagoim, arok) care cuvinte înseamnă: " de aici noi învățăm că celui mai blând dintre șerpi scoate-i creierii din cap, și pe cel mai bun din creștini ucide-l" adică dator este tot jidovul să omoare un

creștin crezând că cu aceea se va mântui, măcar că de la creștini primesc facere de bine în toate zilele: dar au foarte mare urâciune asupra pravoslaviei noastre, și precum sunt ei întorși, apoi așa și Sfânta Scriptură o tălmăcesc foarte întoarsă și cu nepotrivire, precum la cartea Exodului scrie, poruncește Moise și zice: "Și carne de fiară prinsă să nu o mâncați, ci să o aruncați câinilor," (Exod 24, 31) Apoi tâlcuiește acolo acel proclat, Rabi Solomon de zice, "că nu numai câinilor a poruncit Moise să o aruncați, ci și creștinilor puteți să o vindeți" Dară pentru ce zice Moise câinelui și nu zice creștinului? ca să te înveți că mai de socotință sunt câinii decât creștinii. Pentru că câinii n-au lătrat în vremea când jidovii au ieșit noaptea din Egipt, precum scrie la (Exod 20, 7). O ticăloșii jidovi! Bine au zis Moise către voi a doua Lege 29, 4. "Și n-au dat vouă Dumnezeu inimă ca să știți și ochi să vedeți, și urechi să auziți, până în ziua de astăzi," și iarăși: "Au acestea răsplătiți Domnului? acest norod este nebun și nu înțelept:" a doua Lege 3, 6. De asemenea grăiește Duhul Sfânt, prin glasul lui Isaia (29, 14) de zice: "Iată Eu voi muta pe ei și voi pierde înțelepciunea înțelepților, și mintea celor pricepuți voi întuneca." Și cu adevărat s-au împlinit la dânșii aceasta, de vreme ce n-au nici o înțelegere sufletească, cum au zis mai înainte Proorocul Isaia (59, 10) "Pipăi-vor ca orbii peretele, și vor pipăi ca cei fără de ochi, și vor cădea ziua la amiază ca orbul întru miez de noapte" Și iarăși Isaia (Cap. 65, Stih 15) "Și veți părăsi numele voastre, spre saturarea aleșilor mei: iar pe voi vă va ucide Domnul" Și pe față vedem că n-au nici o pricepere duhovnicească și numai trupească, precum porcul care tot la pământ caută, așa și ei tot cele pământești le socotesc. Cum și David pe neamul jidovesc porci îi numește, de zice: "Viia din Egipt ai mutat: și altele și porcul sălbatic au păscut-o pe ea." Viia din Egipt să înțelege, că precum Egiptul era plin și îndestulat de toate rodirile cele bune, de pâine și de tot felul de cărnuri, unde în patru sute de ani fiind în robie, deprinși erau cu acelea. Apoi după ieșirea lor din Egipt și după trecerea a patruzeci de ani ce au umblat prin pustietate unde au mâncat pâine îngerească. Nu că au flămânzit ei mâncând aceea, ci după ce s-au văzut intrați pe pământul făgăduinței, unde izvora laptele și mierea, care se înțelege a fi ca o viie roditoare cu îndestulare, și mai mult decât în Egipt, atunci jidovii ieșiți fiind din pustietate, ca niște porci sălbatici văzându-se întru atâta îmbelșugare, nu numai că s-au dat după toate desfrânările de o au păscut-o pe ea: ci au uitat și pe Dumnezeu, căutând numai de cele trupești, iar nu duhovnicești. Cum și Hristos pe neamul jidovesc porci îi numește când zice: "Să nu aruncați mărgăritarul înaintea porcilor."

Mai zicând și aceasta: "Să nu dăm cele sfinte câinilor," adică să nu arătăm cuvintele cele sfinte jidovilor, pentru care zice David ca despre fața lui Hristos: "Că m-au înconjurat câini mulți" Psalm 31, 17. Și iarăși: "întoarce-se-vor către seară și vor flămânzi ca câinii, și vor înconjura cetatea" Psalm 58, 7. Și cu adevărat că în ziua răstignirii Mântuitorului, toată ziua n-au mâncat urătorii de Dumnezeu jidovi. La fel și Proorocul Isaia numește pe neamul jidovesc câini, de zice: "Și câini fără de rușine la suflet, neștiind sațiul," Cap. 26, 11. Adică: jidovii nu s-au săturat cu atâta sânge care au vărsat a Proorocilor, ci încă și sângele lui Hristos, Mesia cel adevărat, l-au vărsat, și nici cu atâta sânge nu s-au săturat, ci până în ziua de astăzi se nevoiesc de varsă sângele creștinesc.

Iată dar am arătat că jidovii se numesc în Sfânta Scriptură câini, și porci, că n-au nici o înțelegere sufletească, cum și aici unde am pomenit mai sus de Moise care zice: "că n-au lătrat câinii când au ieșit jidovii noaptea din pământul Egiptului", înțeleg jidovii trupește, adică chiar pe câini, dar măcar să fi lătrat câini cât de mulți, iarăși nimica nu folosea, de vreme ce înșiși egiptenii i-au gonit pe dânșii, precum însăși Scriptura zice:

"Și au silit Egiptul pe norod ca să iasă din țară" Exod 12, 33. Cum și David zice: "S-au veselit egiptenii de ieșirea lor": Psalm 104, 37. Că Moise duhovnicește grăiește, cum zice și David: " O dată au grăit Dumnezeu, doară acestea am auzit," adică: Sfânta Scriptură firește au scris, dar duhovnicește se înțelege. Așa și aici unde zice Moise câinii n-au lătrat, adică: satana, cu diavoli n-au putut să stea împotriva, cum și la pilda care aduce Hristos la Sfânta Evanghelie, pentru Lazăr cel sărac, care stătea lângă ușa bogatului plin de bube, și câinii lingeau bubele lui, tâlcuiește acolo Sfântul Theofilact de zice: "Bubele sunt păcatele și câinii sunt diavoli, care ling păcatele oamenilor", Cap. 1, Stih 51. "Izbăvește din mâna câinelui pe acea una născută a mea" adică: cu sufletul său se roagă David lui Dumnezeu ca să-l izbăvească din mâna satanei.

Și de aceea câinii n-au lătrat când au ieșit jidovii din Egipt, cum zice și Proorocul Isaia: Cap. 56, 10. " Toți câinii au amuții, nu vor putea lătra". Căci Faraon închipuiește pe Satana, cu câinii, cu diavoli lui și Egiptul închipuiește iadul, și Moise a închipuit pe Hristos, cum însuși Moise zicea: a doua Lege Stih 15. "Prooroc din frații tăi ca mine va ridica Domnul Dumnezeul tău, pe acela să-l ascultați, adică pe Hristos, că precum Moise au scos pe jidovi din robia Egiptului, care au fost trupească, așa și Hristos au scos sufletele oamenilor din robia iadului, fiind robia sufletească. Precum Moise a scos în miezul nopții pe jidovi, Exod Cap. 12, Stih 21. Și au însemnat pragurile caselor lor, cu sângele mielului. Așa și Hristos: în miezul nopții au scos sufletele din întunecosul iad prin sângele său cel scump, care l-au vărsat pe cruce, Mielușelul lui Dumnezeu cel adevărat, pe care l-au închipuit cu junghierea mai înainte Avraam cel drept.

Pentru care zice Proorocul Zaharia, Cap. 9, Stih 11. "Și tu, cu sângele făgăduinței tale, ai slobozit pe legații tăi din groapă, neavând apă," care cuvânt înseamnă că Hristos Mântuitorul, prin sângele cel scump al Sfinției Sale, care l-au vărsat pe cruce, au slobozit pe Strămoșii, care au fost legați în groapa iadului, neavând apa Botezului.

Și precum când au scos Moise pe jidovi din pământul Egiptului, n-au lătrat câinii. Așa și când au scos Hristos sufletele din iad, n-au putut diavoli, care se numesc câini, să latre, adică să stea împotriva.

Însă de vreme ce am arătat aici, că Moise au închipuit pe Hristos: ca să nu se rătăcească cineva a gândi, cum că și acum suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu, pentru ieșirea Egiptului. Voi aduce pe Ieremia Proorocul, prin care grăiește Duhul Sfânt. Iată, zi-le, vine Domnul, și nu vor mai zice viu este Domnul cel ce au scos pe fiii lui Israel din pământul Egiptului, ci vor zice: viu este Domnul cel ce au clădit casa lui Israel de la miază noapte."

Arătat este, că de la venirea lui Hristos: "nu se mai pomeneste legea veche," cum zice și Solomon: "Până va sufla ziua, și se vor porni umbrele," Cap. 4, 6 că au venit Hristos care se numește "Soarele Dreptății": Cap. 26 Stih 10. Atuncea s-au risipit umbrele, legea cea veche.

Precum și Moise zice: "Și pâinea cea veche veți scoate dinaintea celei nouă," Exod 29 Stih 2. adică: Pâinea punerii înainte, ce se aducea în legea veche, au lipsit acum, de când au venit Hristos, și aducem pâinea cea nouă, curată, trupul Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, precum și Proorocul Malahia zice: Cap. 1 Stih 11. "Nu este voia mea întru voi, zice Domnul atotțiitorul. Nu voi primi din mâinile voastre jertfe, că de la

răsăritul soarelui până la apus, mare este numele meu întru neamuri, care îmi vor aduce jertfă curată, adică, pâine și vin, dar nu cărnuri de țapi, și sânge de tauri, ce se aducea în legea cea veche." Precum zice David: "de la răsăritul soarelui, până la apus, lăudat este numele Domnului", Psalmi 12 Stih 1. La fel și Proorocul Isaia zice: Cap 1 Stih 11. "Nu voiesc jertfele voastre, zice Domnul, grăsimea meilor și sângele țapilor nu voiesc." Și iarăși: "Cele dintru început iată, au venit, și cele nouă care vestesc, și mai înainte, până a se vesti s-au arătat vouă." Isaia Cap. 42 Stih 9.

Tot așa cum am zis mai sus, acele vechi au închipuit pe cele nouă, și dacă au venit cele nouă, au lipsit cele vechi. Precum zice Isaia: Cap. 43 Stih 18. "Să nu vă aduceți aminte de cele dintâi, și la cele de demult să nu gândiți. Iată eu fac legea cea nouă care acum va răsări, "și altele:

Dovadă am făcut prin multe mărturii, că Dumnezeu au lepădat jertfele jidovilor, cum zice și Solomon, la Pilde, Cap. 15 Stih 9. "Jertfele necredincioșilor urâciune sunt înaintea Domnului." Și Proorocul David auzind de la atâția Prooroci cum că Dumnezeu au schimbat jertfa cea veche, cea groasă, spre cea nouă, cea subțire și duhovnicească, mirându-se zice: Sirah Cap. 34 Stih 21. "Aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt," Psalm 76 Stih 10.

Până aici am arătat pricina cea dintâi, pentru urâciunea ce au jidovii asupra Creștinilor, și pentru uciderea ce fac ei Creștinilor.

Iar cel ce va vrea să știe mai mult, să citească în cartea lui Pavel Medecus, la Cap. 33, Aisgu 22, rândul 8 și va afla toată ura ce au jidovii asupra creștinilor, arătată și mai vârtos pentru uciderea pruncilor creștinilor.

Acesta este al doilea motiv, de care am pomenit mai sus, pentru desdemonii, adică pentru farmecele ce fac jidovii cu acest sânge.

Mai întâi să se știe, că tot neamul jidovesc, are blestem de la Dumnezeu spre pedeapsă, că n-au primit pe Mântuitorul Hristos: care blestem le-au dat Dumnezeu lor, prin glasul lui Moise zicând: a doua Lege Cap. 28, 27. "Să te bată Domnul cu rană egiptenească la șzut, și cu râie sălbatică, și cu usturime, ca să nu te poți vindeca." Și iarăși Stih 28, 35. "Să te bată Domnul cu besmeticiune și cu orbire." Și iarăși: "Să te bată Domnul cu rană rea peste genunchi, și peste pulpe, ca să nu te poți vindeca" Și vedem că toate blestemele acestea s-au împlinit la neamul jidovesc. Adică: cei de la Europa toți au râie la șzut. Iar cei de la Asia, vedem că toți au chelbe în Cap. Iar cei de la America, au slăbiciune de ochi, adică: le curg ochii și sunt foarte urâți, Stih 34. Și mai toți sunt flușturatici. Și au aflat procleții de rabini un leac: ca să se unguă cu sânge de creștin, și se vor tămădui.

Și iarăși mai au jidovii un blestem de la Dumnezeu, că au zis ei către Pilat: "Sângele lui asupra noastră, și asupra fiilor noștri." Matei Cap. 27 Stih 25. De aceea, în patru vremi ale anului, adică: primăvara, vara, toamna și iarna, de la o vreme până la altă vreme fiind nouăzeci și una de zile și șase ceasuri, și acele vremi la începutul lor, iar în minutul acela când se sfârșește toamna și intră iarna, apoi când se sfârșește iarna și începe primăvara, și mai apoi când se sfârșește primăvara și începe vara, și când se

sfârșește vara și este iarăși toamna, acele patru vremi se află peste bucatele lor. Însă bucatele care nu sunt trecute prin foc, adică: lapte, unt, verdețuri, varză, pepeni - nefierte, și altele, vine niște sânge din văzduh, care de dânșii sângele acesta este numit Tachifa, și de va mânca un jidov din bucatele acelea, nu moare creștinul.

O, Doamne, câtu-s de mari minunile Tale, cum toate mai înainte ai vestit prin proorocii Tăi, au ai zis mai înainte prin glasul proorocului Tău Iezechie: "Și te voi pune pe tine în sânge de mânie și de râvnire."

La fel împăratul și Proorocul David mai înainte când au văzut prin Duhul Sfânt: că procleții, și spurcații de jidovi vor răstigni pe Hristos Mesia cel adevărat, se roagă și zice: "Facă-se masa lor spre cursă, și spre răsplătire, și spre sminteală."

Adică: spre cursă, că ei mor când mănâncă din masa aceea; și spre răsplătire, că au cerut ei, de la Pilat, sângele lui Hristos; și spre sminteală, că au aflat procleții de rabini un mijloc, ca să ungă un piron de fier, cu sânge de creștin muncit, și-l pune peste bucate, să nu mai cadă sânge din văzduh, că la calendarul lor scrie și minutul întru care cade sângele acela, și merge hahamul cu un ceas, sau două mai înainte, din casă în casă, și dă de știre.

La fel și când se cunună, jidovii au obiceiul ca tinerii să postească toată ziua nemâncând, nebând nimic. Și seara după ce se cunună, vine Rabinul și le dă la amândoi un ou copt și în loc de sare pune cenușă, și cenușa aceea o fac din pânză arsă în foc, adică: bagă pânza în sânge de creștin muncit, și arde pânza aceea, și din acea cenușă pun în oul copt, și mănâncă tinerii, și rabinul zice încet niște descântece, ca tinerii aceștia să poată înșela pe creștini, și să afle har de la creștini, ca să poată mânca din sudoarea creștinilor, că nu pot totdeauna să-l ucidă pe creștin, mai ales acum în zilele noastre, că s-au aflat toate astea. De aceea se silesc ca să-i înșele pe creștini, mâncând sudoarea creștinului, ca cum ar fi mâncat sângele lui.

Se silesc încă și din altă pricină să înșele pe creștini, că Duhul Sfânt grăiește, prin glasul lui Moise zicând: "Semințe multe vei semăna în țarină, și puține vei strânge", Legea a doua, Cap. 28 Stih 38: La fel și Prorocul Miheia zice către dânșii Cap. 6 Stih 15. "Tu vei semăna, și nu vei secera." Zice și Prorocul Aggeu Cap. 1 Stih 6. "Ați semănat multe, și puține ați cules", zice și Ieremia Cap. 12 Stih 13. Și cu adevărat toate s-au împlinit, cu ochii mei am văzut, un jidov bogat, care avea două pluguri ale lui, și patru slugi creștini, și primăvara în ziua întâi din luna lui aprilie, care lună la dânșii se numește Ișir, și atunci prăznuiesc jidovii, că Moise zice: "Și la Luna nouă, să aduceți arderile de tot Domnului." Neamuri 28 Stih 11.

] Măcar că mai înainte, până a răstigni ei pe Domnul Hristos zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap. 1 Stih 14. "Că lunile cele nouă ale voastre, le-au urât sufletul meu." Dar ei tot prăznuiesc, nu cu jertfa, că de când au venit Mesia cel adevărat, Iisus Hristos, au lipsit de la neamul jidovesc, împărăția, și Preoția, cum au zis mai înainte Patriarhul Iacob, Geneza 45 Stih 10. "Nu va lipsi din Iuda stăpânitor, adică: Împărăția, nici povățuitor, adică Preoția, până ce va veni acel așteptat Mesia."

Și vedem chiar că a venit Iisus Hristos pe pământ, precum au zis mai înainte proorocul Miheia: "Iată Domnul va ieși din locul său, și se va pogorâ pe pământ" Cap. 1, Stih 3.

De atunci au lipsit de la jidovi Preoția și Împărăția. Însă ei tot prăznuiesc lunile cele nouă, cu mâncări, cu beții și cu împreunări. Adevărat Moise poruncește jidovilor: a doua Lege Cap. 16 Stih 14.

Dar trei rabini tâlcuiesc porunca aceasta a lui Moise la Talmud - așezare (Hagiga). Și numele rabinilor sunt Rabbi Iuda, Rabbi Zaira și Rabbi Așa.

Și Rabbi Iuda zice: "ain simha eilu beiain" adică: "nu este mai mare veselie decât cu vin" și Moise zice să te veselești la sărbători, zice să se bea vin, dar nu până să se îmbete. Dar jidovii își fac socoteală, că de aceea este dator tot jidovul, să bea până să se îmbete la sărbătorile lor.

Iar Rabbi Zaira zice "ain simha eilu babusor" adică: "nu este mai mare veselie, decât în carne grasă". Și de aceea dator este tot jidovul să mănânce carne grasă la sărbătorile lor.

Iar Rabbi Așa zice: "ain simha eilu baișa", adică: "nu este mai mare veselie decât împreunarea cu muiere". Cum se vede, fiecare Rabbi după patima sa învață pe jidovi. Iar jidovii aceștia de acuma, neștiind care rabin dintr-acești trei se sature mai adevărat grăiește, ori cel cu patima beției, sau cel cu patima lacomei pântecelui, sau cel cu patima curviei. Și ca să iasă din îndoială, împlinesc toate aceste trei, când vine sărbătoarea lor.

Cu două luni mai înainte, încep a îngrășă păsările, și dobitoacele, și caută să aibă și împreunare trupească.

O, ticăloasă Sinagogă, în ce stare ai ajuns! că Moise duhovnicește zice: veselește-te, dară nu trupește, cum zice proorocul Isaia Cap. 49 Stih 13. " Veselească-se cele cerești," și altele.

Să ne întoarcem iarăși la cuvântul nostru, în care ne-au fost vorba despre jidovul acela care avea plugurile lui și slugi creștini, și s-au întâmplat în ziua întâi când slugile jidovului semănau afară la câmp grâu de primăvară, și după ce jidovii au mâncat, grăi jidovul către mine, cum am pomenit mai sus (că ei prăznuiesc zi întâi cu mâncări și cu beții), și au zis: "vino rabi la câmp să vedem cum seamănă slugile", și am mers amândoi și a luat și el ca o baniță de grâu și a semănat, și eu am însemnat locul unde a semănat jidovul și am zis lui cam în glumă să vedem de se va împlini cuvântul lui Moise care zice la a doua Lege: "Mult vei semăna, și puțin vei aduna." Și într-o adevăr zic, după ce au trecut două luni de zile, m-am dus iarăși împreună cu jidovul la locul acela, și unde au semănat creștinii am aflat că a rodit prea frumos, iar unde a semănat jidovul, într-o adevăr zic că nici un fir n-a răsărit. Și atunci am început a cunoaște ce despărțire este între lumină și între întuneric. Și oricând samănă jidovul nu se face după mâna lui cea spurcată și plină de sângele creștinesc nimic. Cum zice Isaia: Cap. 1 Stih 15. "Nimic n-a răsărit".

Și de aceea când se cunună ei, le dă rabinul tinerilor cenușă de pânză arsă, muiată în sânge de creștin într-un ou copt, cum am zis mai sus și zice rabinul încet descântece ca să afle har de la creștini ca să poată înșela pe creștini, și altele.

Și foarte multă ură au ei asupra creștinilor, de ar vrea omul să le scrie toate, trebuie vreme foarte îndelungată, însă nu mă lasă inima ca să tac de tot și a nu arăta creștinilor ura lor. Mai întâi ei Biserica noastră o numesc "turna" care cuvânt va să zică "spurcată", iar hahamii numesc Biserica noastră "moişav" care cuvânt va să zică "umblătoare", pe creștin îl numesc "goim", adică "păgân", pe copil de creștin îl numesc "șeighiți" care va să zică "vierme târâtor", pe copilă zic "șișcala" tot așa va să zică "vierme târâtor", parte femeiască, pe partea bisericească adică: preot sau călugăr, sau orice îi numesc jidovii "galăh" care va să zică,, jertfitor la idoli". Când avem noi Nașterea lui Hristos și Botezul lui Hristos în acele două nopți nu pun ei mâinile pe cărțile lor ci le acoperă și joacă toată noaptea cărți și hulesc pe Hristos, și pe Maica Domnului, pe toți Sfinții, și numesc nopțile acealea, noaptea oarbă.

Și cu adevărat oarbă noapte este pentru dânșii ticăloșii, că nu văd adevărul, dar pentru ce acoperă ei cărțile lor în nopțile acealea, și ce hule bârfesc nu pot să le scriu, că mă cutremur a le și gândi în mintea mea, că mi se pare că se va spurca și văzduhul a spune cineva hula aceasta ce bârfesc ei atunci când acoperă cărțile lor.

Pe copiii lor până a nu începe dascălul lor a-i învăța, A, B, trebuie mai înainte să învețe hula asupra creștinilor, ca să știe când va trece pe lângă vreo biserică să zică "șacăt te șafine vîsaef tāsavinichi hăirim îii", care cuvinte vor să însemne "spurcata spurcării, și necurata necuraților, afurisită este." Și la Talmud scrie dacă a trecut vreun jidov pe lângă biserică și au uitat să hulească până la zece pași, dacă și-au adus aminte că n-au hulit, dator este să se întoarcă îndărăt și să zică hula aceea, iar de au trecut mai mult de atât, dator este tot jidovul să zică: "saium had lămuhor trii" care cuvânt va să zică, "astăzi zece pași, nu este dator să se întoarcă, ci numai acolo unde și-a adus aminte trebuie să hulească".

La fel când văd ei ducând pe vreun creștin mort la mormânt am văzut un păgân mort, mâine să văd doi," hulele acestea și copilul cel mic trebuie să le știe; mai pe scurt, atâta vrajbă și ură au asupra creștinilor încât scrie la Talmud că nu se cuvine a numi pe cineva cu nume de om, ci numai la jidovi se cuvine.

La fel mai scrie la Talmud la "așzarea" (păsuhim) și zice: "loi bidi piisah" care va să zică: pasha lor nu se cade să se înceapă nici luni, nici miercuri, nici vineri, că creștinii au post în zilele acestea, și mai au multe vrajbe asupra pravoslavnicilor creștini.

Legea nouă o numesc în alte limbi, iar pe noi pravoslavnicii ne numesc "iebunim", adică închinători de idoli.

Și martor îmi este Iisus Hristos pentru care și strein de dânșii, de bună voia mea m-am făcut, că nu scriu din vreo zavistie asupra lor, ci mai vârtos strig împreună cu proorocul Ieremia Cap. 9 Stih 1. și zic: " Cine va da capului meu apă și ochilor mei izvoare de lacrimi, și voi plânge pe norodul acesta, ziua și noaptea, un norod care a fost ales lui Dumnezeu, plin de daruri, preoția având și împărăția. Iar acum se află surghiunit în toata lumea, împrăștiati la cele patru părți ale lumii", cum au zis Hristos mai înainte prin proorocul său Ieremia Cap. 13 Stih 24. "Și voi împrăștia pe ei ca pleava ce se duce de vânt spre pustie, urâți înaintea lui Dumnezeu, și înaintea oamenilor pângăriți, spurcați", pentru că zice proorocul Ieremia către dânșii, " de vei zice în inima ta, pentru ce mi-au venit mie aceste rele? " Răspunde proorocul înainte: Stih 22. "Pentru mulțimea nedreptăților tale". Și în alt loc iarăși zice Dumnezeu către

Ieremia: Cap. 5, Stih 19. "Și va fi când vor zice ei către tine, pentru ce ne-au întâmpinat răutățile acestea pe noi; și vei răspunde lor: Căci ați părăsit pe Domnul".

Și iarăși Ieremia: Cap. 2 Stih 19. "Certa-te-va viclenia ta, și răutatea ta te va mustra, și cunoaște și vezi, că amar este ție a mă părăsi pe mine, și n-am binevoit întru tine" zice Domnul.

Și cu adevărat foarte viclean este neamul jidovesc la inima lui, când vine creștinul în casa jidovului, foarte frumos îl primește, și-l cinstește, iar dacă se duce din casa lui, trebuie jidovul să zică cuvintele acestea, "toate bolile, și toate necazurile și visele cele rele, ce am visat eu, sau careva din casa mea, să fie la capul acestui creștin, care au ieșit acum din casa mea."

Bine au zis David pentru dânșii: "Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn, și acelea sunt săgetături," Psalm 54 Stih 24. Dară și Dumnezeu, pentru răutăți le-au răsplătit cum vedem de față, că toate blestemele s-au împlinit la dânșii. Cum au zis Moise la a doua Lege Cap. 28 Stih, 37. "și veți fi de răs și de poveste la toate neamurile". La fel și prin glasul lui Ieremia. Cap. 27 Stih 40 zice Domnul către ei: "Și voi da peste voi ocară veșnică, și necinste veșnică, care nu se va uita." Și cu ochii noștri vedem, că s-au împlinit toate.

Și pentru două pricini am scris cartea aceasta, una poate vor auzi unii dintr-ânșii pe creștinul citind-o, ca să-și vină în fire să cunoască ticăloșii adevărul, și alta, ca văzând creștinul la ce rătăcire, și la ce urgie Dumnezeiască și fără de sfârșit, se află sinagoga jidovilor, să mulțumească lui Dumnezeu că a scăpat.

Până aici am arătat pricina a doua, pentru ce fac jidovii uciderea aceasta. De aici înainte, voi arăta și pricina a treia.

Iată pricina a treia pentru care am zis mai sus, că rabinii stau la îndoială pentru Mesia. Căci văzând la Prorocul Ieremia ce zice Duhul Sfânt prin glasul lui: "S-a spăimântat cerul, și s-a înfricoșat pământul foarte de aceasta. Căci două răutăți mi-au făcut mie norodul meu: pe mine, izvorul apei vieții lor m-au părăsit, și și-au săpat lor gropi care nu vor putea să ție apă." Cap. 2 Stih 12.

Care cuvinte se înțeleg așa, adică: Pe Hristos l-au părăsit care este izvorul apei botezului prin care câștigă omul viața veșnică.

Cum și David zice: la Psalm 22 Stih 2 "La apa odihnei m-au hrănit: sufletul meu l-au întors, l-au părăsit și și-au săpat lor gropi care nu vor putea ține apă, că pe Iosif l-au aruncat în groapă neavând apă." Geneza 37 Stih 24.

La fel și pe Prorocul Ieremia Cap. 38 Stih 6. "încă l-au aruncat jidovii într-o groapă neavând apă", după aceea Prorocul Ieremia încă mai auzind ei cum strigă Duhul Sfânt prin glasul lui Iezechiel, Cap. 16 Stih 6, zice: "Și eu am trecut prin tine și te-am văzut încruntat în sângele tău, și am zis ție în sângele tău vei trăi" de două ori zice Prorocul în limba cea evreiască; (vuoimar loh bādumaih haii: vuoimar loh bādumaih haii): care prorocie așa se înțelege, adică: Tatăl zice către Hristos: "Și eu am trecut

prin tine" adică: dumnezeirea, au trecut prin omenirea lui Hristos: și au văzut Tatăl pe Fiul înfruntat în sângele trupului său pe cruce. Căci dumnezeirea n-au pățimit, ci numai omenirea. Și au zis Dumnezeu Tatăl către Fiul: "și am zis ție în sângele tău vei trăi", adică: în viață veșnică. Cum însuși Mântuitorul zice: "Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veșnică."

Ioan Cap. 6 Stih 54. La fel auzind cum Duhului Sfânt strigă prin glasul Zahariei Cap. 9 Stih 11. zice: "Și tu cu sângele făgăduinței tale ai slobozit pe legalii tăi din groapă neavând apă." Care cuvânt înseamnă că Domnul Hristos: prin sângele său care l-au vărsat pe cruce pentru mântuirea noastră, au slobozit pe strămoșii, și pe prorocii, care au fost legați în groapa iadului, neavând apa botezului.

Aceste prorociri prea bine le-au cunoscut rabinii, precum au cunoscut Ana și Caiafa, că Iisus este adevăratul Mesia și pentru zavistie l-au răstignit.

Așa procleții rabini, și aceștia de acum prea bine cunosc, numai pentru mândria, și pentru lăcomia pântecelui care împărătește întru neamul lor cel jidovesc, nu vor să primească credința lui Hristos: ci au aflat alt mijloc.

Întâi când taie împrejur pe prunc, când este de 8 zile, iau hahamii un pahar cu vin și o picătură de sânge din sângele răniilor tăierii împrejur, și o picătură de sânge de creștin muncit, și amestecă bine, bagă hahamul degetul cel mic în pahar, și pune în gura pruncului de două ori, și zice: "și am zis ție în sângele tău vei trăi." Căci au îndoiială pentru ce zice proorocul de două ori, și am zis ție în sângele tău vei trăi, și pentru aceea pun și sânge din rana tăierii împrejur, și sânge de creștin muncit.

Adică: de au zis proorocul, cuvintele acestea pentru Sângele lui Hristos: cum Hristos au scos sufletele oamenilor care n-au fost botezați cu apă din groapa iadului, așa și copilul acesta, nebotezat fiind cu apă să se mântuiască cu acel sânge de creștin muncit care este botezat cu apă: și au vărsat sângele lui prin a-l munci cum și pe Hristos. Iar de zice proorocul pentru sângele tăierii împrejur, să se mântuiască cu acest sânge al lui care au vărsat pruncul acum.

La fel la nouă zile ale lui iulie fac plângerea Ierusalimului și atunci rabinii stau pe pământ jos și se ung la frunte cu cea cenușă de care am pomenit mai sus, și mănâncă un ou copt, cu cenușa aceea, iar cea mâncare se numește de dâșșii, "săida amafsăncas".

Al treilea la pasha lor fac azimă nedospită, cu atâtea erezii drăcești, și cu mare vrăjmășie asupra creștinilor, și fac bașca o azimă care este într-ânsa puțină cenușă de cea cu sânge de creștin muncit, și în seara aceea când intră pastecele lor după ce se satură cu atâtea blesteme și beții, dator este tot jidovul până la cel mai mic să mănânce o bucată din azimă aceea, care are într-ânsa sânge de creștin muncit, și bucățica aceea trebuie să fie așa de mare ca o măslină, sau ca un finic, și se numește azimă aceea "Eficoimon".

Al patrulea când moare cineva dintr-âșșii, ia hahamul un albuș de ou și un pic de sânge de creștin muncit și amestecă și stropește peste inima mortului, și zice hahamul stihul de la prorocirea lui Iezechiel: Cap. 36 Stih 25. "Și vă voi stropi pe voi, și vă veți curăța de toate spurcăciunile voastre".

Și peste toate acestea la sărbătoarea pe care o țin ei la 14 zile în luna lui adar, adică februarie pentru pomenirea lui Marduheia, și Estir, care i-au izbăvit pe dânșii din mâinile lui Aman, și de dânșii se numește sărbătoarea aceasta purim, atunci fac multe ucideri, mai întâi au obicei ca toți de obște câți se află la adunare, să ucigă un creștin în locul lui Aman, și hulesc pe Hristos: tocmai în ziua aceea face rabinul niște turte dulci în trei colțuri, și pune puțin sânge în turtele acelea, și trimite pe la toți jidovii, și unul altuia, și pe la prietene, și pe la prieteni creștini cine are, și de dânșii se numește, trimiterea aceea "mășloiah munăs". Și pentru acel sânge au prorocit mai înainte Prorocul Ieremia Cap. 1 Stih 34 de zice: "Și în mâinile voastre s-au aflat sânghiuri de suflete nevinovate", la fel și Prorocul Iezechiel Cap. 33 Stih 25 mai lămurit zice, "așa au zis Adonai Domnul, cei ce cu sânge mâncați, și ochii voștri ridicăți la spurcăciunile voastre, și vărsați sânge."

Și cu adevărat toate s-au împlinit la neamul jidovesc, că în seara aceea ce se numește de dânșii "purim" nu se află un jidov în toată lumea să fie cuminte, ci toți sunt ieșiți din minți, atunci se împlinește la dânșii blestemul lui Moise, a doua Lege Cap. 28 Stih 28. Și atunci fură mulți copii de creștin și-i țin ascunși până la pasha lor, că nu este departe pasha de purim, ca să aibă sânge muncit la azimă, iar la purim nu trebuie sânge muncit, numai în locul lui Aman se silesc ca să ucigă un creștin, iar la pasha lor, în locul lui Hristos: trebuie să fie muncit cum și Hristos au fost muncit. Și pentru aceea prin prunci mici, întâi ca să-i poată munci, și alta că Hristos au păzit fecioria, și pentru aceasta au grăit mai înainte Sfântul Duh prin glasul lui Ieremia Cap. 5 Stih 26. zicând: "Că s-au aflat norodul meu necredincios și au întins lațuri ca să prinză pe oameni și să strice pe oameni."

Și adevărat, din multe locuri sunt surghiuniți, pentru sângele acesta. Cum și din Spania i-au surghiunit, și de la alte locuri, pentru uciderea pruncilor, cum zice Prorocul Iezechiel. Cap. 35 Stih 6.: "căci în sânge ai greșit, și sângele te va goni pe tine." Iată pentru ce fac ei la purim turtele cele dulci cu 3 colțuri, de care am pomenit mai sus.

Și această taină am arătat creștinilor, cum zice înțeleptul Solomon, în înțelepciunea sa, Cap. 6 Stih 27. Adevărat că s-au împlinit la neamul acesta blestemat al jidovilor, cuvintele care au zis Dumnezeu către Prorocul Isaia, Cap. 6 Stih 9 "Mergi și zi norodului acestuia, cu auzul veți auzi și nu vei înțelege, și cu ochii veți vedea și nu veți pricepe, că s-au îngroșat inimile norodului acestuia, și cu urechile sale greu au auzit, și ochii lor i-au închis," și altele.

Și adevărat s-au îngroșat inimile lor, și ochii lor s-au închis, cum nu vedeau ei că toți prorocii au propovăduit pentru Sfânta Troiță: Geneza 18 Stih 2. Mai întâi Avraam când au venit la el trei în chip de oameni, și au stat deasupra lui, și au zis Avraam, "Domnul meu de am aflat har înaintea ta" și altele: și n-au zis Avraam, Domnii mei de am aflat har înaintea voastră, că trei erau, ci au zis Domnul meu, către unul, măcar că au fost trei fețe, ca să arate un Dumnezeu în trei fețe nedespărțit. La fel însuși Dumnezeu zice către Moise, Exod 10 Stih 6. "Eu sunt Dumnezeul tatălui tău: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacob". Vedem că la fiecare pomenește și numele lui Dumnezeu. Ar fi putut zice eu sunt Dumnezeul părinților tăi al lui Avraam și al lui Isaac, și al lui Iacob, ci au vrut Dumnezeu ca să descopere lui Moise pe unul Dumnezeu, în trei fețe, că atunci când zicea, Eu sunt Dumnezeul tătâne-tău, arăta un Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam Tatăl, Dumnezeul

lui Isaac Fiul, Dumnezeu lui Iacob, Duhul Sfânt. După aceea dacă au arătat Dumnezeu lui Moise pentru Sfânta Troiță, arată și Moise jidovilor ca să mărturisească Dumnezeu în trei fețe și zice la a doua Lege Cap. 6 Stih 4. "Ascultă Israile, Domnul Dumnezeu nostru, Domnul unul este."

Și jidovii de trei ori pe zi cântă Stihul acela de la Moise, că simbolul credinței este la jidovi Stihul aceasta pentru că pomenește unul este, și vor să tăgăduiască Sfânta Troiță. Dară nu pricep ei, că dacă ar fi fost scopul lui Moise ca să arate jidovilor un Dumnezeu, și nu în trei fețe, ar fi zis în scurt, adică: "Ascultă Israile un Dumnezeu," și destul ar fi fost, dară el zice așa: "Ascultă Israile, Domnul Dumnezeu nostru." Și mai adaugă iarăși: "Domnul arată pe față Sfânta Troiță" că atunci când zice Domnul, arată pe Tatăl, la noi creștinii se cântă "Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare..." și mai adaugă Moise: iarăși Domnul, Duhul Sfânt, la noi se cântă: Sfinte fără de moarte, și ca să nu gândești că sunt trei despărțite mai adaugă Moise: unul este, cum și noi cântăm, miluiește-ne pe noi și nu cântăm miluiți-ne pe noi, ci miluiește-ne pe noi, ca unul: unul Dumnezeu în trei fețe.

La fel și când s-a îndreptat neamul lui Ruvim, care au făcut jertfelnic lângă marginea Iordanului, cum scrie la cartea lui Navi. Și au zis către fiii celor mai mari ai lui Israel, "Dumnezeu, Dumnezeu, Domnul este. Și Dumnezeu, Dumnezeu, Domnul însuși știe." Navi, Cap. 24. Arătat e că au pomenit Sfânta Troiță de două ori, și la urmă zice: "însuși știe să arate un Dumnezeu în trei fețe." La fel și Proorocii Anei, mumei lui Samuil Prorocul la rugăciunile Sfintei Troițe le pomenește, : împăraților Cap. 2 Stih 2. " Că nu este sfânt ca Domnul Tatăl, și nu este drept ca Dumnezeu nostru Fiul, și nu este sfânt fără numai tu, Troiță Sfântă, și nedespărțită." La fel și Prorocul David în multe locuri pomenește Sfânta Troiță de zice: " Cu cuvântul Domnului Cerurile s-au întărit și cu Duhul gurii lui toate puterile lor". Psalm 36 Stih 6. "Iată Sfânta Troiță că Hristos: este Cuvântul Tatălui," precum zice Ieremia: " iată cuvântul Domnului s-au făcut lor spre ocară, nu vor vrea să-l asculte pe El". Vezi luminare a Duhului Sfânt, cum mai înainte au văzut Prorocul Ieremia, că procleții de jidovi, nu vor primi pe Hristos care este cuvântul Tatălui?

Și iarăși... Ieremia, Cap.17 Stih 15 "Iată ei zic către mine, unde este cuvântul Domnului, să vină dară," adică: își bat joc procleții de jidovi, că Ieremia totdeauna zice lor "cuvântul Domnului către mine," și ei râd de Ieremia și-i spun lui, " unde este Hristos pe care tu cuvântul Tatălui îl numești: să vină." Și iarăși, așa zice Domnul: "Iată Eu aduc peste norodul acesta rele, că la cuvântul meu, n-au luat aminte, și au lepădat legea mea." Și iarăși Ieremia, Cap. 11 Stih 16. "Și va fi cuvântul spre veselia inimi mele" La fel Moise au prorocit jidovilor mai înainte că nu vor primi pe Hristos, că zice: la a doua Lege Cap. 1 Stih 32. "Și în cuvântul acesta nu v-ați încrezut. Domnului Dumnezeului nostru." Precum și la alt loc, prorocește Moise jidovilor, că nu veți crede în Hristos, de zice la Lege Cap. 28 Stih 66. "Și va fi viața ta spânzurată înaintea ochilor tăi și te vei teme ziua și noaptea, și nu vei crede vieții tale" adică: jidovii au văzut pe Hristos, care este viața veșnică, cum puțin mai jos zice Moise, la Lege Cap. 38 Stih 49. " Că nu cuvânt în deșert este acesta, viața voastră vă este el vouă." Precum însuși Hristos zice: "Eu sunt calea și viața" și această viață, o au jidovii spânzurată pe cruce, și sunt în frică ziua și noaptea.

Și cu adevărat sunt foarte fricoși neamul jidovesc. La fel zice iarăși Ieremia: Cap. 23 Stih 17. "Zic celor ce leapădă cuvântul Domnului," zice și Avvacum Cap. 3 Stih 4.

"Înainte de feșii lui va merge cuvântul." Zice și Solomon: la Pilde Cap. 18 Stih 4. "Apă adâncă este cuvântul în inima omului, și izvorul vieții," adică: Hristos care este cuvântul Tatălui, de va intra în inima omului, va fi lui izvor de viață veșnică. Cum grăiește Mântuitorul Hristos către Samarineanca: " Cine va bea din apa care Eu voi da lui nu va înseta în veci, și se vor face râuri de apă vie în pânțele lui". Ioan Cap. 4 Stih 14, adică: apa Botezului. Cum strigă Prorocul Isaia Cap. 25 Stih 1 de cheamă pe oameni la Sfântul Botez, și zice: "Cei ce sunteți însetați, pășiți la apă," adică apa Botezului, La fel doi proroci strigă într-un cuvânt, zicând: "Și vor merge limbi multe și vor grăi". Isaia Cap. 2 Stih 3. "Veniți să ne suim la muntele Domnului, și va vesti nouă căile lui, și vom merge întru cărările sale, că din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim": Miheia Cap. 4 Stih 2. adică legea lui Hristos au ieșit, și legea lui Moise de la muntele Sinai s-au dat. Și mai adaug prorocii, la Exod Cap. 19 Stih 18. și zic: "și cuvântul Domnului din Ierusalim", adică: Hristos care este cuvântul Tatălui, din Ierusalim au ieșit. Precum zice David: "Bine este cuvântat Domnul din Sion, cel ce locuiaște în Ierusalim " Psalm 134 Stih 21

Arătat dară am făcut prin multe mărturii, cum că Hristos este cuvântul Tatălui. Acum unde zice David: cu cuvântul Domnului cerurile s-au hotărât, adică: cu Hristos care este cuvântul Tatălui.

Precum zice fiul său Solomon, la Pilde Cap. 20 Stih 27. "Când au gătit Dumnezeu cerul eram de față cu El," oare au fost Solomon de față cu Dumnezeu când au gătit cerul, sau numai despre fața lui Hristos grăiește Solomon, că Solomon în limba evreiască, se înțelege pace, și Hristos este Domn păcii. Isaia: Cap. 9 Stih 7. Cum și la alt loc, unde proroceste pentru mormântul lui Hristos, de zice la Cântarea a 3 Stih 7 Iată patul lui Solomon, șasezeci de puternici împrejurul lui, din cei tari ai lui Israel" adică, Mormântul lui Hristos care Solomon se numește; care cuvânt va să zică: Domn păcii, și au fost înconjurat cu custodia lui Israel, că, Pilat n-au vrut să le dea ostași, și au zis lor, aveți custodie, și mai adaugă Prorocul Solomon și zice: Stih 8. " Toți fiind sabia peste coapsa sa, pentru frica nopții că au zis către Pilat, frică ne este nouă ca să nu-l fure ucenicii lui noaptea" Cum și David pentru frica aceea zice la Psalm 13 Stih 5. "Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică" Și cu adevărat nici o frică nu era, că cine a văzut să fure cineva pe vreun om mort. La fel unde pomenește, Solomon pentru cununa cea de spini, care au pus-o spurcații de jidovi, pe capul lui Hristos: zice la Cântarea a 3-a Stih 11. "Ieșiți fetele Sionului și vedeți pe împăratul Solomon cu cunună, cu care l-au încununat Maică-sa, în ziua veseliei inimii lui," adică: ieșiți Mironosițelor, și vedeți pe Hristos: împăratul păcii, cum jidovii l-au încununat, cu cunună de spini, că pe Solomon fiul lui David nu l-au încununat Maică-sa, și tatăl său David l-au încununat, și Prorocul Zaharia, mai lămurit zice: Zaharia, Cap. 6 Stih 11. "Și vei lua cununi de aur și argint și vei pune pe capul lui Iisus, fiul lui Iosedec". Iosedec în limba evreiască, va să zică Dumnezeu drept, adică: Fiul lui Dumnezeu celui drept. Arătat este dară unde zice Solomon la Pilde Cap. 10 Stih, 27. "Când au gătit Dumnezeu cerul eram de față cu El" zice pentru Hristos: acum unde zice David, cu cuvântul Domnului " Cerurile s-au întărit" pentru Hristos zice: Psalm 32 Stih 6. "Arătat este Tatăl și Fiul și cu Duhul gurii lui, toate puterile lor. Arătat este Sfântul Duh, iată, arătată este Sfânta Troiță întru o ființă și nedespărțită"

Și de este cineva slab la știință, și nu se încrede cu atâtea mărturii pentru Sfânta Troiță, să vină și să asculte, și altă mărturie unde zice David la Psalm 17 Stih 20. așa:

“Viu este Domnul și bine este cuvântat Dumnezeu, și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele” Când zice viu este Domnul, arată pe Tatăl, și bine este cuvântat Dumnezeu, Fiul, și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele, Duhul Sfânt, și ca să nu te rătăcești a gândi, că trei sunt, mai adaugă Prorocul și zice: Stih 21. "Dumnezeule cel ce dai izbândire mie: arată un Dumnezeu în trei fețe, nedespărțit" Și iarăși Psalm 34 Stih 26. " Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Tatăl, Dumnezeul meu Fiul, și Domnul meu, spre îndreptarea mea, Duhul Sfânt".

Și iarăși Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt. Psalm 49 Stih 1. "Și ca să nu gândești că sunt trei, mai adaugă și zice: El au grăit, și au chemat pământul, un Dumnezeu în trei fețe"

La fel și Prorocul Isaia, Cap. 33 Stih 22 pomenește Sfânta Troiță de zice Domnul este judecător nouă, Domnul este biruitor nouă, Domnul împărat nouă, sunt trei. Și ca să nu gândești că sunt despărțite cele trei fețe, mai adaugă, Isaia Cap. 38 Stih 16 și zice: "Domnul acesta va mântui pe noi" arată un Dumnezeu în trei fețe. Și iarăși " și Domnul, Domnul m-au trimis pe mine, și Duhul lui;" arată aici mai lămurit Prorocul și în scurt, pe un Dumnezeu în trei ipostase nedespărțit. Căci mai întâi zice: "Domnul, Domnul m-au trimis, adică: Tatăl și Fiul" și ca să nu gândești că sunt despărțiți Tatăl de la Fiul. Pentru aceea mai adaugă și zice: "și Duhul lui," arată un Dumnezeu în trei fețe de o ființă și nedespărțit.

Și de la prorocirea aceasta, să se astupe gurile ereticilor care bârfesc cum că de la Hristos deosebit porcede Duhul Sfânt . Ascultă pe Isaia după ce pomenește pe Tatăl, și pe Fiul, zice și Duhul lui, și nu zice și Duhurile lor, ci lui. Ca să arate un Duh Sfânt, care de la Tatăl porcede, și în Fiul se odihnește. Și încă multe mărturii sunt și pentru Sfântul Duh, și pentru Sfânta Troiță, ci se cade a-l cruța pe cititor.

Iată cu ajutorul lui Iisus Hristos: am arătat prin multe mărturii: pentru rătăcirea iudeilor. Și am descoperit taina lor, care nu este scrisă, cum au zis Moise, după toate blestemele, care sunt scrise la a doua Lege, Cap. 28 Stih 61. Zice Moise: "Și va veni peste voi un blestem, care nu este scris în cartea aceasta",

Blestemul acesta care-l au ei, cu sânge, nu este scris nicăieri, ci părinții rabini lasă copiilor lui, cu blesteme mari, să nu descopere la cei proști ai lor, nici la creștini, măcar de li se va întâmpla lor să rabde fel de fel de munci. Precum și mie, în frica lui Dumnezeu mărturisesc, când am fost de vârstă de treisprezece ani, atunci încep ei a pune cornul în cap, și mi-a pus tatăl meu cornul acela în cap, care de dânșii se numește "tăfilis", și atunci mi-a descoperit mie Tatăl meu taina aceasta cu sânge și m-a blestemat cu toate stihurile cerului, și ale pământului, ca să nu descopăr taina aceasta, nici la frații mei. Și când mă voi căsători, și voi avea până la zece feciori, să nu descopăr decât la unul care va fi mai înțelept, și mai învățat, și tare în lege, iar la partea muierescă nicidecum să nu descopăr. "Pământul, zice, să nu te primească de vei descoperi taina aceasta, măcar de ți se va întâmpla a te face și creștin, să nu descoperi fiule", zice mie tatăl meu. Însă eu de vreme ce am primit Părinte pe Hristos Dumnezeu, și Maică pe Sfânta Biserică: voi mărturisi adevărul în tot locul stăpânirii lui, cum zice înțeleptul Sirah, la Cap. 4 Stih 31. "Până la moarte, luptă-te pentru adevăr"

Și cu adevărat, mare primejdie am avut, și încă sunt în primejdie de moarte, pentru descoperirea tainei acesteia, însă eu zic împreună cu Sfântul Apostol Pavel: Romani Cap. 8 Stih 31. " Cine mă va despărți de dragostea lui Hristos, sabia, sau foametea, sau golătatea, sau sărăcia, sau fel de fel de munci? Nimica. Căci nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Troiță Sfântă slavă ție, Amin." Căci a ta este împărăția cerurilor, și noi numai prin tine, Troiță Sfântă, ne bucurăm de toate darurile împăratului ceresc, iar nu ca jidovii cei hulitori și rătăcitori care hulesc pe Domnul uitând legea cea nouă aducătoare de pace și bucurii pentru noi creștinii.

Capitolul 2

Fiindcă am adus mărturie la capitolul întâi pe Prorocul Iezechiel, prin care grăiește Duhul Sfânt de zice: Iezechiel Cap. 20 Stih 25. "Și eu am dat lor porunci, și dreptăți întru care nu vor trăi, și voi pângări pe ei întru obiceiurile lor." Această prorocie est lucru minunat că Dumnezeu este așa de Sfânt și milostiv și voiește ca toți oamenii să se mântuiască, și pe toți îi cheamă către cunoștință, și zice: "Veniți către mine toți cei osteniți, și împovărați și eu vă voi odihni pe voi", Matei Cap. 11 Stih 28. Și mai vartos că prin însuși proorocul acela, adică prin Iezechiel Cap. 33 Stih 12 zice: "Nu voesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul din calea sa cea rea, și să fie viu." La fel și înțeleptul Solomon zice la înțelepciunea sa, Cap. 1 Stih 13. "Că Dumnezeu n-au făcut moarte, nici se bucură Dumnezeu de pieirea celor vii: cum dară se poate să zică Dumnezeu "că nu am dat lor porunci bune", și altele?

Pentru aceea dară sunt silit a mai descoperi o taină, care de puțini oameni va fi fiind știută, ca să nu se smintească cineva, că Mântuitorul zice: Matei Cap. 18 Stih 60. "Amar celui ce se smintește, dar mai amar aceluia prin care se face sminteala." Înțelepciune Cap. 60 Stih 14. "Fără de vicleșug am învățat, fără de zavistie dau și altuia din ce am luat, avuția ei nu ascund. Psalm 39 Stih 12. Iată buzele mele nu voi opri a bine vesti dreptatea lui Hristos întru adunare mare și ascultă cu amândouă urechile o, cititorule.

Mai întâi să ascultăm ce grăiește Duhul Sfânt prin glasul Proorocului Ieremia: Cap. 2 Stih 12. "S-au spăimântat cerul, și s-au înfricoșat pământul, că două răutăți au făcut norodul meu. Pe mine, izvorul apei vieții m-au părăsit și și-au săpat loru-și gropi care nu vor putea ține apa," adică, pe Hristos, izvorul apei vieții celei veșnice l-au părăsit: Geneza Cap. 37 Stih 24. "Și pe Iosif, fratele lor, l-au aruncat în groapă deșartă fără apă. Cum și pe Prorocul Ieremia l-au aruncat într-o groapă deșartă neavând apă" Cap. 38 Stih 6. La fel să vedem la Prorocul Amos: Cap. 2 Stih 6. "Acestea, zice Domnul, trei fărădelegi ale lui Israel și pentru a patra nu voi întoarce. Căci au vândut cu argint pe cel drept, și pe cel sărac l-au vândut pentru încălțăminte:" Matei Cap. 26 Stih 15 adică pe Hristos cel drept l-au vândut Iuda, pe treizeci de arginti, și pe Iosif cel sărac l-au vândut pe el frații lui pentru încălțăminte. Căci cu douăzeci de arginți, care au luat ei pentru Iosif, și-au cumpărat încălțăminte, așa scrie în cartea evreiască.

Arătat este că frații cei care au avut parte din vânzarea lui Iosif, nu s-au învrednicit mai pe urmă fiii lor, ca să primească pe Hristos: și au rămas în rătăcirea cea jidovească până în ziua de astăzi.

Acum să luăm aminte câți frați și care au fost la vânzarea lui Iosif. Mie mi se pare că zece au fost, adică: Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, Dan, Nethalim, Gad, Asir, acești zece au vândut pe Iosif, iar Veniamin cel mai mic au fost acasă cu tată-său Iacob: și Efraim, și Manasi, n-au fost încă născuți. Și aceste trei neamuri adică: Veniamin, și Efraim, și Manasi au primit pe Hristos la patruzeci de ani de la răstignirea lui Hristos până la venirea lui Tit, pentru care an au zis Dumnezeu mai înainte către Prorocul Iezechiel: Cap. 4 Stih 6. "Și tu vei dormi pe mâna ta cea dreaptă 40 de zile, ca să ridici nedreptatea lui Israel, o zi pentru un an am pus ție" Și pentru acele trei neamuri s-au rugat mai înainte Prorocul David: la Psalm 74 Stih 2. "Cela ce șezi pe Heruvimi arată-te lui Efraim și lui Manasi" și nu te mira că David pomenește mai înainte de Manasi pe Efraim, Geneza Cap. 41 Stih 15. Și Manasi întâiul născut

era, nu te mira, că și aceasta este o taină a Duhului Sfânt descoperită lui David: "că tot neamul lui Efraim vor primi pe Hristos" la Numerii Cap. 32 Stih 33. "Iar din neamul lui Manasi numai jumătate au primit pe Hristos: iar cealaltă jumătate pe care au așezat-o Moise împreună cu neamul lui Ruvim, și cu neamul lui Gad, dincoace de Iordan, această jumătate au rămas în rătăcire" Iosua Cap. 22 Stih 7. Și pentru aceea pomenește David: mai înainte pe Efraim, cum și la rânduiala steagurilor au pus mai înainte neamul lui Efraim, decât al lui Manasi, cum și la înnoirea jertfelnicului: la Numerii Cap. 10 Stih 22.

La fel și când au adus Iosif pe Manasi, și Efraim, Cap. 7 Stih 48. către Iacob, tată-său ca săi blagoslovească înaintea morții lui, au pus Iosif pe Manasi de-a stânga lui Israel, și pe Efraim de-a dreapta lui Israel: Geneza Cap. 48 Stih 13. "Dară Israel au pus mâinile sale cruciș ca să vină dreapta pe capul lui Efraim, și stânga pe capul lui Manasi și au zis Iosif: nu așa că Manasi este întâiul născut. Răspunde Patriarhul Iacob: știu fiule că Manasi este întâi născut trupește, dar duhovnicește va fi Efraim mai mare, că au văzut bătrânul cu Duhul că Efraim cu tot neamul său va primi pe Hristos: iar Manasi numai jumătate." Și pentru aceea au pus Iacob mâinile sale cruciș, că de atunci au închipuit crucea lui Hristos: cum zice Scriptura, și au pus pe Efraim înaintea lui Manasi, adică: la steaguri, și la înnoirea jertfelnicului: la fel și Moise la a doua Lege Cap. 33 Stih 17. "Când au blagoslovit cele douăsprezece neamuri ale lui Israel înaintea morții lui zice: acestea sunt zecile de mii ale lui Efraim, și acestea sunt miile lui Manase" vezi luminare a Duhului Sfânt, cum așa luminat au văzut Moise, și Iacob, că tot neamul lui Efraim va primi pe Hristos: și Manasi numai jumătate și pentru aceea zice: miile lui Manasi, iar Efraim zice zecile de mii. La fel și Prorocul Isaia cel cu Duh mare, mai lămurit zice: Cap. 9 Stih 6. "Prunc s-au născut nouă Fiul și s-au dat nouă, adică Hristos, a cărui stăpânire s-au făcut peste umărul lui, adică cinstita cruce, care stăpânește peste vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți, care au purtat-o Hristos pe umărul său, până la Golgota. Sfetnic minunat, Domn păcii, ce tot norodul lui Efraim va cunoaște", Stih 9. Iată și Isaia foarte luminat au arătat, că tot neamul lui Efraim au primit pe Hristos: și ascultă ce grăiește Duhul cel Sfânt prin glasul lui Ieremia pentru Efraim: Cap. 36 Stih 6.: "Că este zi de chemare, celor ce răspund, în măgurile lui Efraim", adică chemare către Hristos. Cum zice Hristos, "cine nu va fi chemat de la Tatăl meu nu va veni către mine" Ioan Cap. 6 Stih 44. Și chemarea aceasta care zice Ieremia, peste măgurile lui Efraim, va să zică Tatăl cheamă, Hristos Fiul său pe tot neamul lui Efraim, și de aceea mai adaugă Prorocul și zice: "Să ne sculăm și să ne suim la Sion către Domnul Dumnezeuul nostru" La fel și puțin mai sus zice: Ieremia Cap. 30 Stih 6. "întrebați și vedeți, de s-au născut Fiul" și mie mi se pare când au fugit Hristos de la jidovi, și s-au dus la un munte aproape lângă o cetate, ce se chema Efraim, poate tot acel munte au fost de care pomenește și Ieremia aici măgură. Și iată ce mai zice Duhul Sfânt prin Ieremia Cap. 31 Stih 9. Că m-am făcut lui Israel tată, și Efraim cel întâi născut al meu este. Și iarăși, "Fiu iubit Efraim plăcut este mie, pentru că sunt cuvintele mele întru El, îmi voi aduce aminte de El și voi milui pe El" Zice și Prorocul Osie: "Întoarce-se-va Efraim, și se va sătura de grâu și va înflori ca viia pomenirea lui, ca vinul Libanului" Cu aceste cuvinte închipuiește prorocul, că Efraim se va întoarce de la păcatele sale către Hristos: și se va sătura de trupul și de sângele lui Hristos: că grâul și vinul însemnează tainele lui Hristos și zice prorocul, că va înflori Efraim, Geneza Cap. 41 Stih 15. "Căci Efraim în limba evreiască, înseamnă "roditor", iar Manasi, "uitare", că numai jumătate din neamul lui Manasi au primit pe Hristos, cum am arătat și mai sus.

Iată că am zis că Efraim se va întoarce de la păcate. Să știi că mai înainte de venirea lui Hristos neamul lui Efraim s-au închinat la idoli, nu zic eu, ci prorocul este de față, adică Osie care zice: Cap. 9. Stih 3. "Că a înmulțit jertfelnice spre păcat", și iarăși: "N-au locuit Efraim în pământul Domnului, ci au locuit în Egipt, și necurat au mâncat" adică: jertfa idolească. Iar după ce au venit Hristos: s-au întors ei de la idoli, și au primit pe Hristos: și s-au săturat de tainele lui Hristos: la fel și pentru neamul lui Veniamin din mijlocul Ierusalimului, care s-au ivit de la miază noapte, și zdrobire mare se face, că Ieremia au văzut mai înainte cu Duhul" Cap. 6 Stih 1. "Că satana se va ridica de la întunericul iadului, care se numește miază noapte, și va intra în Iuda Iscariotul și în Arhieriei jidovești, și în toată adunarea lor, ca să răstignească pe Hristos: și cheamă Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia pe neamul lui Veniamin, ca să iasă din Ierusalim, ca să nu fie la sfatul lor, că nici la vânzarea lui Iosif, încă n-au fost Veniamin la sfatul lor", cum zice Hristos: Matei Cap. 7 Stih 20. "Cu ce măsura veți măsura, cu aceea vi se va măsura vouă sau pentru bine, sau pentru rău."

Iată, cu ajutorul Sfintei Troițe, am arătat prin multe și luminate mărturii, cum cei zece frați care au fost la vânzarea lui Iosif, nu au învrednicit neamurile lor, ca să primească pe Hristos, și au rămas în rătăcire, până în ziua de astăzi, însă Iuda al patrulea fecior, al lui Iacob, că el au izbăvit pe Iosif de moarte, că ei au vrut să-l omoare. Și Iuda au zis: Geneza Cap. 37 Stih 26. "Ce folos de vom ucide pe fratele nostru" și de aceea s-au învrednicit, nu numai ca neamul lui să-l primească pe Hristos, ci însuși Hristos s-au întrupat din neamul lui Iuda, cum zice Duhul Sfânt prin David: Psalm 59 Stih 7. „Al meu este Galaad și al meu este Manasi. Și Efraim tăria capului meu, Iuda Împăratul meu" Adică: împărat al împăraților, Hristos s-au născut din neamul lui Iuda. Și ascultă ce zice Patriarhul Iacob, tatăl său, către El, când au vrut să moară: Geneza Cap. 49 Stih 8. "Iuda pe tine te vor lăuda frații tăi, mâinile tale peste spatele vrăjmașilor tăi" Adică: se va naște Hristos din neamul Iudei, care va pune mâinile sale peste puterea întunericului, când va scoate sufletele oamenilor din iad. Mai adaugă, și zice: "se vor închina ție, fiii tatălui tău" Adică: se vor închina la Hristos care va ieși din neamul Iudei. Vezi luminarea Duhului Sfânt: nu zice Patriarhul "închina-se-vor ție frații tăi" zice "fiii tatălui tău". Căci au văzut bătrânul cu Duhul Sfânt, că ceilalți frați nu vor primi pe Hristos: numai neamul lui Efraim, și al lui Veniamin, și jumătate din neamul lui Manasi. Iar ceilalți, n-au primit pe Hristos: nu numai cei care s-au născut din slujnice, din Valla, și din Zelfana, Geneza Cap. 30 Stih 4. adică: Dan, Neftalim, Gad, Asir, n-au primit pe Hristos: ci și cei care s-au născut cu Iuda, dintr-o maică, din Liia, Geneza Cap. 29 Stih 32. adică: Ruvim, Simeon, Levi, încă n-au primit pe Hristos: și pentru aceea a zis Iacob că "se vor închina fiii tatălui tău", și n-au zis "frații tăi". Și ascultă ce mai adaugă Iacob: Geneza Cap. 49 Stih 9. "Puiul de leu, Iuda, din vlăstare, Fiul meu, te-am înălțat" căci n-au lăsat să-l ucidă frații pe Iosif. "Culcându-te ai adormit ca un Leu, și ca un pui de Leu cine Te va scula?" Aici au prorocit Iacob pentru moartea lui Hristos. Căci atunci când zice, "culcându-te ai adormit ca un Leu", arată că trupul lui Hristos se va odihni în Mormânt, și la urmă zice: "și ca un pui de Leu cine te va scula", arată că Hristos se va scula din somnul acesta dimpreună cu trupul, ca un pui de Leu degrab și ușor, și nu va fi trebuință ca altul să-l scoale pe El, ci singur se va scula ca un Dumnezeu.

Cum și David zice: la Psalm 26 Stih 11. "Deșteaptă-te Mărirea mea, deșteaptă-te Psaltire, și alăuta mea, deșteapta-mă-voi dimineța" Care prorocire așa se înțelege: când zice "deșteaptă-te Mărirea mea", Tatăl zice către Hristos: că mărirea Tatălui este Fiul. După ce zice Tatăl, grăiește și Duhul Sfânt către Trupul lui Hristos: "deșteaptă-

te, Psaltire, și alăută, ca să mai răsună prin ține cuvinte dulci, și duhovnicești." Și răspunde Hristos: "Deștepta-mă-voi dimineața", și cu adevărat au înviat Hristos dimineața. Cum zice David la alt loc spre fața lui Hristos: la Psalm 5 Stih 3.

"Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta" Și iarăși: Psalm 77 Stih 71. "Și s-au deșteptat Domnul ca cel ce doarme greu și amețit de vin" Zice Solomon, la Cântarea Cântărilor Cap. 5 Stih 3. "Eu dorm și inima mea priveghează." Zice și Prorocul Ieremia spre fața lui Hristos: Cap. 31 Stih 26. "Pentru aceea m-am sculat, și am văzut, și somnul meu dulce mi s-au făcut."

Acum să ne întoarcem, iarăși la cuvântul nostru unde blagoslovește Iacob pe Fiul său Iuda, zice: Geneza 49 Stih 12. "Nu va lipsi preoția din capul meu, nici împărăția din coapsa mea nu va lipsi" adică: Preoția și Împărăția, din Iudeea nu va lipsi, zice, până va veni Hristos care este așteptarea neamurilor, și jidovilor, precum de față vedem, că de cum au venit Iisus Hristos îndată au lipsit de la dânșii Împărăția și Preoția.

O, Patriarhule! O, bătrânule, Iacobe! au știi tu că neamul jidovesc este tare la cerbice? Din început necredincios, cum au zis și Moise către el: La a doua lege Cap. 9 Stih 24.

Că însuși Moise zice: la a doua Lege Cap. 19 Stih 12. "Prin două, sau prin trei mărturii, mai dă-le lor și alt semn, ca să cunoască cine este cel așteptat de neamuri, de aici înainte care va lega la viță mânzul său, și la rădăcina vitei va lega asinul său"

"Au n-au aflat ucenicii lui Hristos, asinul și mânzul legați la viță?" Matei Cap. 21 Stih 2. Și mai adaugă și alt semn de zice: "Spăla-va în vin haina lui, și în sânge de struguri veșmântul lui. Căci l-au îmbrăcat pe Hristos cu o haină roșie", Matei Cap. 27 Stih 28. Și cuvântul acela, care zice Iacob, că va spăla în sânge de struguri veșmântul său, de atunci l-au închipuit Patriarhul, că din vinul acela care se jertfește în Sfântul Altar, se preface în Sângele lui Hristos.

La fel și Moise, înaintea morții lui, blagoslovește cele douăsprezece neamuri ale lui Israel. Zice pentru Iuda: la a doua Lege Cap. 33 Stih 7. "Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda, și vino la norodul lui" adică: se roagă Moise ca Hristos, să se întrupeze din neamul lui Iuda. Căci n-au lăsat Iuda pe ceilalți frați să-l ucidă pe Iosif măcar că și Ruvim, cel întâi născut, au zis: "să nu-i luăm viața", Geneza 35 Stih 21, numai că din împreunarea cu Valla, țiitoarea lui Iacob, nu s-au învrednicit să se nască Hristos, din neamul lui. Și ascultă ce zice Iacob către fiul său Ruvim: la Geneza 49 Stih 3.4. "Ruvim, cel întâi născut al meu, tu, tăria mea, și începutul fiilor mei, cumplit te-ai purtat, că te-ai suit în patul tătâne-tău, și atunci ai spurcat așternutul pe care te-ai suit" De aceea nu s-au învrednicit Ruvim să se întrupeze Hristos din neamul său. Măcar că și Iuda au păcătuit cu noru-sa, Thamar, Geneza 38 Stih 18, 26. Însă și-au mărturisit păcatul și au zis: "s-au îndreptat Thamar mai mult decât mine" Geneza 29, Stih 35. Că mare este, iubirii mei, mărturisirea, cuvântul Iuda, însemnând în limba evreiască mărturisirea". Cum și Iuda vânzătorul s-au mărturisit, de au zis către Arhieriei: "Greșit-am de am vândut sânge nevinovat", Matei Cap. 27 Stih 4. Dar, pentru că s-au spânzurat, singur s-au osândit, iar de ar fi zis: "Doamne iartă-mă!" i-ar fi iertat Domnul. Ca și Petru care de 3 ori s-au lepădat de Hristos, și la urmă s-au pocăit, și au plâns cu amar, Matei Cap. 26 Stih 74 și Domnul l-au iertat.

Și ascultă ce zice Dumnezeu către Iezechiel, Cap. 37 Stih 16, fiul omului, ia-ți ție un toiag și să scrii pe dânsul pe Iuda împreună cu fiii lui Israel, care au venit la El. Și vei lua al doilea toiag, și vei scrie pe El pe Iosif (și va fi toiagul lui Efraim) și pe toți fiii lui Israel care au venit la El". La fel zice Dumnezeu prin Osie Prorocul. Cap. 6 Stih 4. "Ce-ți voi face fie, Efraime: ce-fi voi face fie Iudo? Iar mila voastră ca norul de dimineață". Arătat este că acele două neamuri, au zis către frații săi: Geneza 37 Stih 27. "Veniți să-l vindem pe El", iar Efraim încă nici nu era născut atunci; pentru ce dar s-au întrupat Hristos din neamul lui Iuda, și nu din neamul lui Efraim. Ascultă ce zice Prorocul Osie Cap. 4 Stih 18, "părtașul idolilor lui Efraim au pus lui piedici" Arătat este că neamul lui Efraim mai înainte de venirea lui Hristos s-au închinat la idoli, pentru aceea nu au învrednicit să se întrupeze Hristos din neamul lui. Iar neamul lui Iuda n-au primit a se închina la idoli, pentru aceea s-au învrednicit de s-au născut Hristos din neamul lui Iuda, precum scrie la cartea întâi Paralipomena, Cap. 5 Stih 1. „Și Ruvim, cel întâi născut al lui Israel, după ce s-au suit el în patul tătâne-său, nu s-au mai socotit cel întâi născut. Și Iuda au fost puternic între frații săi, și înțelept." După cum aflăm, steagul cu oastea lui Iuda mergea în fața oastei lui Ruvim, chiar dacă el a îndemnat pe frații săi ca să-l vândă pe Iosif, că vânzarea lui Iosif au fost plănuită de mai înainte, ca să nu moară mai pe urmă Iacob cu toți fiii lui de foame, cum zice și David la Psalm 104 Stih 17. "Trimis-au înaintea lor un om, rob s-au vândut Iosif, cum și însuși Iosif mai pe urmă zice către frații lui: să nu vă pară rău că m-ați vândut, că Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră spre viață" Geneza 45 Stih 5.

Și ascultă cât de luminat au văzut mai înainte David, că Hristos se va naște din neamul lui Iuda și nu din neamul lui Efraim, de zice: la Psalm 77 Stih 73. "Și au lepădat lăcașul lui Iosif și seminția lui Efraim n-au ales, și au ales seminția lui Iuda": adică, nu s-au întrupat Hristos din neamul lui Efraim, care lăcașul lui Iosif se numește, ci s-au întrupat Hristos din neamul Iuda. Și vezi cum Prorocul Zaharia încă foarte luminat descoperă, și zice: Zaharia Cap. 10 Stih 6. "Și voi întări casa lui Iuda, și casa lui Iosif voi milui" și cu adevărat s-au întărit, că din neamul Iuda s-au născut Hristos, piatra cea tare care zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap. 28 Stih 16. "Și voi pune temelie la Sion piatră de mult preț și casa lui Iosif o voi milui, că Efraim și jumătate din neamul lui Manasi au primit pe Hristos" cum am arătat mai sus. Și vezi pronia lui Dumnezeu cum încă din început au păzit Dumnezeu aceste două neamuri, al lui Iuda și al lui Efraim, că șase sute de mii din norodul lui Israel au ieșit din pământul Egiptului, Numerii Cap. 14 Stih 32. "Numai Iisus, Navi și Halav s-au învrednicit de a intra în pământul făgăduinței" Numeri Cap. 14 Stih 30. "Navi au fost din neamul lui Efraim" Numeri Cap. 13 Stih 9. "Și Halav au fost din neamul lui Iuda", și încă din început s-au arătat semn bun la neamurile acestea că "din doisprezece iscoditori ce au trimis Moise ca să iscodească pământul făgăduinței" Numeri, Cap. 14 Stih 6. "numai Navi și Halav au oprit pe Israeliteni de păcat, și au potolit răutățile" Sirah Cap. 46 Stih 10. Iată prin multe mărturii am arătat, cum că neamul lui Iuda și neamul lui Efraim, și neamul lui Veniamin, și jumătate al lui Manasi, au primit pe Hristos. Iar cei patruzeci de ani, îngăduiți celorlalți de Dumnezeu, de la răstignire, au rămas în rătăcire, de atunci și până azi.

Însă, cerul și pământul vor trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece. Matei Cap. 24. Stih 35. zice: "încă am oi care nu sunt din staulul acesta, și le voi aduna și voi face o turmă și un Păstor." La fel zice și Prorocul Iezechiel, Cap. 34 Stih 16. "Așa zice Domnul: oaia cea pierdută voi afla, pe cea rătăcita voi înturna, și pe cea zdrobită voi lega, și pe cea leșinată voi întări, și pe cea tare voi păzi, și le voi paște pe ele cu

judecată" Această Prorocie așa se înțelege: patru legi sunt pe pământ: creștini, agarieni, jidovi, și închinători la idoli. Și aceste patru legi, se împart în multe credințe.

Creștinii se împart, adică: în papistași, luterani, lipoveni, și altele. Dar credința cea adevărată este pravoslavnică.

La fel și agarienii, sunt în patru credințe. Ismailiteni, Ilieni, Moabitani și Ibrailieni, închinătorii la idoli sunt de șapte feluri, precum au fost și mai demult: Hananei, Hevei, Evusei, Gergesei, Vasei, Ferezei, Hettei, Amorei. Exod 33 Stih 2. Și aceste șapte feluri de închinători de idoli se află acum într-un loc, unde n-au ajuns semnul cinstitei cruci adică în India. Iar unde au ajuns semnul cinstitei cruci, acolo nu se află idoli. Căci mai înainte au prorocit Zaharia, Cap. 13 Stih 2. "Hristos îi va pierde pe toți idolii"

La fel și jidovii sunt de două feluri de credințe, iar legi sunt patru precum am zis mai sus: Și grăiește Duhul Sfânt prin glasul Prorocului Ieremia Cap A Stih 6. de zice: "oi părinte s-au făcut norodul meu". Cum și Hristos zice către ucenicii săi: "Mai vârtos vă duceți către oile cele pierdute ale casei lui Israel" Matei Cap. 10 Stih 6. Și zice Prorocul: "Așa zice Domnul: Pe cea pierdută o voi afla la vremea de apoi, când se va face o turmă, și un Păstor". Atunci vor veni și jidovii, prin Sfântul Botez, cum și au început a veni în toate zilele. "Iar Cea rătăcită o voi înturna" zice: aceia sunt agarienii, și dintre dânșii vor veni către credința pravoslavnică. "Și pe cea zdrobită voi lega", aceștia sunt închinătorii de idoli, zdrobiții cu Duhul, iar la vremea de apoi, vor veni și dintr-ânșii către Hristos prin Sfântul Botez, "Pe cea leșinată voi întări" este pentru eretici, căci măcar mărturisesc ei pe Hristos dar cu inima leșinată, și nu cum se cade. Cum grăiește Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia Cap. 29 Stih 12. pentru eretici: "Și au zis Domnul, aproape este norodul acesta de mine cu gura lor, și cu buzele lor mă cinstesc, iar inima lor departe este de la mine, și în zadar mă cinstesc, și în zadar cred întru mine, învățând porunci omenești", adică: poruncile Papei. Iar la vremea de apoi va întări Hristos și pe dânșii, câți vor veni la credința cea adevărată, a pravoslaviei, care este insufletă de Duhul Sfânt, și prin sfintele șapte soboare zice: soborul cel dintâi, "Legea Domnului fără prihană care întoarce sufletele" Psalm 18. Soborul al doilea, "Mărturia Domnului credincioasă care înțelepțește pruncii" Stih 9. Soborul al treilea, dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima" Soborul al patrulea "Porunca Domnului strălucită, care luminează ochii" Soborul al cincilea, "frica Domnului curată care rămâne în veacul veacului" Soborul al șaselea, "Judecățile Domnului adevărate în dreptate împreună". Iar pentru soborul al șaptelea: mai adaugă și zice: "Dorite sunt mai mult decât aurul, și decât piatra scumpă, și mai dulci decât mierea și fagurul". Căci așa s-au așezat credinței pravoslavnice cum au hotărât soborul al șaptelea. Și mai adaugă și zice David: "când va păzi acestea omul, multă răsplătire va avea de la Dumnezeu." "Iar pe cea tare o va păzi" zice Prorocul. Se înțelege pe pravoslavnici va păzi Dumnezeu de înșelăciunea lui Antihrist, cum au văzut Sfântul Ioan la Apocalipsis, căci la vremea de apoi, când va ieși Antihrist, el atunci va înșela în toate limbile, numai pe cei ce vor avea semnul cinstitei cruci, adică: pravoslavnicii care n-au stricat botezul și sfântul mir prin faptele lui Antihrist, de aceia nu va putea să se atingă.

Cum au zis Dumnezeu pentru stricarea Ierusalimului: "să nu vă milostiviți, nici spre bătrâni, nici spre tineri", și altele: Iezechiel Cap. 9 Stih 6.

"Iar de cei ce au semnul, să nu vă atingeți de ei" au zis Ioan. La fel și Prorocul Aggeu arată, Cap. 2 Stih 7. "Că la vremea de apoi se va face o turmă și un păstor", și mai zice: "Așa zice Domnul a tot țiitorul, încă o dată voi clătina cerul și pământul, și marea, și uscatul, și voi clătina toate neamurile. Și vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, și voi umple casa aceasta de mărire", zice Domnul a tot țiitorul.

Arătat este că la vremea de apoi vor primi și ceilalți jidovi sfântul botez, însă un neam din cele douăsprezece ale jidovilor, trebuie să rămână în rătăcire până la sfârșitul lumii. Pentru care neam zice Hristos: "Până nu va trece cerul și pământul, nu va trece din rudele acestea", Matei Cap. 24 Stih 34. adică: neamul acesta din care s-au tras Iuda vânzătorul. Cum și David pentru acest neam zice la Psalm 108 Stih 12. "Stingă-se numele lui întru un neam, adică: neamul lui Iuda, cu tot neamul său să se stingă" precum și mai jos zice: la Psalm 124 Stih 3. "Că nu va lăsa Domnul toiagul, adică neamul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întineze dreptii mâinile lor intru fărădelegile păcătoșilor"

Zice și Iezechiel, Cap. 21 Stih 16. "De aceea bate din palme de bucurie, că s-au îndreptat neamurile, adică au primit sfântul botez. Și de se va pierde un neam, nimica nu va fi, pagubă nu este" zice Domnul. "Așa și pentru neamul acesta" zice Dumnezeu prin glasul lui Ieremia, Cap. 2 Stih 20-22. "Și mă voi judeca cu voi, și cu fiii fiilor voștri mă voi judeca". Apoi: "Că din veac ai zdrobit jugul tău, și ai zis: nu voi sluji ție" Și iarăși: „de te vei spăla și cu silitră, spurcatu-te-ai înaintea mea", zice Domnul. Ieremia Cap. 5 Stih 27. Și mai apoi: „Și la norodul aceasta s-au făcut inima neascultătoare, indiferentă și s-au abătut din calea cea dreaptă și s-au dus." Din nou zice Ieremia Cap. 6 Stih 1. "Argint aruncat, chemați pe ei că i-au izgonit Domnul". Și la Ieremia Cap. 17 Stih 1. "Păcatul lui Iuda scris este cu condei de fier, și cu unghie de diamant săpat pe lespezile inimilor lor, și asta nu se va uita."

Aceste blesteme toate s-au zis pentru neamul din care s-au născut vânzătorul Iuda. Cum și Sfântul Ioan zice neamul acela: Cap. 2. "Ocară celor ce le spun jidovi, și ei spun că nu-i așa, ci adunarea satanei sunt ei, cu adevărat. Că precum din zece cete de îngeri, o ceată s-au făcut diavoli, așa și din zece neamuri, ale căror strămoși au vândut pe Iosif, unul va rămâne împreună cu satana fără de sfârșit"

Acum să vedem, care neam din cele zece, n-au nădejde de mântuire; mie mi se pare că neamul lui Simeon, este neamul cel lepădat, și nu zic eu din priceperea mea, de vreme ce patriarhul Avraam zice: Geneza 18 Stih 27. "Și eu sunt praf, și cenușă", și împăratul și Prorocul David zice la Psalm 21 Stih 6. "și eu sunt vierme și nu om" Și înțeleptul Solomon, fiul lui David zice la Pilde Cap. 30 Stih 2. "Că mai neînțelept sunt decât toți oamenii, și înțelepciune omenească nu este în mine", dar eu ticălosul ce să mai zic, că nici ca viermele măcar nu sunt, de aceea nu pot să zic că scriu aceste cuvinte din înțelepciunea mea, ci din sfânta și dumnezeiasca Scriptură, scriu acestea aici, că auzind pe Domnul zicând la Ioan Cap. 5, Stih 39. "Cercetați Scriptura?! veți afla viața", adică pe Hristos vom afla, care zice: "Eu sunt calea și adevărul, și viața" Ioan Cap. 14 Stih 6. La fel către ucenici zice: "Nu este adevăr ascuns care să nu vi se descopere vouă" Luca, Cap. 12 Stih 2.

Și am încercat și eu nevrednicul, și am aflat în Sfânta Scriptură, cum că neamul lui Simeon din început n-au ascultat de Dumnezeu. Mai întâi la pricina lui Iosif, Simeon a zis să-l omorâm pe el și aducem mărturie că Simeon și Levi, au stat să-l omoare pe

el: că zece frați au fost ei, Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, acești șase frați au fost dintr-o mamă, din Lia, Geneza 39 Stih 32 Și patru frați au fost născuți din slujnice, adică: Dan, și Nethalim, din Valla, Gad și Assir, din Salfana. Geneza 30 Stih 5. Și se vede că au fost doi frați, care au vrut să omoare pe Iosif, că Scriptura zice că "au zis unul către altul"

Acum să luăm seama, Isahar și Zavulon n-au putut să grăiască înaintea fraților celor mari. La fel Dan, Nethalim, Gad, Assir cu atât mai mult n-au putut să grăiască, pentru că ei erau fii din slujnice; nici Ruvim cu Iuda, fiindcă ei amândoi au zis, să nu vărsăm sângele tatălui nostru: numai Simeon, cu Levi au fost!

La fel la Sihem, tot Simeon și Levi au făcut atâtaucidere, Geneza 34 Stih 25. Și la vânzarea lui Iosif, Simeon au fost mai vinovat decât Ruvim, căci Simeon l-au legat pe Iosif.

La fel și pentru uciderea ce au făcut ei la Sihem, Simeon au rămas în păcat, iar Levi s-au pocăit când au ascultat pe Moise și au ucis Levi trei mii de suflete, Geneza 42 Stih 24. Cum zice Moise: "cel ce au zis tatălui său și mamei sale, nu v-am văzut". Exod 32 Stih 28. "Și nici pe frații săi nu i-au cunoscut, și pentru că a vrut să uite lumea pentru Dumnezeu, și-au ucis în inima lui și pe părinții lui, și pe frații lui", a doua Lege Cap. 33 Stih 9.

De aceea s-au învrednicit mai pe urmă neamul lui Levi ca să slujească înaintea jertfelnicului lui Dumnezeu. Cum grăiește Duhul Sfânt prin glasul Prorocului Malahie Cap. 3 Stih 3, și zice: "Și voi curăța ca aurul și ca argintul pe fii lui Levi: și vor aduce Domnului jertfa întrudreptate" A doua Lege Cap. 33 Stih 11. "Așa și Moise blagoslovește pe Levi de zice: Blagoslovește Doamne tăria lui Levi, și lucrurile mâinilor lui le primește, și cei ce-l urăsc pe el să nu se ridice împotriva lui" Au rămas dar Simeon neamul cel lepădat, cum și Ieremia Cap. 8 Stih 14, plânge pentru ei zicând: "Că Dumnezeu ne-au lepădat pe noi, și ne-au adăpat pe noi cu apă cu fiere" Dumnezeu însuși zice prin Ieremia: Cap. 9 Stih 14. "Iată eu îi hrănesc pe ei cu durere, și nevoie, și vom adapă pe ei cu apă cu fiere" La fel aflăm, la Numeri Cap. 25 Stih 14. "Și pe Zamvri cel ce au curvit cu Hazvi, mediiana, Finees l-au ucis împreună cu Hazvi, că au fost în neamul lui Simeon, mai mare." Și pentru el zice Iezechiel: Cap. 21 Stih 25. "Și tu pângărit ești și fără de lege, povățuitor al lui Israel". Și pentru neamul acesta al lui Simeon zice Ieremia: Cap. 9 Stih 3. "Că din rele la rele au ieșit, și pe mine nu m-au cunoscut, zice Domnul" Și iarăși: Ieremia Cap. 4 Stih 22. "Fii fără de minte sunt, meșteri sunt a face rău, iar a face bine nu au cunoscut", și iarăși: Ieremia Cap. 13 Stih 23. "De va schimba arapul pielea sa, și pardosul împestriturile sale, atunci și voi veți putea face bine". Zice și Isaia Cap. 48 Stih 8, pentru neamul lui Simeon: nici din început ai cunoscut, nici ai știut, nici eu am deschis urechile tale, că am cunoscut că defăimând vei defăima, și încă din pântece fărădelege te vei chema", cum zice și David: la Psalm 57 Stih 3. "Înstrăinat este acest neam de la Domnul și toate blestemele acestea s-au împlinit în ziua de astăzi, și fiii fiilor lor, împlinesc răutățile răutăților", cum zice Isaia: Cap. 14 Stih 29. "Că din sămânța șarpelui vor ieși pui de aspidă", iarăși: Isaia Cap. 17 Stih 10. "Pentru aceea vei sădi răsad necredincios, și sămânță necredincioasă" Și iarăși: Isaia Cap. 29 Stih 4. "Că zămislesc durere, și au născut fărădelege." Zice, și David: Psalm 7 Stih 12. "Iată au chinuit cu nedreptate, și au zămislit durere, și au născut fărădelege" Și ascultă cum David blesteamă neamul acesta din care s-au tras Iuda vânzătorul și zice: la Psalm 8 Stih 32. "Aduge

fărădelege, peste fărădelegea lor și să nu intre într-o dreptate ta, ștergă-se din cartea celor vii, și cu dreptii să nu se scrie" Cum zice și Ieremia: Cap. 17 Stih 13. "Toți cei ce te părăsesc pe tine să se rușineze, departe pe pământ să se scrie, că au părăsit izvorul vieții, pe Domnul." La fel grăiește Duhul Sfânt, prin glasul lui Moise, zicând pentru neamul acesta: la a doua Lege Cap. 32. "Acestea toate s-au adunat la mine, și s-au pecetluit în visteriile mele" Adică fărădelegile lor s-au pecetluit până la judecata cea înfricoșată. Cum și Prorocul Isaia mai lămurit zice: Cap. 30 Stih 11. "Cei ce zic, Prorocilor luați de la noi cărarea aceasta (adică cărarea cea strâmtă care duce la împărăția cerurilor), și luați de la noi pe cuvântătorul lui Israel", adică pe Hristos pe care n-au vrut nicidecum să-l primească, fiindcă îi învăța pe dânșii să umble pe cărarea cea strâmtă care duce pe oameni la împărăția cerurilor. Mai adaugă Prorocul și zice: Stih 13, pentru aceea păcatul acesta va fi al vostru," zice Domnul cel Sfânt al lui Israel: "Ca un zid care cade îndată, și căderea lui ca o zdrobitură a unui vas de lut, cât să nu se afle într-o el hârb cu care să aduci foc, sau să iei puțină apă" Zice și Ieremia: Cap. 24 Stih 9. "Și voi da peste voi ocară veșnică, și necinste veșnică ce nu se va uita" Și iarăși: "Și-i voi risipi la toate împărățiile pământului, vor fi spre ocară, și spre pildă, și spre ură, și spre blestem în tot locul."

Și cu adevărat s-au împlinit la dânșii toate. Și patriarhul Iacob, când au blagoslovit pe toți cei doisprezece fii ai săi, zice către Simeon, și Levi, Geneza Cap. 49 Stih 5. "Frații care au împlinit nedreptatea voii sale." Adică uciderea la cetatea Sihem, "în sfatul lor să nu vină sufletul meu", adică la sfatul acela, când se vor sfătui Arhieriei și cărturarii, să-l omoare pe Iisus: Matei Cap. 27. Precum și Prorocul Ieremia mai înainte au prorocit pentru sfatul acela de zice spre fața lui Hristos: Cap. 18 Stih 27. "Și tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor cel spre moarte asupra mea: să nu ierți nedreptățile lor, și păcatele lor să nu le ștergi de la fața ta". La acest sfat se roagă bătrânul Iacob, ca să nu vină sufletul său la adunarea lor, când se vor aduna cărturarii, și bătrânii la Caiafa, asupra lui Hristos. Matei Cap. 26 Stih 57. Zice: "să nu se razime ficiații mei" adică: "să nu fie pomenirea mea acolo" zice Patriarhul Iacob, lui Simeon, și Levi. Căci Arhieriei au fost din neamul lui Levi, și bătrânii cu cărturarii, și cu Iuda vânzătorul, din neamul lui Simeon au fost. Însă Levi s-au pocăit cum am arătat mai sus. Și iată și mai adaugă Iacob pentru neamul lui Simeon: Geneza 9 Stih 37. "blestemată să fie mânia lor că este îndărătnică". Cum zice și Moise: la a doua Lege Cap. 32 Stih 43. "Mânia lor este din balaur, și de aspidă nevindecată, împărți-voi pe ei într-o Iacob, și voi risipi pe ei într-o Israel. Căci ereticii se numesc cu numele Iacob, și pravoslavnicii se numesc cu numele Israel.

Cu ajutorul lui Iisus voi arăta la capitolul al treilea, prin multe și luminate mărturii, că ereticii se numesc Iacob, iar pravoslavnicii Israel

Așa și aici unde zice Patriarhul că va împărți neamul lui Simeon în Iacob și în Israel. Va să zică și sub împărățiile ereticilor, și sub împărăția pravoslavnicilor, adică: în toată lumea. Cum și Moise zice: la a doua Lege 28 Stih 64 : "Și te va împrăștia pe tine Domnul Dumnezeuul tău în toate neamurile, de la o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului".

Și cu adevărat în toată lumea sunt risipiți neamul lui Simeon. Și vezi luminare a Duhului Sfânt, Moise mai înainte au văzut prin Sfântul Duh: că neamul lui Simeon vor fi risipiți sub toate împărățiile. S-au mirat Moise cum poate un neam numai să ajungă la toate împărățiile. Pentru aceea la a doua Lege 33 Stih 6, unde blagoslovește

Moise cele 12 neamuri ale lui Israel zice: "Ruvim să trăiască și să nu moară, și Simeon să fie într-un număr mare". Și la Iuda zice: "Să între Hristos în neamul Iuda", cum s-au și născut. Iar la Ruvim zice să trăiască (trupește), și să nu moară nici în viața veșnică. Iar pentru Simeon zice Moise, să fie mare într-un număr ca să poată încăpea la toate împărățiile.

Iar cu ajutorul lui Hristos am arătat prin multe mărturii, cum că neamul lui Simeon au rămas sub urgie dumnezeiască. Și pentru dânșii au zis Dumnezeu prin glasul lui Iezechiel: Cap. 20 Stih 25. "Și eu am dat lor porunci rele și dreptăți într-un care nu vor trăi în viața veșnică, și voi pângări pe ei, într-un obiceiurile lor". De aceea să nu se mire nimeni, și acești jidovi de acum, care sunt în toată Europa, sunt din neamul lui Simeon, din care au fost și Iuda vânzătorul. Acest neam este blestemat de la Dumnezeu și de la toți Prorocii, și nicidecum nu poate să ajungă la învățătura cea adevărată, măcar că vedem, acum în zilele noastre, că vin mulți dintre jidovi, către Sfântul Botez. Dară aceștia sunt cei care se mai trag din celelalte neamuri, cum zice Prorocul Isaia Cap. 10 Stih 22. "Și de va fi norodul lui Israel, ca nisipul mării, rămășiță, se va mântui", adică cele care se trag din semințiile cele bune, și au scăpat diavolului, acestea acum prin pronia lui Dumnezeu, vin către Sfântul Botez. Și de aceea zice Isaia, ca nisipul (mării) de va fi norodul lui Israel, și nu zice, ca stelele cerului, că marea nu ține într-un sine nimic, ci le aruncă la mal și sunt oameni care caută lângă mal în nisip, și află unii câte un galben, sau câte un mărgăritar. Așa sunt și aceștia care vin către Hristos acum, din neamul jidovesc, care au rămas din neamurile cele bune, cum am zis și mai sus.

Că și la sfânta Evanghelie scrie, când au venit Domnul la Muntele Măslinilor, și au flămânzit, și au căutat la un smochin ca să afle rod și rod n-au aflat, și altele Matei Cap. 21 Stih 19. Și să nu le spunem toate aici, că nu este nici loc, nici vreme.

Iar la Capitolul al patrulea, cu ajutorul lui Hristos, voi scrie despre smochinul acela mai pe larg. Însă aici, pentru că am pomenit din prorocirea lui Isaia, ce zice că rămășița se va mântui, voi zice și despre smochin pe care Hristos l-au blestemat, că n-au aflat rod într-un el. Tâlcuiește Sfântul Ioan Gură de Aur, cum că jidovii sunt smochinul acela care nu face rod, adică fapte bune, și Hristos l-au blestemat ca să nu facă rod.

Iar un învățător de jidovi m-au întrebat: "Cum zici că nu face neamul jidovesc rod, că vedem pe jidovi în toate zilele venind la credința creștinească", și eu i-am răspuns de la Isaia, cum am pomenit mai sus și au tăcut învățătorul. Și atunci s-au împlinit cuvântul Psalmistului care zice: "s-au astupat gura celor ce grăiesc nedreptate". Psalm 62 Stih 16. În Hristos Iisus, Domnul nostru, căruia se cuvine cinste, slavă, și închinăciune acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Capitolul 3

De vreme ce m-am făgăduit la capitolul de mai sus, ca să vă arăt prin mărturii cum că ereticii se numesc cu numele Iacob, iar pravoslavnicii, se numesc cu numele Israel,

Pentru aceea m-am silit și eu și am pus osteneală, ca să scriu aici cu bune mărturii, cum că așa este, adică ereticii, se numesc Iacob, iar pravoslavnicii se numesc, cei binecuvântați, Israel. Ci numai mă rog cititorule, ca să nu-ți fie greu să ascuți lungimea cuvântului pentru că acest cuvânt nu-ți este în deșert, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul lui Dumnezeu.

Să vedem la Cartea întâi a lui Moise, ce se numește Geneza 32 Stih 24. Că zice: "și s-au luptat un om cu Iacob, și au întrebat omul acela pe Iacob, cum este numele tău, și au răspuns Iacob la omul acela, și au zis: numele îmi este Iacob, și a zis omul acela către Iacob, să nu mai fie numele tău Iacob, ci Israel să fie numele tău, că ai biruit cu Dumnezeu, și cu oamenii tare vei fi (Facerea 32, 28); au întrebat și Iacob pe omul acela, cum este numele lui și au răspuns omul lui Iacob, - pentru ce tu mă întrebi de numele meu și numele meu este minunat. Și au numit Iacob numele locului acestuia, vederea lui Dumnezeu, Stih, 36. "or am văzut zice pe Dumnezeu față către față, și s-au mântuit sufletul meu".

Până aici sunt cuvintele Sfintei Scripturi, și de aceste cuvinte, sunt foarte mirat. Una că întâi zice: că s-au luptat un om cu Iacob, și la urmă zice: și au numit Iacob locul acesta vederea lui Dumnezeu, și încă și altă minune, că zice: "am văzut pe Dumnezeu față către față" și să trăiască; de vreme ce însuși Dumnezeu zice către Moise: Exod Cap. 23 Stih 20 "Că nu poate omul să mă vadă pe mine, și să trăiască". La fel și Mântuitorul zice: "pe Dumnezeu nimenea nu l-au văzut, fără numai Fiul". De aceea trebuie să înțelegem, cum că întruparea lui Hristos au văzut Patriarhul Iacob, mai înainte prin Sfântul Duh, care au fost om deplin, și Dumnezeu deplin.

Precum însuși răspunde către Iacob, și zice: "pentru ce tu întrebi de numele meu, care este minunat?" arătat este că Hristos au fost cel ce s-au luptat cu Iacob, și se cheamă numele lui, sfetnic minunat, și pentru aceea zice: Isaia, Cap. 9 Stih 6. "întâi cu om s-au luptat" și la urmă zice: "am văzut pe Dumnezeu". Să mergem acum, puțin mai jos tot la Geneza Cap. 35. unde zice: "Și s-au arătat Dumnezeu către Iacob, încă o dată în Luza, când au venit Iacob de la Mesopotamia Siriei, și au zis Dumnezeu către el, numele tău să nu mai fie Iacob ci Israel să fie numele tău". Aceasta iarăși de mirat este, de vreme ce Dumnezeu numai cu cuvântul au zis, și s-au făcut toată lumea, și împlinirea ei. Psalm 148 Stih 5. Iar aici de două ori au fost trebuință, ca să blagoslovească Dumnezeu pe Patriarhul Iacob, cu numele cel blagoslovit Israel. Au nu s-au încredințat Iacob întâi când s-au luptat Hristos cu el, și-l blagoslovește și zice să nu fie numele tău Iacob, ci Israel, de ce și pentru ce l-au blagoslovit de două ori? Ci o taină mare au descoperit Dumnezeu Patriarhului Iacob, cu aceste două blagoslovenii. Mai întâi trebuie să știm cum că numele Israel se înțelege în limba evreiască, văzător de Dumnezeu. Iar cuvântul Iacob are două înțelesuri în limba evreiască, o dată se înțelege "călcâiul", și altă dată se înțelege, "amăgitorul", și aflăm că în vremea când s-au născut el, ținând cu mâna lui pe Isaac de călcâi, pentru aceea l-au și numit pe el Iacob. Geneza 26. Așisderea când au luat Iacob blagosloveniile de la tatăl său Isaac, care blagoslovenii au fost să le dea lui Isav, atunci au plâns Isav și au zis: "cu adevărat de două ori m-au amăgit", Geneza Cap. 27 Stih 36. Arătat este că

cuvântul Iacob are două înțelesuri, sau călcâiul sau amăgitorul. Dar cuvântul Israel va să zică, văzător de Dumnezeu. Acum ține dar aceasta, și vei pricepe Sfânta Scriptură. Legea cea veche s-au numit cu numele Iacob, care "călcâiul" înseamnă: că trupească Lege era: iar Legea cea nouă, "Israel" se numește, adică "văzător de Dumnezeu". Precum aflăm când au tocmit Balac, pe Varlaam, ca să blesteme neamul jidovesc, zice Varlaam: "răsări-va o stea din Iacob, și se va scula un om din Israel, și va zdrobi pe domniile lui Moab, la Numerii Cap. 24 Stih 17. Vezi cât de luminat zice și Varlaam pentru steaua după care au venit Magii, zice: "stea din Iacob", că atunci au fost încă legea veche, care Iacob s-au numit. Matei Cap. 2 Stih 6. Iar după ce s-au botezat Hristos, și au zdrobit domniile lui Moab, adică, au zdrobit puterile întunericului. Cum zice și David: Psalm 73 Stih 14. "Tu ai zdrobit capetele balaurului în apă", adică prin puterea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos în Iordan au slăbit balaurul cu șapte capete de care pomenește Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu la Apocalipsis.

Așa și aici unde zice Varlaam, se va scula un om din Israel, și va zdrobi domniile lui Moab, duhovnicește se înțelege. Adică Hristos va zdrobi prin Botez puterea Diavolului. Căci Egiptul, Moab, Babilonul, și celelalte nume de care pomenește Isaia, acestea sunt cetățile întunericului. Și zice și Varlaam, om din Israel. Arătat este că legea veche s-au numit Iacob. Iar după ce s-au botezat Hristos au trecut umbrele, și au venit ziua. Legea darului se numește Israel. Cântarea 4 Stih 6. Și ascultă ce zice Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia: Cap. 65 Stih 15. "Iată, cei ce-mi slujesc mie se vor bucura. Iar voi (jidovii) vă veți strica întru zdrobirea duhului vostru, că veți părăsi numele voastre, spre saturarea celor aleși ai mei. Iar pe voi vă va omora Domnul".

Arătat este că jidovii au răstignit pe Domnul, au părăsit numele cel blagoslovit Israel (și se numesc adunarea satanei) Apocalipsis: Cap. 2 Stih 18. Și sunt uciși la suflet de la Dumnezeu, cum am pomenit mai sus de multe ori. Cum și Isaia zice: Cap. 59 Stih 10. "Pipăi-vor peretele întru amiază zi ca orbul întru amiază noapte, ca și când ar și muri. Iar noi că am primit pe Hristos, și suntem aleși ai lui Dumnezeu, ne-am învrednicit de numele cel blagoslovit că ne numim Israilul cel duhovnicesc, "cel nou". Și iată cum mai adaugă Prorocul și dă și alt semn pentru noi de zice: Stih 11. "Iar cei ce slujesc mie li se va pune nume nou, care nume va fi binecuvântat în tot pământul, pentru că vor binecuvânta pe Dumnezeul cel adevărat pe Hristos, care este Dumnezeul cel adevărat, că l-am primit ne-am învrednicit ca peste numele ce-l avem, Israel, încă un alt nume, să adăugăm adică creștin, care nume este binecuvântat în toată lumea. Iar ereticii care sunt înșelați de Arie, și de Origen, și de Nestorie și de alți mulți eretici se numesc Iacob, prin care se înțelege înșelător. Cum și David zice spre fața lui Hristos: "pentru eretici înstrăinat fraților mei, și nemernic fiilor maicii mele, adică jidovii care frați au fost lui Hristos, și ei l-au înstrăinat de la dâșii, căci n-au vrut să-l primească". Cum zice Prorocul Ieremia: Cap. 12 Stih 6. "Ca și frații tăi s-au lepădat de tine". La fel și Evanghelistul Ioan zice: Cap. 1 Stih 11. "La ale sale au venit, și ai săi pe dânsul nu l-au primit". Și pentru aceea zice David: Psalm 61 Stih 11. "Înstrăinat am fost fraților mei". Iar nemernic [străin, necunoscut] este Hristos: pentru ereticii care se numesc fiii maicii noastre Biserici, și nu îl cinstesc așa cum trebuie. Precum grăiește Duhul Sfânt prin înțeleptul Solomon și zice: la Cântări Cap. 1 Stih 5. "Nu vedeți că sunt negru că fiii Maicii mele s-au învrăjbit pentru mine". Adică ereticii s-au învrăjbit pentru Hristos.

Acum să ne întoarcem la întrebarea ce trebuință au fost ca să blagoslovească Dumnezeu de două ori pe Patriarhul. Ascultă acuma și răspuns, întâi când s-au luptat

Hristos cu Patriarhul zice Hristos către el, "să nu mai fie numele tău Iacob care călcâi înseamnă și nici al neamului tău căci tu m-ai primit pe mine" cum am pomenit mai sus, Efraim, Veniamin, Iuda, și jumătate din neamul lui Manasi, să primească legea cea nouă, legea lui Hristos: legea darului, care Israel se numește, iar a doua oară când a venit Patriarhul la Luza, iarăși s-au arătat Dumnezeu către dânsul și au zis lui, "să nu mai fie numele tău Iacob adică înșelător chiar de vor primi fiii tăi pe Mesia cel adevărat, pe Iisus Hristos: să nu primească credința cea cu numele Iacob adică înșelați, ci Israel să fie numele lor. Aceștia sunt pravoslavnicii care sunt văzători de Hristos Dumnezeu fără de nici o înșelăciune.

Și aceste cuvinte grăiește Duhul Sfânt prin glasul lui Isaia: Cap. 44 Stih 3, 4. "Eu voi da apă celor care merg în loc fără de apă" și altele: "și vor răsări ca iarba în mijlocul apei ce curge, și ca salcia lângă apa curgătoare prin Sfântul Botez "zice Prorocul, și mai adaugă Prorocul: Stih 5. Acesta va zice: "al lui Dumnezeu sunt" și numele lui Iacob va striga, și altul va scrie cu mâna sa "al lui Dumnezeu sunt" și pe numele lui Israel va striga. Adică: după ce vor primi oamenii sfântul botez, ce va fi de aici înainte zice Prorocul. Ereticul va zice numai cu gura "al lui Dumnezeu sunt, creștin sunt" iar faptele creștinești nu va avea, nici semnul cinstitei cruci nu-și va face cu mâna lui. Unul ca acela, numele lui Iacob va striga, adică înșelătorul căci va fi înșelat de Arie spurcatul. Iar altul, zice Prorocul va scrie cu mâna lui, nu ca ereticul cu un deget, ci cu trei degete, în numele Sfintei Treimi, unul ca acela Israel va striga, adică văzătorul de Hristos Dumnezeu. Și ascultă puțin mai jos ce mai zice Isaia: Cap. 48 Stih 1. "Auziți acestea casa lui Iacob, cei ce vă chemați pe numele lui Israel, și din apa lui Iuda ați ieșit, și vă jurați pe numele Dumnezeului lui Israel, iar nu cu adevăr." Vezi cât de luminat zice Prorocul pentru ereticii care casa lui Iacob se numesc, că sunt înșelători, și cu numele lui Israel se cheamă, că zic ei că sunt creștini, dar nu sunt creștini, ci eretici, pentru că au ieșit din apa botezului lui Hristos care au ieșit din neamul Iuda, și ne-au arătat sfântul Botez la Iordan prin afundare de trei ori în numele sfintei troițe, iar ereticii n-au primit apa afundării, ci își toarnă numai pe cap ; ereticul se jură pe numele Dumnezeului lui Israel, și zice pe Hristosul meu, numai că nu este Hristos al lui, ci al lui Israel adică al pravoslavnicilor este Hristos, cum grăiește Dumnezeu prin glasul lui Isaia: Cap. 45 Stih 3. de zice: "Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce chem numele tău Dumnezeuul lui Israel: al Pravoslavnicilor".

Așa, iubitul meu cititor ține bine minte: ereticul se numește Iacob, și pravoslavnicul se numește Israel, și vei înțelege Sfânta Scriptură, căci altfel nu se poate. Iată ce zice Psalmistul: la Psalm 77 Stih 6, acolo zice David, poți să spui că neamul jidovesc n-are Lege, și sunt un neam fără de Lege, nici pe Hristos nu mărturisesc, ci mai vârtos îl hulesc. Arătat este că pentru eretici zice David că ei îl mărturisesc pe Hristos, iar pravoslavnicii care se numesc Israel, au Legea cea adevărată, cum și Moise zice pentru neamul lui Levi: la a doua Lege Cap. 33 Stih 10: "Arăta-vor îndreptările tale lui Iacob, și Legea ta lui Israel". Adică: ereticii pentru că mărturisesc pe Hristos, s-au învrednicit de dreptate, nu după Pravilă care este hotărâtă de șapte soboare, ci firește fac ei dreptate, și zice sfântul Apostol Pavel: "Cei ce n-au Lege, fac ale Legii " Zice și Prorocul Isaia: Cap. 29 Stih 13: "Și au zis Domnul: aproape este norodul acesta de mine, cu gura lui, cu buzele sale mă cinstește, iar inima lui departe stă de mine, și în zadar cred întru mine, învățând porunci omenești. Măcar că Hristos aduce prorocirea aceasta și pentru jidovi, dar și pentru eretici, putem să tâlcuim că în multe feluri se înțelege Scriptura, mai vârtos că Hristos nu este cinstit de jidovii aceștia de acum nici măcar prin buze, ba, mai mult îl hulesc prin buzele lor. Și iată ce zice David la Psalm

98 Stih 4. "Judecată și dreptate întru Iacob tu ai făcut": Și iarăși la Psalm 144 Stih 8. "Cel ce vestește cuvântul său lui Iacob, și judecățile și îndreptările sale lui Israel".

Arătat este, că noi, pravoslavnicii, ne-am învrednicit să facem judecățile și dreptățile, după Legea lui Hristos: iar ereticii, că le-au vestit Tatăl prin cuvântul său pe Hristos și ei mărturisesc pe Hristos măcar cu erezii, însă s-au învrednicit de fac dreptățile firește.

Iar jidovii, și alți păgâni, care nu mărturisesc pe Hristos nicidecum nu s-au învrednicit ca să facă dreptate, nici firească, cum adaugă David aici și zice: "N-au făcut așa la toate neamurile, și dreptățile sale n-au arătat lor". Și iarăși: la Psalm 72 Stih 6, "îmbrăcatu-s-au cu nedreptate, și cu păgânătatea lor". Iată ce mai zice David și iată ce despărțire este între pravoslavnici, și între eretici, Psalm 16 Stih 8. "Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucura-se-va Iacob, și se va veseli Israel. Care prorocire s-au și împlinit la venirea cea dintâi, a Domnului nostru Iisus Hristos: când au întors sufletele oamenilor din robia iadului de atunci se bucură ereticii, care se numesc Iacob, că bucuria se înțelege trupește, iar veselie va să zică sufletește. Cum zice Isaia: Cap. 49 Stih 16 "Veseliți-vă cerurilor, și să se bucure pământul". Și ereticii că mărturisesc pe Hristos, se bucură trupește, cum zice înțeleptul Sirah la înțelepciunea sa: Cap. 36 Stih 10. "Toate neamurile lui Iacob, se adună ca să facă inimă bună, și se nevoiesc spre mâncărurile lor, iar Israel cel nou, Pravoslavnic, se nevoiește cu Duhul, și pentru mântuirea sufletească". Zice și Amos pentru jidovi, și pentru eretici: Cap. 7 Stih 2. "Și am zis: Doamne fie-ți milă, cine va scula pe Iacob că s-au împușinat, și de două ori zice: o dată pentru neamul jidovesc, care se numesc Iacob călcâiul, și a doua oară pentru eretici, care se numesc Iacob înșelătorul". Și se plânge Prorocul Amos pentru dâșșii, că sunt ei împușinați în credința lui Hristos. Cum zice David: la Psalm 11 Stih 1. "Că s-au împușinat adevărurile de la fiii oamenilor".

Căci ereticii să numesc fiii oamenilor, și s-au împușinat de la Hristos care zice: "Eu sunt calea și adevărul.

Și de vrei mărturie cum că ereticii se numesc Fiii oamenilor, mai întâi caută la Geneza Cap. 20 Stih 6 și vei afla scrise cuvintele acestea: "Și au văzut Fiii lui Dumnezeu, pe fetele oamenilor că sunt frumoase, și le-au luat lor-și muieri". Aceste cuvinte așa se înțeleg: că oamenii cei care s-au tras din Sith, au fost cu fapte bune, și pentru aceea îi numește Scriptura Fiii lui Dumnezeu. Iar fetele, că s-au tras de la Cain, cu fapte rele, le numește pe dâșșele fetele oamenilor, și până la o vreme s-au păzit neamul lui Sith, a nu se împreuna cu neamul lui Cain, iar de la o vreme au văzut Fiii lui Dumnezeu, cei cu fapte bune, care s-au tras din Sith, pe fetele oamenilor, ale lui Cain, că sunt frumoase, și au început a se împreuna cu dâșșele, și s-au născut lor uriași, oameni mari, și urâți, cu fapte rele, până ce au venit și potopul.

Arătat este cum că oamenii cei care sunt cu fapte bune, se numesc Fiii lui Dumnezeu, iar cei cu fapte rele sunt Fiii oamenilor.

Acum noi pravoslavnicii că am primit pe Hristos, și credem fără de nici un eres, ne-au dat Hristos putere, ca Fiii lui Dumnezeu să ne facem, Ioan Cap. 30 Stih 12. La fel mulți sunt din pravoslavnici făcători de pace, aceia Fii lui Dumnezeu se vor chema, Matei Cap. 5 Stih 9.

Iar ereticii s-au abătut de la Hristos, la îndărătnici, cum au zis Moise mai înainte către jidovi în a doua Lege Cap. 32, Stih 14. "Și au mâncat Iacob grăsime din măduva grâului, și sânge din struguri au băut vin, și s-au săturat, îngroșatu-s-au, și au părăsit pe Dumnezeu cel ce l-au făcut pe el, și s-au depărtat de la Dumnezeu Mântuitorul său." Măcar că au zis Moise către jidovi cuvintele acestea, însă cu Duhul Sfânt au văzut mai înainte, că jidovii vor părăsi numele Iacob, și Israel spre saturarea acelor aleși ai lui Hristos: cum am pomenit și mai sus la Prorocirea lui Isaia. Că zice David la Psalm 61 Stih 11. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, Duhul Sfânt grăiește prin Moise către jidovi, dar tocmai spre eretici țintește și de aceea zice de două ori Moise, îngroșatu-s-au, îngroșatu-s-au, și pentru jidovi, și pentru eretici". Către jidovi zice trupește, au mâncat măduva grâului, și au băut vin. Iar către eretici zice duhovnicește, adică au mâncat trupul lui Hristos, și au văzut sângele lui Hristos: și pentru aceea zice din grăsime măduva grâului au mâncat, și nu zice în scurt din grâu au mâncat: ca să cunoaștem, că pentru trupul lui Hristos se înțelege. Așijderea și la vin nu zice vin din struguri au băut, ci zice sânge din struguri au băut vin, că pentru sângele lui Hristos, se înțelege. Ereticii mai întâi au fost pravoslavnici și au mâncat Tainele lui Hristos și s-au săturat, atunci s-au depărtat de la Hristos Dumnezeu Mântuitorul lor, prin ereziile lui Arie.

Dară și Hristos i-au lepădat pe ei, precum Prorocul Isaia cel cu Duh mare, care au văzut mai înainte cele ascunse ce vor să fie până în veci. Au văzut și pentru eretici că se vor depărta de la Hristos: și Hristos va lepăda pe ei, și-i cheamă Prorocul Isaia iarăși către Hristos, și zice: "Aștepta-voi pe Dumnezeu cel ce și-au întors fața sa de la casa lui Iacob", Isaia Cap. 6 Stih 17. Și pentru aceea se numesc ei fiii oamenilor. Cum zice David: la Psalm 16 Stih 4. "Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești". Și iarăși: la Psalm 57 Stih 1. "De grații după adevăr fiii oamenilor". Și iarăși: la Psalm 30 Stih 20. "Ascunde-vei pe drepti întru ascunsul feții tale, de tulburarea oamenilor";, adică: de tulburarea ereticilor. Și iarăși: la Psalm 61 Stih 9. "Însă goi sunt fiii oamenilor, mincinoși sunt fiii oamenilor." Și iarăși: la Psalm 115 Stih 2. „Și eu am zis întru spaîma mea, tot omul este mincinos".

Acestea toate zice către fiii oamenilor care se numesc eretici. Iar jidovii se numesc dobitoace. Nu zic eu, ci Prorocul Ieremia este de față, care zice pentru dânșii: Cap. 5 Stih 8. "Cai nebuni spre partea femeiască", și vezi încă dobitoace necurate îi face Prorocul pe dânșii, și cu adevărat dobitoace sunt neamul jidovesc. Căci și Hristos, zice către dânșii: "Rudă rea și prea stricată," Matei Cap. 12 Stih 39. Și David că au căzut el în păcatul preacurviei zice: la Psalm 72 Stih 22. "Dobitoc m-am făcut lângă tine", și iarăși puțin mai sus, adică la Psalm 48 Stih 12 zice David mai lămurit pentru păcatul curviei. "Și omul fiind în cinste n-au priceput, alăturatu-s-au cu dobitoacele cele fără de minte, și s-au asemănat lor".

Ce deosebire este între cuvântul alăturat, și între cuvântul asemănat; ci numai o taină mare au descoperit David, cu cuvintele acestea: că sfinții Proroci nici o vorbă n-au grăit în zadar. Și încă mai vârtos că Duhul Sfânt au grăit prin gurile lor, și însuși Hristos zice: la Matei Cap. 12 Stih 6. "Pentru tot cuvântul în deșert ce va grăi omul are să dea răspuns în ziua judecării".

Și ascultă ce taină au descoperit David cu cuvintele acestea, că de mirat lucru este. Dumnezeu blagoslovește pe Adam și zice către el, Geneza 1 Stih 28. "Să stăpânești

toate zidirile, și toate ce au Duh de viață". La fel și către noi zice Dumnezeu: Geneza 9 Stih 2. „Și tremurul, și frica voastră să fie peste toate fiarele pământului"

Cum oare se întâmplă de multe ori că oamenii sunt mâncați de fiare: Geneza 1 Stih 27. "Și încă mai vârtos că omul sub chipul lui Dumnezeu s-au zidit".

Și David în toată viața lui s-au mirat de lucrul acesta, iar după ce au căzut el însuși în păcatul curviei, au simțit că chipul lui Dumnezeu au lipsit de la dânsul, apoi zice: "Și omul fiind în cinste" adică: în cinstea împăraților. Și a doua oară iarăși zice: "Și omul fiind în cinstea Prorocilor", și n-au priceput la ce cinste l-au suit Dumnezeu, și s-au asemănat dobitoacelor celor fără de minte, că au făcut faptă dobitoacească, adică: curvia. Și s-au asemănat lor, că au lipsit chipul lui Dumnezeu de la el, și au rămas asemenea cu dobitocul. Și atunci are puterea fiara sălbatică să strice pe om, că nu-l cunoaște că este om, pentru că n-are chipul lui Dumnezeu pe el, ci chip dobitocesc. Și pentru aceea se roagă David de zice: la Psalm 73 Stih 20. "Să nu dai fiarelor sufletul cel ce se mărturisește ție". Acoperit grăiește Prorocul, căci nici sufletul să nu-l lase Dumnezeu în mâinile diavolilor, fiarele cele cumplite, nici trupul să nu-l lase Dumnezeu la fiarele cele pământești. Și vezi unde zice David: la Psalm 8 Stih 7. "Toate le-ai supus sub picioarele omului, oile și boii, păsările cerului, și peștii mari", și altele. Iar fiarele nu le pomenește David: că s-au știut vinovat cu păcatul curviei.

Iată cum am arătat prin multe mărturii că Pravoslavnicii se numesc Fiii lui Dumnezeu, și Ereticii se numesc Fiii oamenilor, iar jidovii se numesc cai, dobitoace necurate, până la vremea de apoi când se va face o turmă și un păstor, cum am pomenit mai sus. Iar la capitoul al patrulea, voi arăta cu ajutorul lui Hristos, și anul în care va fi împlinirea cuvintelor lui Hristos: că cerul și pământul vor trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece. Și trebuie să vină de la toate limbile cei aleși către Hristos. Cum zice Isaia: Cap. 65 Stih 25. "Atunci vor paște miei cu lupii, și leul cu bou și va mânca paie", lupii sunt jidovii, câini sălbatici, și miei sunt pravoslavnicii cei fără de nici o prihană, boii sunt cel mai prost norod din pravoslavnicii, iar leii sunt ereticii și ceilalți păgâni care strigă asupra pravoslaviei. Cum zice David: la Psalm 9 Stih 29, Pândește ca leul întru ascuns ca să tragă pe săracul către el. Așa sunt ereticii și ceilalți păgâni, care gândesc totdeauna ca să tragă pe pravoslavnicii către rătăcirea lor: iar Dumnezeu nu lasă, încă mai vârtos ca la vremea de apoi vor veni și ei către Hristos: cum zice aici Prorocul, lupii adică: jidovii care latră numai asupra pravoslaviei dară n-au putere să facă rău. Și la vremea de apoi vor veni și dintr-ânșii la credința pravoslavnică, și vor paște miei împreună cu pravoslavnicii. Iar ereticii și alți păgâni, care răcnesc ca leii asupra pravoslaviei, și strigă, la vremea de apoi vor primi și ei credința pravoslavnică, și vor posti și ei ca norodul cel prost al pravoslaviei, că norodul cel prost totdeauna mai tare păzește postul decât cei bogați, și pentru aceea zice Prorocul, și leul ca bou și va mânca paie, iar șarpele pământ va mânca. Acesta este neamul din care s-au tras Iuda vânzătorul, pentru care zice David: la Psalm 108 Stih 16. „Stingă-se numele lui într-un neam". Și acest neam va rămâne în rătăcire, cum am arătat mai sus și pentru acest neam zice Prorocul șerpi, cum și Hristos zice către ei, șerpi, pui de năpârcă, Matei Cap. 12 Stih 34. și zice Prorocul că vor mânca pământ: cum și David zice la Psalm 71 Stih 9. "Și vrăjmașii lui țărână vor linge", adică vor plezni de necaz când vor vedea toate limbile în credință pravoslavnică. Cum și înțeleptul Solomon zice la înțelepciunea sa: Cap. 5 Stih 1. „Atunci va sta cu multă îndrăzneală dreptul, înaintea celor ce l-au necăjit pe dânsul și cu cumplită frică se vor

minuna de mântuirea lui: și vor zice întru sine căindu-se, și întru strâmtorarea duhului vor suspina" și altele.

La fel și David zice: la Psalm 35 Stih 6. " Oamenii și dobitoacele vei mântui Doamne, adică: la vremea de apoi, vor veni ereticii care se numesc oameni, și jidovii care se numesc dobitoace, și vor primi sfânta credință pravoslavnicească, și se vor mântui. Iar Solomon auzind pe Tatăl său, David, zicând așa, nu înțelege și zice: la Exod Cap. 3 Stih 19. "Tot o întâmplare este la om, ca și la dobitoc", adică ereticul se numește om, așa și jidovul se numește dobitoc, și "cine știe duhul omului de se suie sus," Stih 21." și duhul dobitocului de se pogoară jos". Adică: cine știe duhul ereticului care se numește om de se suie sus că mărturisește pe Hristos, și duhul jidovului care se numește dobitoc de se pogoară jos. Ci toți care nu sunt pravoslavnici se pogoară în iad, cum zice Hristos: "cine nu este cu mine împotriva mea este". Matei Cap. 12 Stih 30. Și pentru aceea zice David: "iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fără de lege, pace peste Israel" adică: pe ereticii care s-au abătut de la pravoslavie la ereziile lui Arie, va duce Dumnezeu pe dânșii, împreună cu jidovii care lucrează fără de lege la Tartar, iar peste pravoslavnici, care se numesc Israel, pace va aduce, zice și Isaia: "Și cei păcătoși se vor zdrobi deodată cu cei fără de lege" în fundul iadului. Și auzind eu nevrednicul atâta osândă cum osândesc sfinții Proroci pe neamul jidovesc, și pe eretici, mi s-au făcut mie milă de dânșii, și am pus și eu nevoie și am scris în cartea aceasta multă mărturie pentru sfânta Pravoslavnică Credință, ca doară se va împlini și la mine, ticălosul, cuvântul Psalmistului care zice: la Psalm 8 Stih 14. "Învăța-voi pe cei fără de lege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce", adică: pe jidovii cei fără de lege voi învăța căile lui Hristos care duc la împărăția cerului, și ereticii poate că vor citi și ei din cartea aceasta, și își vor cunoaște rătăcirea lor, și atunci se vor întoarce către credința pravoslavnică. Cum zice Prorocul Isaia: Cap. 30 Stih 15. Așa zice Domnul, Domnul Sfântul lui Israel (Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt). Când te vei întoarce, și vei suspina, atunci te vei mântui. Și atunci vei cunoaște unde ai fost când ai nădăjduit întru cele deșarte".

Când se va întoarce ereticul de la erezii și va primi iarăși Credința Pravoslavnică atunci se va mântui.

Precum și la vremea de apoi, când se va face o turmă, și un păstor, se făgăduiește Dumnezeu că va primi pe eretici iarăși, cum zice Prorocul Isaia: Cap. 43 Stih 1. " Și acum așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pe tine Iacob (ereticul), și cel ce au plăsmuit pe tine Israel (pravoslavnic), nu te teme că te-am mântuit, chematu-te-am pe numele tău.

Vezi pentru eretici zice: "cel ce te-au făcut, ca și pe dobitoace", iar pentru pravoslavnici zice: "cel ce te-au plăsmuit" și zice către ereticul, că te-am mântuit din rătăcirea ereticească, și te-am chemat zice, pe numele tău, adică: iar te-am chemat Israel, care nume ai avut mai înainte când ai fost pravoslavnic, până nu te-ai abătut la îndărătnici, la învățături străine, ale Papei de la Roma.

Și ascultă ce procește Prorocul pentru Papa, și pentru cetatea lui, de zice: Amos Cap. 6 Stih 8. "S-au jurat Dumnezeu pe sine, că au urât trufia lui Iacob (lui Papa care se numește Iacob înșelătorul), și voi pierde zice Domnul: cetatea cu toți cei ce locuiesc într-ânsa", adică: cetatea Romei.

Arătat este, că la vremea de apoi, vor primi ereticii Pravoslavnică Credință. Și este cineva netăiat împrejur la inimă, și nu se încredințează numai cu atâtea mărturii, și pofteste mai multe mărturii, cum că la vremea de apoi, vor primi ereticii Credința Pravoslavnică ? Să vină să asculte, foarte multe mărturii, numai să țină minte cum am zis mai sus, adică unde pomenește Sfânta Scriptură Iacob, va să zică eretic, iar Israel, va să zică pravoslavnic.

Și acum ascultă mai întâi pe Moise ce zice: la a doua Lege Cap. 32 Stih 9. "Și s-au făcut partea Domnului, norodul său Iacob, funia moștenirii sale Israel". Adică: și ereticii s-au făcut partea Domnului, că au părăsit ei ereziile Papei, și s-au schimbat în Israel Pravoslavnic, care este moștenirea lui Dumnezeu, cum zice și David: Psalm 144 Stih 4. " Că pe Iacob au ales lui Domnul și pe Israel spre moștenirea lui", adică: măcar de au și ales Hristos pe ereticii care se vor întoarce la pravoslavie, cum zice David puțin mai sus: Psalm 43 Stih 6. "Tu ești împăratul meu, cel ce poruncești mântuirea lui Iacob ", însă pravoslavnicii sunt moștenirea lui Hristos: cum zice puțin mai jos, la Psalm 148 Stih 14. "Cântarea tuturor cuvioșilor lui Israel norodul care este aproape de dânsul. Și iarăși: la Psalm 70 Stih 1. "Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, și în Israel (în pravoslavnici), mare este numele lui" Și iarăși la Psalm 133 Stih 1. "Intru ieșirea lui Israel din Egipt au făcut sfințirea lui Iuda, că din neamul lui s-au întrupat Hristos Mântuitorul, iar Israel pravoslavnicii s-au făcut stăpânirea lui". Zice și Sirah Cap. 24 Stih 9. "Și au zis întru Iacob locuiește și întru Israel moștenește": în eretici locuiește numele lui Hristos: iar în pravoslavnici se moștenește veșnic. Cum zice David: "Adusu-s-au aminte de cuvântul său care au grăit, și altele, și l-au pus pe el lui Iacob spre poruncă, și lui Israel spre legătură veșnică". Hristos este cuvântul Tatălui, la eretici, numai spre poruncă, iar la pravoslavnici spre legătură veșnică. Cum zice și Isaia: Cap. 45 Stih 17. "Israel se mântuiește de Domnul mântuire veșnică". Zice și Ieremia: Cap. 2 Stih 3. "Sfânt este Israel Domnului început al rodurilor", adică: începutul rodului faptei creștinești, pravoslavnicii sunt. Zice și Isaia: Cap. 45 Stih 5. "Așa zice Domnul, cel ce m-au plâsmuit din pânțece, ca să adun pe Iacob la Domnul: și spre Israel mă voi aduna".

Aici foarte luminat arată Prorocul că spre Pravoslavie va aduna Hristos pe eretici. Cum și mai sus zice: "Și întru Domnul Dumnezeu se va mări toată seminția lui Israel". Grăiește Duhul Sfânt și prin Ieremia și zice: Cap. 15 Stih 19. „Și voi așeza pe Israel la pășunea lui, și în muntele lui Efraim, și se va sătura sufletul lui".

Vezi luminare a Duhului Sfânt, că zice: că va așeza pe pravoslavnici la pășunea cea duhovnicească. Și mai zice David: la Psalm 22 Stih 1 "Domnul mă va paște, și nimica nu-mi va lipsi, în loc cu pășuni, acolo m-au sălășluit", arătat este că pășunea-i duhovnicească: că mai adaugă și zice Psalmistul: Stih 2.. "La apa odihniei m-au hrănit (la apa Botezului), și sufletul meu l-au întors", tot așa cum zice Ieremia, de pășunea cea duhovnicească se va sătura sufletul lui, și la muntele Efraim zice Prorocul: "că și Hristos s-au fost dus la muntele acela, când au ridicat jidovii piatra asupra lui" că neamul lui Efraim au primit pe Hristos: cum am arătat mai sus la Capitolul al doilea.

Și Prorocul Isaia, la fel zice: Cap. 40 "Ca păstorul va paște Hristos turma sa". Zice și Iezechiel: Cap. 24 Stih 20. "Și voi ridica vouă un păstor". Zice și Miheia: Cap. 2 Stih 12. "Adunându-se Iacob cu toții" (adică toți ereticii, se vor aduna către Credința Pravoslavnică, la vremea de apoi,) "așteptând, voi aștepta pe cei rămași ai lui Israel:" pe cei păcătoși dintre pravoslavnici așteaptă Hristos, ca să se pocăiască să nu rămână

nici unul din pravoslavnicii nemântuit, ci mântuit. Cum am tâlcuit la Capitolul al doilea din prorocirea lui Iezechiel ce zice: "pe cea tare voi păzi", și altele.

Și pentru aceea zice Miheia: Cap. 8. "Ca să vestească lui Iacob păgânătățile lui și lui Israel păcatele lui". La eretici zice: "de păgânătăți să se pocăiască, iar pravoslavnicii de păcate". Zice și Isaia: Cap. 20. „Și în ziua aceea nu se va mai pomeni rămășița lui Israel: și cei mântuiți ai lui Iacob nu vor mai nădăjdi spre cei ce i-au necăjit pe dânșii, și vor nădăjdi spre Dumnezeu cel sfânt al lui Israel într-un adevăr."

Aici arată Prorocul, că la vremea de apoi se vor pocăi toți pravoslavnicii, nici unul nu va rămâne nemântuit, ci mântuit, cum puțin mai jos zice: "Ascultați-mă casa lui Iacob, și toată rămășița lui Israel. Cap. 40 Stih 3. "Toți câți au rămas, din pravoslavnicii întru păcate", pe toți îi cheamă către pocăință. Iar pentru eretici zice: "Și cei mântuiți ai lui Iacob nu toți, numai unii". Căci antihrist va înșela din toate neamurile, numai din pravoslavnicii nu va putea înșela. Cum am arătat mai sus, la Capitolul al doilea. Și pentru aceea zice Prorocul "Și cei mântuiți ai lui Iacob, nu vor mai nădăjdi spre cei ce i-au necăjit pe ei". Adică, nu vor nădăjdi spre Arie, și spre cei cu el. Ci vor nădăjdi spre credința pravoslavnică, ce Israel se numește, și Dumnezeu lui Israel se zice.

Și iată cum zice Isaia: Cap. 37. Stih, 9. "Pentru aceasta se vor lua fărădelegile lui Iacob, când vor zdrobi toate cele cioplite ale lor. Atunci se vor lua fărădelegile lor".

Iar pentru pravoslavnicii ascultă ce zice Ieremia: Cap. 8 Stih 20. "În zilele acelea, și în vremea aceea, zice Domnul, vor căuta strâmbătatea lui Israel și nu va fi, și păcatele lui Iuda, și nu se vor afla" (Adică: păcatele din neamul lui Iuda, din care s-au întrupat Hristos) "Căci milostiv voi fi celor rămași pe pământ, zice Domnul". Și iarăși: Ieremia Cap. 6 Stih 9. "Că acestea zice Domnul culegeți, culegeți, ca pe o vie rămășița lui Israel. Și iarăși: Ieremia Cap. 31 Stih 7. așa zice Domnul către Iacob (către eretici) "Veseliți-vă, veseliți-vă, și faceți auzit cum au mântuit Domnul norodul său, rămășița lui Israel".

Arătat am făcut prin multe mărturii, că pravoslavnicii până la unul se vor mântui. Iar din eretici numai unii, iar unii vor fi înșelați de antihrist. Și de nu te încrezi nici cu atâtea mărturii o, cititorule, voi aduce și alte mărturii, numai și tu să ai de-a pururea înaintea ochilor tăi, nelipsit aceste trei gânduri.

Unul de la Psalmistul David care zice: la Psalm 61 Stih 11. "o dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit" dar duhovnicește se înțelege.

Și a doua de la Prorocul Isaia, care arată că jidovii de la răstignire încoace au părăsit numele Israel și Iacob. Isaia Cap. 65 Stih 15. „Și noi creștinii avem acum numele Israel".

Și al treilea gând, ca să știi că pravoslavnicii se numesc Israel. Iar ereticii se numesc Iacob. Și așa vei înțelege Sfânta Scriptură, iar de nu vei crede, nu vei pricepe Sfânta Scriptură nicidecum. Și ascultă ce zice Moise: la a doua Lege Cap. 33 Stih 28. "Și va locui Israel fără de frică singur pe pământul lui Iacob, cu grâu, și cu vin, și cerul va fi lui ca rouă". Cu cuvintele acestea arată, că la vremea de apoi va fi o turmă, și un păstor, o Credință și o Împărăție.

Și la Capitolul al patrulea, cu ajutorul lui Hristos voi arăta prin multe mărturii, când va fi, și împărăția, și credința pravoslavnică va fi în toată lumea.

Cum zice aici Moise: "Că Israel, pravoslavnicii, vor locui pe pământul lui Iacob, pe țările ereticilor". Și singur arată că nu va fi altă Lege sau Credință pe pământ, fără numai Pravoslavnică Credință, și fără frică, că nu vor fi atunci păgâni cum sunt acuma, care vor să înghită pe pravoslavnici: Și grâul, și cu vinul, zice Moise că închipuiește Tainele lui Hristos: vor fi în toate zilele, și în tot locul. Și mai adaugă Moise și zice: "Și cerul cu rouă, închipuiește apa pe care o turnăm în sfintele Taine, în loc de apa și sângele ce au curs din coasta lui Hristos". Și iată ce mai adaugă Moise și zice: "fericit ești tu Israile, nu este alt norod asemenea ție mântuit de Domnul. Aici nu poți să zici că pentru jidovi grăiește Moise, la a doua Lege Cap. 21.

Arătat este că pentru noi pravoslavnicii grăiește Moise. Zice și Sirah: Cap. 17 Stih 14. fiecărui neam au pus povățuitor, și partea Domnului Israel este". Zice și Isaia: Cap. 29 Stih 22. "Așa zice Domnul, asupra casei lui Iacob, nu acum se va rușina Iacob, nici își va schimba fața Israel".

Vezi cum toate cu rânduială le-au grăit Duhul Sfânt, căci Iacob nu se va rușina, că până nu vor primi Credința Pravoslavnică sunt rușinați ereticii.

Iar atunci când vor primi Credința Pravoslavnică, nu se vor mai rușina, zice Prorocul, iar Israel, adică pravoslavnicii nu vor schimba fața nicidecum, ci cum au fost ei mai înainte pravoslavnici, așa va fi Credința Pravoslavnică până în vecii vecilor fără de sfârșit.

Și iată ce mai adaugă Prorocul de zice: "și cei ce rătăcesc cu Duhul, vor cunoaște înțelegerea, și cei ce cârtesc se vor învăța a asculta". Ereticii, adică rătăcesc cu Duhul, că zic ei că și de la Fiul purcede Duhul Sfânt. Iar arunci la vremea de apoi, vor cunoaște cum că Duhul Sfânt purcede de la Tatăl, și întru Fiul se odihnește. Iar jidovii cârtesc, nicidecum nu vor să le pomenească cineva de Hristos: și își astupă urechile lor ca să nu audă de Hristos. Cum zice David: la Psalm 57 Stih 4. "Ca unei aspide surde care își astupă urechile sale ca să nu audă" iar la vremea de apoi se vor învăța a asculta. Și ascultă acuma ce zic Prorocii pentru eretici.

Mai întâi Isaia zice: Cap. 8 Stih 16. "Atunci nu vor fi cei ce pecetluiesc Legea ca să nu învețe", că ereticii unde au avut putere în țările lor au oprit pe pravoslavnici ca să învețe pe copiii lor Credința Pravoslaviei, și au silit pe pravoslavnici ca să se facă cu dânșii una.

Iar atunci, zice Prorocul, când va fi o singură turmă, nu va mai fi la dânșii putere să mai facă rău la pravoslavie, și precum se vede au slăbit ereticii, că aproape este vremea să se facă o singură turmă, cum voi arăta la Capitolul al patrulea cu ajutorul lui Hristos.

Și iarăși zice Isaia, "Și va adaugă Domnul pe Iacob, și va alege încă pe Israel, și iarăși fi-va în ziua aceea scăderea măririi lui Iacob", și "cete grase ale măririi lui se vor cutremura", zice și Ieremia: "Mare s-au făcut ziua aceea, și puțină vreme i-au rămas lui Iacob, și întru această zi se va mântui".

Au nu vedem cu ochii noștri că au început să se împlinescă cuvintele Prorocilor, au nu s-au cutremurat toată cetatea Romei cu toți cei mari ai ei, au n-au scăzut măririle și truțiile celor din Polonia, și prin aceasta se vor mântui, zice Prorocul: să nu gândească cineva că trupește grăiește că se vor mântui, ci Prorocul duhovnicește grăiește că se vor mântui sufletele lor, adică vor ieși din multe neazuri și vor primi Credința Pravoslavnică, cum de față vedem și auzim că au început a veni către pravoslavie, sub împărăția Rusiei, și sfintele praznice împreună cu noi prăznuiesc. Și iată ce mai zice Isaia: "fiii lui Iacob cei ce vin vor odrăsi, și Israel va înflori, și se va umple lumea de rodul lui" adică de pravoslavnici se va umple toată lumea, și la eretici zice va odrăsi, iar pentru pravoslavnici zice va înflori, și iarăși: Isaia Cap. 44 Stih 27. "Veseliți-vă, cerurilor că au miluit Dumnezeu pe Israel, strigați munți că au izbăvit Dumnezeu pe Iacob", pentru pravoslavnici zice că au miluit Dumnezeu: adică pe pravoslavnici au miluit cu mântuirea la sfârșit, cu împărăția cerurilor, iar pe eretici au izbăvit Dumnezeu din munca veșnică, când vor primi Credința Pravoslavnică, și pentru aceea zice prorocul veseliți-vă cerurile pentru noi pravoslavnicii, iar pentru eretici zice: strigați munți, adică cele pământesti să se bucure pentru dânșii. Și de aceea adaugă Prorocul și zice: "Și Israel se va mări".

Arătat este că mântuirea ereticilor măcar de vor primi Credința Pravoslavnică, nu va fi ca mântuirea pravoslavnicilor, că Hristos zice: "Toată hula se va ierta: iar cine va huli asupra Duhului Sfânt, nu se va ierta în veacul acesta, nici în veacul viitor". Matei Cap. 12 Stih 32. Și iată zice și Prorocul Miheia. Cap. 2 Stih 7.

"Acela ce zice casa lui Iacob au mâniat pe Duhul Domnului" și cu adevărat, că ereticii hulesc pe Duhul Sfânt, și ascultă ce zice Prorocul Ieremia pentru dânșii: Cap. 46 Stih 27. "Nu te teme, sluga mea, Iacobe, zice Domnul: că voi aduce sfârșit în toate neamurile, iar pe tine nu te voi face să te sfârșești, ci te voi pedepsi spre judecată, și nevinovat nu te voi face". Vezi cât de limpede ne arată Prorocul că Dumnezeu nu va ierta ereticilor hula care hulesc ei asupra Duhului Sfânt, chiar dacă vor primi sfânta Credință Pravoslavnică. Zice și Prorocul Amos: Cap. 4 Stih 7. "Juratu-s-au Domnul asupra seminției lui Iacob, că nu se vor uita spre pricinile". Grăiește Duhul Sfânt și prin Isaia de zice: Cap. 45 Stih 8. "Pentru sluga mea Iacob, și pentru Israel cel ales al meu eu te voi chema pe numele tău, și te voi primi, iar tu nu m-ai cunoscut pe mine".

Și aici foarte luminat arată Prorocul că Ereticii vor primi Credința Pravoslavnică, și se vor chema iarăși Israel, Isaia Cap. 45 Stih 19. Și iarăși: "Nu întru ascuns, nici în loc întunecos al pământului am grăit: au n-am zis la semințiile lui Iacob degeaba încercați, eu sunt Domnul ce grăiesc dreptate și adevăr". Și iarăși: Isaia Cap. 48 Stih 20. "Vestiți până la marginile pământului, ziceți că au izbăvit Domnul pe robul său, pe Iacob".

Zice și Prorocul Ieremia, Cap. 2 Stih 13. "Așa zice Domnul: iată eu voi întoarce înstrăinarea lui Iacob, și robirea lui voi milui". Și iarăși: "Și tu să nu te temi de robul meu Iacob, iată, te mântuiesc și se va întoarce Iacob de departe și se va odihni".

Zice și Varuh: Cap. 3 Stih 37. "Aflat-am toată calea științei, și am dat-o lui Iacob, slugii sale, și lui Israel, cel iubit de dânsul".

Arătat este prin mulțime de mărturii, cum că la vremea de apoi, vor veni și ereticii către Credința Pravoslavnică. Și mântuirea lor nu va fi tocmai ca a pravoslavnicilor,

că vedem că toți Prorocii îi numesc pe dânșii robi, și pe pravoslavnici îi numesc Israel cel iubit sau Israel cel ales, ca pe Fiii lui Dumnezeu. Cum grăiește Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia de zice: Cap. 2 Stih 14. "Au rob este Israel?" Și altele.

Arătat este că noi pravoslavnicii, suntem ca Fiii lui Dumnezeu, iar ereticii sunt ca robii lui Hristos, și robul nu rămâne în casă pe veci, ci Fiul rămâne.

Și ascultă pe înțeleptul Sirah: ce descoperire face el între pravoslavnici, și între eretici, de zice Cap. 37 Stih 26. "Viața omului în numărul zilelor, și zilele lui Israel sunt nenumărate", adică: viața ereticului (care om se numește, cum am pomenit mai sus), în numărul zilelor este, cât trăiește numai în viața aceasta pământească, iar la viața cea viitoare n-au nădejde, de nu vor primi Credința Pravoslavnică. Iar zilele lui Israel nenumărate sunt, adică: zilele pravoslavnicilor nenumărate sunt.

Cum zice Hristos prin gura lui Isaia: "Și vor fi zilele norodului meu, după zilele lemnului vieții", adică, zilele pravoslavnicilor care sunt norod ales al lui Hristos vor fi după zilele cinstitei cruci, care lemnul vieții este, precum Crucea lui Hristos n-are sfârșit, așa și pravoslavnicii, vor trăi la împărăția cerurilor fără de sfârșit.

Cum zice David: Cap. 3 Stih 24. "O, Israile (adică: o pravoslavnice), cât de mare este casa lui Dumnezeu, și locul câștigului ei mare este și nu are sfârșit, înalt foarte este, și nemăsurat".

Cum și Mântuitorul zice: "la Casa Tatălui meu multe lăcașuri sunt".

Căci mai înainte de venirea lui Hristos: sinagoga jidovilor, s-au numit casa cea iubită a lui Dumnezeu. Cum cântă Psalmistul: la Psalm 138 Stih 37. "Casa lui Aron, casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul".

La fel și Prorocul Zaharia unde procește pentru patimile lui Hristos zice: Cap. 13 Stih 6. "Și voi zice către El, ce sunt rănilile acestea prin mâinile tale?" și va răspunde Hristos către tatăl și va zice: "m-am rănit la casa mea cea iubită", adică: la adunarea jidovilor, care au fost casa iubită lui Hristos.

Cum zice Hristos către sfinții Apostoli: "Mai vârtos vă duceți către oile cele pierdute ale casei lui Israel".

Arătat este, că ei au fost casa lui cea iubită. Iar acum după ce au răstignit ei pe Hristos, au rămas casa amarurilor.

Cum zice Dumnezeu către Prorocul Iezechiel: Cap. 12 Stih 1. "În mijlocul nedreptilor tu locuiești, au ochi și nu văd, și urechi au și nu aud, că este casa amarurilor".

Și pentru aceea zice: "și iată că va rămâne casa voastră pustie".

Cum și prin gura lui Ieremia zice: Cap. 12 Stih 1. "părăsit-am casa, lăsat-am moștenirea mea". Și am rămas noi pravoslavnicii, casa cea iubită lui Hristos: și ne vom învrednici cu toți, să intrăm în lăcașurile casei împreună cu toți sfinții, la odihna veșnică cea fără de sfârșit, Amin.

Capitolul 4

Aud eu Duhul Sfânt cum strigă prin glasul înțeleptului Sirah și zice: Cap. 4 Stih 22. "Nu opri cuvântul la vremea mântuirii". Precum voi arăta puțin mai jos, prin multe mărturii, cum că foarte aproape este vremea aceea.

Mai sus la Capitolul al treilea am făgăduit ca să arăt aici în capitolul acesta, când va fi vremea aceea, când se va face o turmă și un păstor. Căci credem că trei sute de ani au trecut și din veacul al optulea. Și Moise zice la a doua Lege 23 Stih 24. "Cele ce ies prin buzele tale să păzești să le faci".

Și însuși Mântuitorul zice: "N-am venit să stric legea lui Moise, sau din Proroci, ci am venit să împlinesc". Matei Cap. 5 Stih 17.

Pentru aceea am pus și eu osteneală, să scriu aici, cu bune dovezi, ca să nu greșescă cineva a gândi că veacul al optulea au intrat, și are să fie sfârșitul lumii. Și noi tot vedem multe feluri de neamuri, și de legi căci plin este pământul, când dară se vor împlini cuvintele lui Hristos care zic: "Încă am oi care nu sunt din staulul acesta, și le voi aduna, și se va face o turmă și un păstor". Matei Cap. 24 Stih 35. Măcar că unii din sfinții părinți spun că la venirea cea dintâi s-au împlinit cuvintele acestea, însă și la venirea a doua iarăși se vor împlini cum voi arăta puțin mai jos prin luminate mărturii, nu deznădăjdui iubite pravoslavnice, că cerul și pământul va trece, iar cuvintele lui Hristos, nu vor trece.

Cum zice Prorocul pentru venirea cea dintâi a Domnului nostru Iisus Hristos: Avacum Cap. 7 Stih 3. "Așteaptă pe Domnul chiar de va zăbovi, că va veni și nu va întârzia". Așa zic eu ție iubitele, așteaptă cu nădejde că va veni vremea aceea, și ascultă când va veni acea vreme, nu zic eu de la mine, că mai fără de minte sunt eu decât toți oamenii, ci de la Proroci, că citind eu la prorocirea lui Isaia unde zice: Cap. 23. "Și Domnul va să-l curețe pe El de rana lui, de veți da pentru păcat sufletele voastre".

Această Prorocie multă vreme am gândit, ca să pricep pe cine să curețe Dumnezeu de rană și ce fel de rană: că rănilor lui Hristos curate sunt de patimi, și n-au trebuință ca să le curețe cineva, precum și sfântul Sângele lui este. La fel am citit la Prorocirea lui Daniil, Cap. 8 Stih 14 către care zice îngerul: "Până seara, și dimineața, zile două mii, trei sute, se va curăța cel sfânt".

Această prorocie este foarte de mirare, dacă este Sfânt, curat este, și nu mai trebuie să-l curețe cineva.

Și așa mirându-mă mi-am adus aminte de cuvintele Domnului ce zic: "Cercetați Scriptura, și veți afla viață".

Și am străbătut Sfânta Scriptură, și am aflat mare mângâiere sufletului meu, tocmai la înțelepciunea lui Sirah de zice: Cap. 4. "Rană nevindecată este la Dumnezeu fărădelegile oamenilor".

Și pentru rana aceea zice Isaia că va curăța Tatăl pe Hristos, că se va face o credință în toată lumea, adică: Pravoslavnică Credință. Și pentru aceea adaugă Prorocul și zice:

"Când veți da sufletele voastre pentru păcat, adică se vor pocăi toți oamenii pe pământ, atunci să va curăța Hristos de păcatele oamenilor, care sunt rănilor lui". Matei Cap. 10 Stih 39.

Cum zice Hristos: "Cine va pierde sufletul său, pentru mine și pentru Evanghelie află-va". Luca Cap. 9 Stih 24. Și vine și Îngerul către Daniil și-i arată când va fi să se facă o turmă și un păstor, și zice: "Până seara și dimineața, zile două mii, și trei sute, și atunci se va face o turmă și un păstor". Și atunci se va curăța cel Sfânt Iisus Hristos de fărâdelegile oamenilor.

Căci acuma cât sunt multe feluri de credință pe pământ, noapte se cheamă. Cum zice David la Psalm 81 Stih 5. "N-au cunoscut nici au priceput, întru întuneric umblă".

Și iarăși: la Psalm 57 Stih 13. "Oare cunoaște-se-vor întru întuneric minunile tale?"

Iar când toți vor primi sfânta Credință cea adevărată a Pravoslaviei, atunci se va face dimineață.

Și zice îngerul către Daniil: "Până la dimineața aceasta, adică: până când va fi o Credință în toată lumea, două mii și trei sute de zile vor fi".

Acum au rămas ca să știm, câtă vreme cuprinde, sau câți ani sunt, întru acele două mii și trei sute de zile.

Dar avem trebuință mai întâi să tâlcuim altă prorocirea a lui Daniil, și acolo vom cunoaște, câtă vreme cuprinde două mii și trei sute de zile.

Să vedem când se tânguia și plângea Prorocul Daniil la Babilon, pentru robia neamului său, al jidovilor. Și iată bărbatul Gavriil zice către el: Cap. 9 Stih 23. "Daniile, la începutul rugăciunii tale au ieșit cuvântul, și eu am venit să-ți spun ție, Stih 24, Șaptezeci de săptămâni s-au tăiat peste norodul tău, ca să se sfârșească păcatul, și să se șteargă fărâdelegile, și să se curețe nedreptățile, și să se aducă dreptate veșnică".

Acele șaptezeci de săptămâni, cuprind patru sute și nouăzeci de ani. Căci Moise zice către jidovi: Cap. 25 Stih 8. "Și veți număra șapte săptămâni de an, de șapte ori câte șapte ani. Și vor fi ție șapte săptămâni cât patruzeci și nouă de ani".

Arătat este că o săptămână șapte ani se înțelege, dar șaptezeci săptămâni câte șapte ani, fac patru sute și nouăzeci de ani.

Să vedem: la 17 zile ale lui decembrie, este pomenirea sfântului Proroc Daniil la Sinaxar. Și arată că în viața Prorocului Daniil scrie, cum că de la Daniil până la nașterea Domnului nostru Iisus Hristos au trecut patru sute și șasezeci de ani. Și de la naștere și până la Botezul Domnului, au trecut treizeci de ani. Și fac peste tot, ani patru sute și nouăzeci. Și așa se înțeleg cuvintele lui Gavriil de zice către Daniil: "Tu Daniile te tânguești pentru robia Babilonului, care este robie trupească, și eu sunt trimis ca să-ți spun cea mai mare mângâiere sufletească, că după ce vor trece șaptezeci de săptămâni, care fac patru sute și nouăzeci de ani, atunci se va boteza Hristos în

Iordan. Și atunci se va împlini Prorocirea lui David, care au zis mai înainte spre fața lui Hristos" la Psalm 77 Stih 14. "Tu ai zdrobit capetele Balaurului în apă".

Însă la botezul Domnului au început a slăbi puterea întinericului. Dar tot ședea satana în locul lui, și ținea sufletele strămoșilor, și ale Prorocilor, în Iad.

Pentru aceea mai adaugă îngerul Gavriil și zice: Cap. 9 Stih 25. „Și altă bucurie mai mare să știi și să cunoști, că de la ieșirea cuvântului ca iarăși să se zidească Ierusalimul (cel de sus) până la Hristos povățuitorul".

Șapte săptămâni, și șasezeci și două de săptămâni, și o săptămână, și jumătate de săptămână va înceta jertfa, și altele, adică: șaptezeci de săptămâni, și jumătate de săptămână: care fac peste tot, patru sute și nouăzeci și trei de ani.

Vezi luminare a Duhului Sfânt, aici cu trei ani mai mult spune îngerul decât mai înainte: că mai înainte arată îngerul numai până la Botezul Domnului, iar aici zice cu trei ani mai mult, adică trei ani cei care au trecut de la Botez până la Răstignire.

Atunci, zice îngerul, se va împlini prorocirea lui David, și a lui Isaia: Cap. 45 Stih 2. "Va rupe porțile de aramă și lanțurile de fier ale iadului".

Și pe cei ce au stat întru întineric și în umbra morții, adică: sufletele strămoșilor, și ale Prorocilor care au fost în iad, de la Adam și până la răstignire, le-au scos Hristos. Psalm 106 Stih 10.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia Cap. 9 Stih 12, de au zis spre fața lui Hristos: "Și tu cu sângele făgăduinței tale ai slobozit pe legații tăi din groapă neavând apă". Care va să zică că Hristos Mântuitorul prin sângele cel curat, care l-au vărsat pe Cruce, au slobozit sufletele strămoșilor, și ale Prorocilor, care au fost legați în iad, neavând apa Botezului.

Însă măcar că au sfărâmat Hristos ușile cele de aramă ale iadului și au scos sufletele de acolo, dar tot au mai rămas ceva putere la satana, că plin este pământul de păgânătatea a fel de fel de limbi, și de credințe, dar mai vârtos adunarea satanei, adică jidovii sunt foarte mulți, care sunt rană nevindecată la Hristos.

Pentru aceea trimite Dumnezeu pe înger de trei ori către Daniil ca să-l mângâie pe El dintru această scârbă, și zice: "până seara, și dimineața, că sunt atâtea fărădelegi pe pământ, noapte se numește".

Cum zice Prorocul Isaia pentru jidovi: Cap. 59 Stih 9. "Când aștepta el lumina, li s-au făcut lor întineric, iar când se va face o turmă și un păstor, și nu vor fi atâtea credințe păgânești pe pământ, ci numai o credință pravoslavnică atunci va fi dimineața și se va curăța cel sfânt Hristos, de păgânii care sunt rana la Hristos".

Și până în dimineața aceea zice îngerul către Daniil că două mii și trei sute de zile vor trece: care zile două mii și trei sute de ani, va să zică așa după cum am arătat mai sus. Acuma să socotim cele patru sute și șasezeci de ani care au trecut de la Daniil până la nașterea lui Hristos: cum scrie la Sinaxar precum am arătat mai sus, că rămân o mie opt sute și patruzeci de ani.

Arătat-am prin multe mărturii, când se va număra de la nașterea lui Hristos:

1840 de ani, atunci negreșit trebuie să fie o credință în toată lumea, adică: Credința Pravoslavnică.

Și atunci va împlini Dumnezeu ruga lui David care se roagă și zice: la Psalm 103 Stih 35. "lipsească păcătoșii de pe pământ, și cei fărădelege să nu mai fie." Și multe semne se arată, dar nimeni nu bagă de seamă.

Mai întâi să vedem că zice Hristos către Ucenicii săi: "Învățați-vă de la smochin, că atunci când înfrunzește aproape este vara". Matei Cap. 24 Stih 32. Smochinul acela este neamul jidovesc, cum aflăm la Prorocul Ieremia: Cap. 24 Stih 1. Că i-au arătat Dumnezeu două coșnițe de smochine: una au fost cu smochine foarte bune și cealaltă au fost cu foarte rele. Cele bune au închipuit jidovii aceia, adică: neamurile cele jidovești care au primit pe Hristos, întru cei patruzeci de ani, care au trecut de la răstignire, până la venirea lui Tit, cum am pomenit mai sus, iar cele rele sunt jidovii care au rămas în rătăcire.

Cum aflăm când s-au suit Hristos la Muntele Măslinilor, și au căutat la smochin ca să afle rod, Matei Cap. 21 Stih 14. Adică la neamul jidovesc au căutat să afle fapte bune și n-au aflat, ci numai frunze adică: numai lege trupească, dar rod, lege duhovnicească nicidecum n-au aflat, și l-au blestemat neamul jidovesc de s-au uscat ca smochinul până în ziua de astăzi.

Vedem că înainte de răstignirea lui Hristos: tot au avut neamul jidovesc frunze, adică: au păzit umbra legii, apoi au rămas cu totul fără de frunze.

Cum se plânge Prorocul Isaia de zice: Cap. 64 Stih 6. "Și am căzut ca frunzele cu fărădelegile noastre". Iar acum iar au început a face frunze, și rod. Căci vedem, că în toate zilele și în tot locul, vin din neamul jidovesc la Credința Pravoslavnică.

Arătat este, că aproape este vara, adică dimineța aceea, întru care să se curețe omul întru sfințenie și înțelepciune. La fel și Prorocul Isaia zice: Cap. 19 Stih 13. "În ziua aceea va fi calea Egiptului pentru asirieni, și vor intra asirienii în Egipt, și vor sluji egiptenii asirienilor: și Israel va fi al treilea întru egipteni, și întru asirieni binecuvântat pe pământ, pe care l-au binecuvântat Domnul Savaot zicând: "Binecuvântat este norodul meu cel din Egipt, și cel din Asiria, și moștenirea mea Israel".

Această prorocie, mi se pare că au început a se împlini, că Senaherim, împăratul Asirienilor, a amestecat toate neamurile, adică: a schimbat oamenii de la o țară, și i-au așezat pe dânșii în altă țară, să nu fie cumva frunze, acestea care au intrat în Egipt, trăgându-se de la Asur, și Duhul Sfânt acoperit grăiește, că îi numește asirieni, și egiptenii sunt supuși lor.

Iar la vremea de apoi, zice Prorocul că va fi Israel al treilea întru egipteni, și întru asirieni binecuvântat pe pământ. Adică: Pravoslavia va stăpâni mai la urmă toată lumea. Și pentru aceea mai adaugă Prorocul și zice: "Și moștenirea mea Israel este Pravoslavia".

Iar zice Prorocul, "bine este cuvântat norodul meu cel din Egipt, și cel din Asiria, că la vremea de apoi vor primi din toate limbile Credința Pravoslavnică, cum am zis: că se vor face o turmă, și un păstor".

Și nu este de mirat lucrul acesta, că la Hristos toate sunt cu puțință, și cine știe ce va naște ziua de mâine.

Măcar că unii din sfinții Părinți zic: "Ca s-au împlinit cuvântul acela care au zis Hristos: că se va face o turmă, și un păstor, la venirea cea dintâi".

Însă ascultă ce grăiește Duhul Sfânt prin gura Prorocului Aggeu Cap. 9 Stih 7. "Acestea, zice Domnul atotțiitorul, încă o dată eu voi clătina cerul și pământul, marea și uscatul, și voi clătina toate neamurile, și vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, și voi umple casa aceasta de slavă".

Vezi că zice Prorocul încă o dată, la venirea cea dintâi s-au clătinat tot pământul.

Și iarăși se va clătina la a doua venire, cum la venirea cea dintâi au venit din alte neamuri, către Hristos.

Căci au zis mai înainte Prorocul Isaia: Cap. 65 Stih 1. "Arătatu-m-am celor ce nu mă caută, aflatu-m-am celor ce nu întreabă de mine, zis-am: Iată, sunt la neamul care n-au chemat numele meu".

Așa și înainte de a doua venire, vor veni toți aleșii din toate limbile, către Credința Pravoslavnică, cum am arătat mai sus.

Și Psalmistul David încă închipuiește că la amândouă venirile la fel este și zice: la Psalm 95 Stih 15. "Atunci se vor bucura toate limbile dumbrăvii înaintea feții Domnului, că vine, că vine cel care va să judece pământul".

Ar fi putut să zică David că numai o dată vine, și așa să fi cunoscut că grăiește pentru a doua venire, că zice să judece pământul, și venirea cea dintâi pentru mântuire au fost, dar el zice de două ori: că vine, că vine, ca să arate amândouă venirile într-un chip, cum la venirea cea dintâi au venit mulți către Hristos din toate limbile, așa și la a doua venire vor veni din toate limbile către Hristos: și lemnele, zice David, că se vor bucura la a doua venire, și nu aur sau argint, sau pietre scumpe se vor bucura: Geneza Cap. 3 Stih 6. "Ci lemnele, că prin lemn au greșit Adam, și prin lemn au lucrat Hristos mântuirea".

Pentru aceea, la venirea cea dintâi, au fost lemnele, și toate stihiile triste: Marcu Cap. 15 Stih 25. Iar la venirea a doua se vor bucura lemnele, Matei Cap. 24 Stih 30. Căci vor vedea semnul Fiului omenesc, semnul cinstitei Cruci, viind pe slava cerului.

Iată cu ajutorul lui Hristos am arătat prin mărturii luminate, când se va face o Credință în toată lumea. Și atunci se vor împlini cuvintele lui Daniil care zic: Cap. 12 Stih 10. "Alege-se-vor, înălbi-se-vor, și se vor lămuri mulți, și se vor sfinți: și nu vor înțelege cei fără de lege, Neamul din care s-au tras Iuda vânzătorul. Iar cei înțelepți vor înțelege". Și de vreme ce mi-am adus aminte de cuvintele Domnului ce zic: "N-am venit să stric legea lui Moise, Matei 5 Stih 17, ci să împlinesc ale legii". Mă

îndeamnă știința, ca să mai lungesc cuvântul: măcar că se cade a-l cruța pe cititor, însă foarte mare trebuință avem, să mai descopăr ceva la creștini. Căci blestemații de jidovi, șapte întrebări foarte păgânești ne întrebă pe noi creștinii cu împotrivire și încep cu cuvintele Domnului ce zic: "N-am venit să stric legea". Și sunt chiar șapte capete ale balaurului, de care pomenește Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu la Apocalipsis.

Iar eu cu ajutorul lui Hristos, și cu puterea Sfântului Botez voi zdrobi capetele acestea. Adică: voi da răspuns, pentru fiecare întrebare la locul său. La Psalm 73 Stih 14. Și vor vedea dreptii (pravoslavnicii) și se vor veseli, și cei fără de lege (jidovii) își vor astupa gurile lor.

Și cu adevărat de mare folos este să știe tot creștinul. Psalm 106 Stih 42. Căci când am fost în rătăcirea jidovilor, de multe ori am văzut făcând întrebări jidovii, cu unii din creștini, mai mult cu parte bisericească, și nu știa creștinul a da răspuns. Și atunci își băteau păgânii de jidovi joc de creștini, și huleau legea creștinească, și se întăreau ei în rătăcirea lor.

Pentru aceea mă rog cititorule ascultă cu luare aminte, că foarte mult te vei folosi.

O, cine va da să se scrie graiurile mele, și să se pună în carte (adică: în tipar), că foarte de folos este, Iov. Cap. 19 Stih 27. Și ascultă întrebările.

ÎNTREBAREA ÎNTÂI

Dumnezeu Tatăl însuși zice către Avraam, Geneza 17, 60 Stih 13: "Și voi pune legătura mea semnul tăierii împrejur, întru tine și întru seminția ta după tine, să fie legătură până în veci". Adică: până la sfârșitul lumii, și Hristos al vostru zice: că n-au venit El să strice legea: pentru ce dar voi creștinii nu păziți tăierea împrejur, și stricați legea lui Moise?

RĂSPUNS

Ascultă o, jidovule, bine au zis Moise de voi la a doua Lege Cap. 29 Stih 3. "Și n-au dat Domnul Dumnezeu vouă inimă să știți, nici ochi să vedeți, nici urechi să auziți, până în ziua de astăzi". Și adevărat numai simțirile trupești le aveți, dară cu cele duhovnicește sunteți morți. Cum zice Isaia: Cap. 65 Stih 15. "Și pe tine te va omorâ Domnul Dumnezeu".

Cum nu ai tu hahamule atâta înțelegere, dacă cuvântul până în veci tâlcuești tu: până în sfârșitul lumii, va să zică.

Iar unde zice David: la Psalm 144 Stih 2. "În toate zilele bine te vor cuvânta și vor lăuda numele tău în veac, și în veacul veacului".

Și iarăși: Sirah Cap. 2. "Bine să cuvintează tot trupul numele cel sfânt al lui în veac, și în veacul veacului." Stih 22.

Până când dară se înțeleg acele trei veacuri, dacă un veac până în sfârșitul lumii se înțelege.

Arătat dară este că cuvântul singur în veac, nu însemnează până la sfârșitul lumii: ci până la o vreme îndelungată. Și cuvântul în veac, și în veacul veacului, și mai îndelungat este: sau poate că până și în sfârșitul lumii, cum puțin mai jos voi scrie pe larg.

Să vedem la cartea a doua a lui Moise ce se numește Exodul, Cap. 21 Stih 2. Unde învață Moise pe jidovi dreptățile zice: la a doua lege Cap. 15 Stih 12. De vei dobândi un rob jidov șase ani să slujească ție. Iar la al șaptelea an să iasă slobod: de va veni singur fără de muiere, cu muiere să iasă de-i va da lui stăpânul muiere și va naște copii, muierea cu copii să rămână la stăpânul său și el singur să meargă slobod.

Iar de va răspunde robul zicând: "Iubesc pe Domnul meu, și muierea mea, și pruncii mei, nu mă voi duce slobod", să-l ducă pe el Domnul său, la judecata lui Dumnezeu, și atunci să-l ducă pe el la ușă, și să-i găurească Domnul său urechea cu sula, și îi va sluji lui până în veac.

Acum să te întreb și eu hahamule, cum tâlcuiești tu, că cuvântul în veci, va să zică până în sfârșitul lumii au trăit stăpânul acela, sau robul acela, până la sfârșitul lumii? Nicidecum. Ci cuvântul în veci: se înțelege până la anul al cinzecilea.

Cum zice Moise: Preoție Cap. 25 Stih 10. "Și veți sfinți anul al cinzecilea".

Care ani se numesc în limba evreiască (iuvilis), și cinzeci de ani aceștia, se cheamă un veac mic. Iar cinzeci de iuvilis, adică: cinzeci de veacuri mici, se cheamă veac mare.

Și acest veac mare, au zis Dumnezeu către Avraam, se fie semnul tăierii împrejur, care face două mii și cinci sute de ani. Să vedem la Cazanie în ziua de Sfântul Vasile cel Mare, unde face pomenire de tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos, și vei afla acolo scris, cum că de la Avraam până la Hristos: au trecut două mii și patru sute și șase ani, mai trebuie încă 94 de ani, ca să se împlinescă veacul care au zis Dumnezeu către Avraam.

Pentru aceea zice David: la Psalm 73 Stih 13. "Mai înainte de veac ai lucrat mântuire în mijlocul pământului adică la Golgota".

La fel și duhurile cele necurate au strigat către Iisus: Matei Cap. 8 Stih 29. "Pentru ce ai venit mai înainte de vreme? "

Arătat este că Hristos n-au așteptat să se împlinescă veacul tocmai două mii și cinci sute de ani, și au venit cu nouăzeci și patru de ani mai înainte.

Căci Hristos: Exod Cap. 34 Stih 6. "Este mult milostiv, și mult îngăduitor este la cei păcătoși, că nu-i pierde îndată, ci le așteaptă pocăința. Așa milostiv este și la drepti, când vrea Hristos să-i mângâie pentru faptele lor cele bune, nu zăbovește, ci îndată aduce bucuria pe lume."

Cum aflăm când au vrut Dumnezeu să aducă potop pe pământ, pentru fărâdelegile oamenilor: Geneza 6 Stih 13. "Și a dat Dumnezeu lor vreme de pocăință o sută de ani prin Noe, că ar fi putut Noe să facă corabia, în vreme de cinci, sau de șase ani, și el au făcut-o în o sută de ani, că au așteptat Dumnezeu întoarcerea lor".

Așa și aici au venit Hristos, cu nouăzeci și patru de ani mai înainte de veac.

Arătat este unde zice în Scriptură cuvântul în veac, va să zică două mii și cinci sute de ani. Iar unde se află în sfânta Scriptură, în veac și în veacul veacului, cuprinde șapte mii și cinci sute de ani, și poate că atunci va fi și sfârșitul.

Cum zice David, la Psalm 148 Stih 6. "El au zis și s-au făcut (adică lumea). Pusu-le-au pe ele în veac și în veacul veacului, hotar au pus și nu va trece", adică: nu va trece cerul și pământul.

Peste acele trei veacuri multe mărturii s-ar putea afla și în Sfânta Scriptură pentru sfârșitul veacului.

De vreme ce însuși Domnul Hristos zice: "Că sfârșitul nu este știut nici de îngeri" Marcu Cap. 13 Stih 32.

Pentru aceea nu se cade să ne întindem noi mai mult decât poate firea omenească, că nu ne este vorba pentru sfârșitul lumii, ci ca să știm cât cuprinde un veac, adică: două mii și cinci sute de ani.

Iar în multe locuri se zice numai un veac, ce și până la sfârșitul lumii va să însemneze, dar trebuie acolo să mai scrie un semn.

Cum aflăm că zice David: la Psalm 145, Stih 9. "Împărăți-va Domnul în veac", ca să nu gândești, că numai până la un veac va împărăți Domnul, iar mai mult nu: pentru aceea mai adaugă și zice: "Dumnezeul tău Sioane în neam și în neam", va să zică fără de sfârșit va împărăți Domnul.

La fel zice Isaia: Cap. 55 Stih 13. "Și va fi Domnul în nume, și în semn veșnic," adică: în semnul cinstitei cruci. Și ca să nu gândești că numai până la un veac va fi Domnul în nume și în semn, mai adaugă Prorocul și zice: "Și nu va lipsi, pentru că niciodată nu va lipsi numele lui Hristos: nici semnul cinstitei cruci".

Iată am făcut arătare cu ajutorul Hristosului meu cel dulce, că numai până la venirea lui Hristos au păzit tăierea împrejur la trup, iar de la Hristos încoace, altă tăiere împrejur, duhovnicească.

Cum zice Moise: la a doua Lege, Cap. 10 Stih 16. "pentru aceea tăiați-vă împrejur învârtoșarea inimii voastre". Și iarăși: la a doua Lege, Cap. 1 Stih 6. "Și va tăia Domnul împrejur inima ta, și inima seminției tale".

Zice și Prorocul Ieremia: Cap. 4 Stih 4. "Și tăiați împrejur silnicia inimii voastre. Către cine voi grăi, și mă voi mărturisi, și va auzi?" Ieremia Cap. 6, 10. Iată netăiați sunt împrejur la urechile lor, și nu pot ei să audă. Iată cuvântul Domnului (adică Hristos) s-au făcut lor spre ocară, nu vor vrea să asculte pe El, și iarăși: Ieremia Cap. 9

Stih 25.: "Toate neamurile sunt netăiate împrejur, și toată casa lui Israel, sunt netăiați împrejur la inimă".

Iată am dat răspuns la întrebarea cea dintâi. De acum să auziți și celelalte întrebări.

ÎNTREBAREA A DOUA

Stih 15., zice: "Șase zile vei lucra, iar a șaptea zi odihnă sfântă Domnului, cel care va lucra în ziua a șaptea cu moartea va plăti Stih 17. Legătură veșnică și semn veșnic este între mine, și Fiii lui Israel" Exod Cap. 35. Stih 3. Și iarăși: să nu aprindeți foc în toate lăcașurile voastre în ziua sâmbetei, pentru ce voi creștinii nu păziți sâmbăta, că însuși Hristosul vostru zice, că n-au venit să strice legea lui Moise, ci să o împlinească".

RĂSPUNS

Ascultă hahamule, în zadar te numești Haham, care cuvânt după limba voastră cea evreiască va să zică înțelept, și tu ești nebun.

Cum zice Moise pentru voi jidovii: la a 2 Lege Cap. 32 Stih 6. , "Așa răsplățiți Domnului, norod nebun, și lipsit de înțelepciune “.

Pentru ce nu citești mai jos cum zice: Exod Cap. 20 Stih 9. "Căci în șase zile au făcut Dumnezeu Cerul și pământul, și în ziua a șaptea s-au odihnit Dumnezeu".

Oare se cuvine la Dumnezeu cuvântul acela, că s-au odihnit, oare ostenit au fost Dumnezeu când au făcut lumea?

Că El au zis și s-au făcut, la Psalm 148 Stih 5. "El au poruncit, și s-au zidit".

Și ascultă acuma și cu urechile cele sufletești, nu numai cu cele trupești ca un dobitoc, că Sfânta Scriptură măcar de grăiește firește, dar duhovnicește se înțelege: cum am pomenit mai sus la David de zice: Psalm 61 Stih 12. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit. Căci cerul și pământul, și toate stihiiile pentru om s-au zidit, și omul s-au zidit, ca să păzească legea lui Dumnezeu".

Cum zice Prorocul Ieremia: Cap. 33 Stih 22. "Așa zice Domnul de nu ar fi legea mea ziua și noaptea, cerul și pământul n-aș fi făcut".

Și după ce au zidit Dumnezeu pe om, a fost înșelat strămoșul nostru Adam, de satana: și câți se nășteau după el, toți în iad mergeau, și au început satana așa a stăpâni pe oameni, încât nici un drept nu sau aflat.

Cum strigă David: Psalm 13 Stih 3. "Toți s-au abătut împreună netrebnici s-au făcut, nu este nici unul să facă bine".

După David, vine Ieremia și zice: Cap. 6 Stih 13. "De la cel mic al lor, până la cel mare, toți au făcut fărădelegi. Și iarăși: furtişag, și ucidere, și curvie, pe pământ s-au vărsat".

La fel și Iezechiel zice: Cap. 22 Stih 1. "Și am căutat să aflu un drept, și n-am aflat".

După Iezechiel vine Mihea și plânge zicând: Cap. 60 Stih 2. "Vai, suflete, că au pierit cel credincios de pe pământ, și cel ce face dreptate întru oameni nu este". Cerul și pământul s-au înfricoșat.

Rămăsese tămăduire la însuși Dumnezeu, ca să vină pe pământ și să se împreune cu oamenii: și au început Dumnezeu a trimite buni vestitori.

Cum zice Mihea: Cap. 30 Stih 3. "Iată Dumnezeu va ieși din locul său, și se va pogorâ pe pământ".

Zice și Varuh: Cap. 3 Stih 33. "După aceasta Dumnezeu pe pământ s-au ivit, și cu oamenii s-au amestecat".

Și au venit Hristos pe pământ, și în șase zile ale patimilor, au prefăcut cerul, și pământul, adică: zi întâi Duminică, au intrat Hristos călare pe asin în Ierusalim.

Cum au zis mai înainte Zaharia: Cap. 9 Stih 9. "Bucură-te foarte fata Sionului, iată împăratul tău vine la tine, drept, și însuși Mântuitorul, blând și călare pe asină, și mânzul cu ea." Cum și Patriarhul Iacob zice către Fiul său Iuda, din care neam s-au întrupat Hristos: "Și acela va fi așteptarea neamurilor, care va lega la viță asina sa, și la rădăcina viței mânzul asinii sale". Geneza 49 Stih 10.

Iar a doua zi: adică: Luni, s-au suit pe Muntele Măslinilor, și au făcut minunea cu smochinul care s-au uscat.

Cum mai înainte au zis Prorocul Zaharia, Cap. 11 Stih 4. "Și vor sta picioarele lui în ziua aceea pe Muntele Măslinilor".

Iar a treia zi, au învățat Hristos norodul în Biserică, toată ziua, și cu Fariseii au grăit în pilde.

Cum au zis mai înainte David: Psalm 77 Stih 2. "Deschide-voi în pilde glasul meu".

Iar a patra zi, au fost vânzarea, adică: Iuda au luat treizeci de arginți de la Arhierii.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia, Cap. 11. Stih 12. "Și voi zice către ei, de este bine înaintea voastră, dați-mi prețul meu, treizeci de arginti, și au zis Domnul către mine, aruncă pe ei în topitoare, și vezi de este lucru lămurit (strălucitor).

"În ce chip m-au ispitit ei: și am luat cei treizeci de arginți, și i-am aruncat pe ei în topitoare, în casa Domnului".

Vezi cât de luminat au văzut Prorocul Zaharia, pentru vânzarea lui Hristos: în prețul de treizeci de arginți, și la urmă va lepăda Iuda argintii aceia în biserică, Matei Cap. 57 Stih 7. Și Arhierii vor cumpăra cu argintii aceia, țarina olarului, întru care era cuptorul cel de ars vasele cele de lut: Și pentru aceea zice Prorocul în topitoare. Precum au argintarii topitoare, așa au și olarii, deci Prorocul acoperit grăiește prorocirea lui.

Iar în ziua a cincea, adică Joi: au fost spălarea. Cum au zis mai înainte Prorocul Isaia: Cap. 11 Stih 16. "Spălați-vă, curați vă faceți".

Cum și Hristos zice către Petru: "Numai picioarele vă spălați, căci curați sunteți" Ioan Cap. 16 Stih 5.

La fel au fost Joi și Cina cea de taină. Matei Cap. 26 Stih 25. Pentru care au prorocit mai înainte David, zicând: "Sculați-vă după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii." La Psalm 125 Stih 3. Adică: Sfinții Apostoli, după ce au mâncat pâinea aceea pe care le-au dat-o Hristos lor, și au zis: "Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi, spre iertarea păcatelor."

De aceea zice David pâinea durerii. Și după ce s-au sculat Iisus cu ucenicii, s-a dus la grădină. Matei Cap. 22 Stih 36.

Cum și David dă semn, când va fi Cina cea de taină zicând Psalm 126 Stih 4 "Când va da somn iubiților săi" în noaptea aceea, când au zis Hristos către cei trei ucenici ai lui, către Petru și către doi fii ai lui Zevedeu: "Dormiți de acuma".

Și îndată au venit Iuda vânzătorul, cu oastea jidovească și au prins pe Hristos, Matei Cap. 26 Stih 35.

Cum au plâns mai înainte Prorocul Ieremia: Cap. 4 Stih 20, zicând: "Duh, de viața noastră Hristos Dumnezeu, s-au prins pentru stricăciunile noastre: căruia am zis, întru umbra lui vom trăi întru neamuri, nu întru Israel mai mult, ci întru neamuri"

Și noaptea au venit cu fanare, ca să-l prindă pe Iisus. Ioan Cap. 18 Stih 3.

Cum au zis mai înainte Prorocul Sofronie: Cap. 3 Stih 3. "Boierii ei ca leii răcnind, judecătorii ei ca lupii Arabiei: nu l-au lăsat până dimineața".

Și măcar că au și venit cu fanare, tot nu l-au cunoscut. Ioan Cap. 18 Stih 5. "Căci de două ori i-au întrebat Iisus pe dânșii: pe cine căutați? Eu sunt Iisus".

Cum au prorocit mai înainte Sofronie Prorocul pentru aceasta zicând: Cap. 10 Stih 4. "Și Domnul drept este în mijlocul ei dimineață de dimineață, va da judecata sa la lumină, și nu s-au ascuns"

Iar vineri dimineața au făcut sfat Arhieriei și bătrânii cu cărturarii asupra lui Iisus. Marcu Cap. 15 Stih 1.

Cum au zis Isaia: Cap. 29. "Vai celor ce fac sfat adânc" și "După ce au făcut ei sfat, l-au îmbrăcat pe Iisus într-o haină mohorâtă", Matei Cap. 23 Stih 28.

Cum au văzut Zaharia zicând: Cap. 3 Stih 3. "Și Iisus era îmbrăcat în haină proastă, și au pus cunună de spini pe capul lui Iisus". Matei Cap. 27 Stih 29.

Cum zice David: Psalm 31 Stih 4. "Întorsu-m-am spre chinuire, când s-au înfipt mie ghimpul sulitei"

La fel au prorocit mai înainte și Solomon zicând: la Cântări, 3 Stih 11. "Ieșiți fetele Sionului (adică: Mironosițele), și vedeți pe împăratul Solomon cu cunună, care l-au încununat pe el maica sa, în ziua veseliei inimii lui".

Căci Solomon în limba evreiască va să zică Domn al păcii, Isaia Cap. 9 Stih 7. Și Iisus este Domn păcii, că Prorocul acoperit grăiește prorocirea lui.

La fel și Zaharia Prorocul zice: Cap. 3 Stih 5. "Și au pus mitră curată pe capul lui Iisus: Arhiereul cel mare, Fiul lui Iosedec" (Iosedec va să zică în limba evreiască Dumnezeu drept). Și iarăși: Zaharia Cap. 6 Stih 11. "Și vei afla argint și aur, și vei face cununi, și le vei pune pe capul lui Iisus". Vezi cât de lămurit zice Prorocul pentru cununa cea de spini, pe capul lui Iisus Hristos: Arhiereul cel mare, Fiul lui Dumnezeu celui drept.

Și pentru aceea mai adaugă Prorocul și zice: Stih 12. "Și vei zice către El, acestea zice Domnul atotțitorul: Iată bărbatul al cărui nume este răsăritul, și sub El va răsări, și va zidi casa Domnului".

Și iată puțin mai jos ce mai adaugă Prorocul zicând: Stih 14. "Iată cununa va fi de folos celor ce așteaptă". Adică: creștinilor, care au cunoscut pe Hristos: iar nu jidovilor, care au încununat pe Hristos: cu spini.

Cum au zis Prorocul Aggeu: Cap. 2 Stih 5. "Și te întărește Iisuse, Fiul lui Iosedec, Preotul cel mare, și să se întărească tot norodul pământului" zice Domnul, adică: norodul care mărturisește pe Hristos să se întărească: iar nu jidovii care l-au bătut peste obraz, și l-au scuipat pe Iisus. Matei Cap. 26 Stih 67.

Cum au prorocit mai înainte Isaia zicând: Cap. 8 Stih 4. Spatele meu a luat bățai, și fălcile mele spre loviri le-am lăsat, și fața mea nu am întors de la rușinea scuipăturilor".

Zice și Ieremia: Cap. 3 Stih 19. "Își va da falca sa celuia ce lovește pe el: sătura-se-va de ocări. Și după ce și-au bătut joc spurcații de jidovi de Hristos, l-au dezbrăcat de haina cea mohorâtă și l-au îmbrăcat iarăși în hainele lui".

Cum și pentru aceasta au prorocit mai înainte Zaharia zicând: Cap. 3 Stih 4. "Și au zis îngerul, luați de pe el hainele cele proaste, și îmbrăcați-l cu haină lungă".

Cum și Irod au îmbrăcat pe Iisus, cu haină albă, și l-au trimis la Pilat: și prin Iisus s-au făcut pace între oameni, că mai înainte au avut ei vrajbă mare. Luca Cap. 27 Stih 11-12.

Și pentru aceea au prorocit mai înainte Prorocul Osie zicând: Cap. 10 Stih 6. "Și legându-l pe el l-au dus la asirieni, plocon la împăratul Iarim."

După aceea au pus crucea pe Iisus, să o ducă până la Golgota. Ioan Cap. 19 Stih 17. Căci Simeon Chirineu numai ce l-au ajutat pe Iisus să ducă crucea, Matei Cap. 27, Stih 32. Dară greutatea cea multă au pus jidovii pe umărul lui Iisus, ca să se împlinescă prorocirea lui Isaia care zice: Cap. 9 Stih 7. "Stăpânirea lor peste umărul

lui" Adică: cinstita Cruce, care este stăpânirea asupra dracilor, o au pus pe umărul lui Iisus.

Cum zice David: la Psalm 59 Stih 4. "Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă de la fața arcului".

Iar Pilat au zis lor: Ioan Cap. 19 Stih 15. "Cum să răstignesc pe împăratul vostru?" Iar ei au răspuns, "noi nu avem împărat, în afară de Cezar".

Și pentru aceasta încă au prorocit mai înainte Prorocul Osie zicând: Cap. 10 Stih 3. "pentru aceea nu ne este nouă împărat"

"Și cum au ajuns la locul ce se numește Golgota, l-au răstignit". Luca Cap. 23 Stih 33.

Cum au zis Isaia spre fața lui Hristos: Cap. 65, Stih 2. "Întins-am mâinile mele, toată ziua către norod neascultător, și certăreț"

Zice și Ieremia: Cap. 11 Stih 19. "Veniți să băgăm lemn în pâinea lui". "Și doi tâlhari împreună cu Iisus: Marcu Cap. 15 Stih 27. "au răstignit ei, unul de-a dreapta lui Iisus și pe altul de-a stânga."

Cum și pentru aceea au prorocit Isaia zicând: Cap. 53 Stih 12. "Și întru cei fărădelege s-au socotit"

Zice Avacum: Cap. 3 Stih 2. "În mijlocul a doi muritori te vei cunoaște". "Iar spurcații de jidovi, care huleau pe lângă cruce pe Hristos, și-și clăteau capetele lor" Marcu Cap. 15 Stih 29. Cum au zis mai înainte David: la Psalm 108 Stih 24. "Văzutu-m-au, clătit-au capetele lor." "Iar Iisus au zis către tâlharul cel de-a dreapta lui: Luca Cap. 23 Stih 43. Astăzi cu mine vei fi în rai"

Cum zice David la Psalm 108 Stih 30. "Că au stat de-a dreapta săracului, ca să-l mântuiască de cei ce gonesc sufletul lui" Căci Hristos se numește sărac.

Cum în alt loc zice David despre Hristos: "Iar eu sărac sunt, și celelalte. „Și au împărțit hainele lui Iisus în patru părți, Ioan Cap. 19 Stih 23, iar cămașa lui, au fost țesută de sus până jos, și n-au vrut să o strice. Și au aruncat sorții, ca să se împlinescă Scriptura. Și au împărțit hainele mele loru-și, și pentru cămașa mea au aruncat sorții". Psalm 21 Stih 2. "Ai auzit că pironit au fost Iisus pe cruce".

Ascultă ce zice David: Psalm 21 Stih 18. "Săpat-au mâinile mele și picioarele mele".

Zice și Zaharia la fața lui Hristos: Cap. 13 Stih 6. "Și va zice către mine: ce-s rănilile acestea pe mâinile tale? și voi zice: Ci m-am rănit la casa mea cea iubită", adică de la adunarea jidovilor.

Și toți cunoscuții lui de-o parte au stat.

Ascultă pe David: la Psalm 37 Stih 11. "Prietenii mei, și vecinii mei, în preajma mea au stat"

La fel ai auzit că lângă cruce au stat Maica sa, și Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalena. Ioan Cap. 19 Stih 25.

Au zis mai înainte Isaia: Cap. 27 Stih 11. "Ieșiți la vedere femei binevestitoare: că nu este norod să aibă înțelegere"

Ai auzit că Hristos pe cruce fiind au zis: "mi-e sete", Ioan Cap. 19 Stih 28, "Și iarăși însetat-au sufletul meu spre Domnul cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feții lui Dumnezeu". Psalm 41 Stih 2.

Ai auzit că l-au adăpat pe Iisus cu oțet și fiere, că zice: Matei Cap. 27 Stih 34. "Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m-au adăpat cu oțet" Psalm 68 Stih 25.

Ai auzit că de la ceasul al șaselea, până la ceasul al nouălea, au fost întuneric peste tot pământul. Matei Cap. 27 Stih 45.

Zice Isaia: Cap. 13 Stih 10. "Că stelele cerului, și toată podoaba cerului, nu-și va da lumina" Și iarăși Isaia: Cap. 24 Stih 23. , "Și se va înfrunta luna, și soarele se va rușina, că va împărați Domnul în Sion, și în Ierusalim"

Zice și Iezechiel: Cap. 32. Stih, 7. "Și voi acoperi cerul: și voi întuneca stelele lui: soarele cu nori îl voi acoperi, și luna nu va lumina lumina sa", zice Domnul.

Zice și Amos: Cap. 5 Stih 18. "Vai celor ce doresc să vadă ziua Domnului, că este întuneric, și nu lumină".

Zice și Sofronie: Cap. 14. "Că aproape este ziua Domnului și foarte grabnică ziua ceții, și a întunericului", și celelalte.

Zice și Ioil: Cap. 2 Stih 2. "Că aproape este ziua Domnului, ziua întunericului, și a ceții ziua cea de nor, și de negură". Și iarăși: Stih 10. "Și se va clătina cerul, soarele și luna se vor întuneca, și stelele vor ascunde lumina lor".

Și iarăși ascultă cât de luminat zice Zaharia: Cap. 14 Stih 60. "Și va veni Domnul Dumnezeul meu, și toți sfinții cu El (adică, sfinții Apostoli), și în ziua aceea nu va fi lumină, că frig, și gheață va fi, ziua aceea va fi cunoscută Domnului". (Adică: ziua răstignirii, și frig era, că Petru s-au încălzit la jărat) Ioan: Cap. 18 Stih 18.

Și mai adaugă Prorocul și zice: "Nici ziua, nici noapte, că la șase ceasuri întuneric s-au făcut, pentru aceea nu se poate numi ziua, că întuneric era, nici noapte că la amiază zi era". Și mai adaugă Prorocul și zice Zaharia: Cap. 14 Stih 20. "Și către seară va fi lumină, că la al nouălea ceas iarăși lumină s-au făcut", și mai dă și alt semn Prorocul zicând: "Și în ziua aceea va ieși apa vie din Ierusalim. Căci unul din slujitori, l-au împuns cu sulița în Coastă pe Iisus, și au ieșit sânge, și apă". Ioan, Cap. 19 Stih 34.

Cum au prorocit mai înainte Prorocul Zaharia, Cap. 12. Stih 10. zicând spre fața lui Hristos: "Și vor căuta la acela pe care l-au împuns."

La fel și Psalmistul David foarte acoperit și subțire zice pentru aceste taine spre fața lui Hristos: "Nu s-au ascuns osul meu de la tine, care l-au făcut întru ascuns." Psalm 138 Stih 14. "Căci Hristos era Adam cel nou", Geneza 2 Stih 21. De vreme ce de atunci de când au luat Dumnezeu coasta de la Adam, și au zidit pe Eva, au îndatorat partea muierească: ca mai pe urmă să nască Maica Domnului pe Adam cel nou, pe Iisus mântuitorul, fără de împreunare trupească.

Și precum Eva care au fost zidită din coasta lui Adam cel vechi, Geneza 3 Stih 6. au îndemnat pe Adam către păcat, așa Iisus, Adam cel nou, au răsplătit păcatul pe cruce, de l-au împuns în coasta aceea și pentru aceea zice: "nu s-au ascuns osul meu de la tine".

Și mai adaugă: "Și statul meu întru cele mai de jos ale pământului" Adică: Trupul lui Hristos cu suflet au intrat sub pământ în iad, și au scos pe Adam cel vechi cu toate sufletele care au fost în iad.

Precum au prorocit mai înainte Isaia zicând: Cap. 9 Stih 1. "Norodul cel ce umblă întru întuneric, au văzut lumină mare, și celor ce au șezut sub pământ în umbra morții: lumină le-au strălucit lor".

Zice și Ieremia: Cap. 2 Stih 9. "Scoală-te, bucură-te noapte la începuturile străjii tale, varsă ca apa inima ta, înaintea feții Domnului. Ridică mâinile tale către ei, pentru sufletele pruncilor tăi, celor ce mor de foame, de când vin pe lume."

Vezi cât de luminat zice Prorocul: "Scoală-te Iisuse la miezul nopții, și te bucură, și ridică mâinile tale pe cruce, pentru sufletele celor ce au leșinat în iad de foame, de la începutul tuturor ieșirilor", adică: de la Adam, care au fost începutul tuturor oamenilor, și sufletele oamenilor, câte s-au născut după Adam, toți leșinau în iad de foame, nu de pâine leșinau, ci de Hristos care este pâinea vieții celei veșnice.

Cum zice Prorocul Amos: Cap. 8 Stih 11. "Iată zile vin zice Domnul: și voi trimite foamete pe pământ, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete, și sete, de cuvântul lui Dumnezeu, adică de Hristos care este cuvântul lui Dumnezeu".

La fel zice și Solomon pentru Hristos: "că va intra în iad, și va scoate sufletele oamenilor, din stăpânirea satanei", la Cântări, Cap. 4 Stih 16. "Scoală-te crivăț de la miază noapte, și vino austru cel de la amiază zi, adică: scoală-te satano cel din miază noapte, din întunericul iadului".

Cum zice și Isaia: Cap. 14 Stih 9. "Iadul jos s-au amărât, întâmpinându-te pe tine Hristoase. Și vino Hristoase de la amiază zi."

Cum zice Avacum: Cap. 3 Stih 3. "Dumnezeu de la amiază zi va veni, și cel sfânt din muntele cel cu umbră deasă." Adică: Dumnezeirea lui Hristos: de la amiază zi au venit, iar Trupul său cel sfânt, din muntele cel cu umbră deasă, de la Fecioara Maria.

Pe care Navohosodor au văzut-o munte, și s-au tăiat într-o piatră fără de mână de om. Adică Hristos este Piatra aceea, care s-au născut din Fecioara Maria, fără de împreunare trupească.

Cum zice David: la Psalm 117, Stih 21. "Piatra pe care n-au socotit-o bună la zidit căci era numai colțuri".

Zice și Isaia: Cap. 28, Stih 16, "Iată eu voi pune în Sion temelie, o piatră de mult preț".

Zice și Prorocul Zaharia despre fața Duhului Sfânt: Cap. 3 Stih 9. "Că piatra pe care am dat-o înaintea feței lui Iisus, pe piatră șapte ochi sunt, adică: șapte taine ale Bisericii".

Ai auzit că Hristos au strigat pe Cruce fiind, și și-au dat Duhul, și s-au cutremurat pământul "Dat-au glasul său cel înalt, și s-au clătinat pământul" Psalm 45 Stih 6.

Zice și Isaia: Cap. 1 Stih 30. "Auzit va face Domnul mărirea glasului său, și brațul său, va arăta cu mânie, și cu urgie".

Zice și Amos: Cap. 1 Stih 2. "Domnul din Sion au grăit, și din Ierusalim au dat glasul său".

Zice și Ioil: Cap. 2. Stih 11. "Și Domnul va da glasul său, înaintea puterii sale". Și iarăși: "Și Domnul din Sion va striga, și din Ierusalim își va da glasul său și se va clătina cerul, și pământul."

La fel ai auzit că "Iosif au pus Trupul lui Iisus în mormântul cel nou" Matei Cap. 27 Stih 7. "Culcându-te ai adormit ca un Leu"

Zice și David: Psalm 87 Stih 6. "Pusu-m-au în groapa cea mai de dedesubt".

Zice și Zaharia: Cap. 3 Stih 9. "Iată eu sap groapă, zice Domnul atotțitorul: și voi pipăi toată strâmbătatea pământului într-o zi".

Iar jidovii au cerut ostași ca să păzească la mormântul lui Hristos: și le-au răspuns lor Pilat, "aveți voi custodie, păziți cum știți". Matei Cap. 27 Stih 64.

Ascultă cum au prorocit Solomon, pentru aceea mai înainte zicând: "Iată patul lui Solomon, Domn păcii", la Cântări Cap. 3 Stih 7. "Șasezeci de puternici împrejurul lui și cei tari ai lui Israel toți fiind sabie", și altele: Isaia Cap. 9 Stih 7. "Pentru frica nopții, cum au zis ei către Pilat, căci frică ne este ca să nu-l fure ucenicii lui noaptea".

Cum și David zice: Psalm 13 Stih 5. "Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică".

Și cu adevărat, că nu era nici o frică, pentru că cine au văzut sa fure cineva pe vre-un om mort vreodată.

"Ai auzit că Maria Magdalena au venit la mormânt, și n-au aflat pe Domnul: și plângând ea s-au întors înapoi, și-au văzut pe Iisus." Ioan Cap. 2 Stih 14.

Ascultă cum Solomon au văzut mai înainte cu Duhul Sfânt: Cântări Cap. 20 Stih 2. "Scula-mă-voi dară, și voi înconjura cetatea, în târguri și pe ulițe, voi căuta pe care iubește sufletul meu: căutatu-l-am pe El, și nu l-am aflat, strigatu-l-am și nu m-au auzi." Stih 3. "Aflatu-m-au străjile, au doară ați văzut pe care au iubit sufletul meu?"

Puțin trecând de la ei (adică: dacă s-au întors de îngerii care străjuiau); am aflat pe care iubește sufletul meu, adică pe Hristos"

La fel ca și pentru învierea lui Iisus din morți, pe care mulți Proroci au prorocit-o.

Mai întâi ascultă ce zice David, spre fața lui Iisus. Psalm 70 Stih 24. "Pentru necazul săracilor, și pentru suspinul celor slabi, acum mă voi scula" zice Domnul. Și iarăși zice David, Psalm 11 Stih 5. "Și din adâncurile pământului m-ai făcut". Și iarăși: Psalm 77 Stih 71. "Și s-au deșteptat Domnul, ca cel ce doarme, ca amețit de vin tare", și iarăși: Psalm 29 Stih 5. "Seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie".

Cum și Isaia zice: Cap. 17 Stih 14. "Seara va fi plângere, până a nu se face dimineață, și mai apoi nu va fi". Adică: plângerea Mironosițelor, au fost mai înainte de dimineață. Iar dacă s-au făcut dimineață, și au înviat Domnul, atunci s-au făcut mare bucurie, și au lipsit plângerea.

Precum puțin mai jos zice: Isaia Cap. 32 Stih 9. "femei bogate, sculați-vă, și auziți glasul meu".

Zice și Ieremia: Cap. 1 Stih 26. "Pentru aceea m-am sculat și am văzut, și somnul meu dulce mi s-au făcut".

Zice și Solomon spre fața lui Hristos: Cap. 5 Stih 2. "Eu dorm, iar inima mea priveghează".

Zice și Sofronie: Cap. 3 Stih 8. "Pentru aceea așteaptă-mă pe mine, zice Domnul, până la ziua învierii mele spre mărturie".

Iar mai lămurit decât toți zice Osie: Cap. 6 Stih 2. "Însănătoși-ne-va după două zile, și în ziua a treia ne vom scula, și vom fi vii înaintea lui". Căci mulți Sfinți au înviat dimpreună cu Hristos .

La fel ai auzit că Domnul au trimis, pe Sfinții Apostoli în toată lumea, ca să propovăduiască Evanghelia: Poate că voiești mărturie și pentru aceasta.

Ascultă ce zice Isaia, spre fața lui Hristos: Cap. 66 Stih 19. "Și voi lăsa semn peste dânșii" (adică semnul cinstitei cruci). "Și voi trimite pe ei mântuiți la neamuri, la Tarsis, la Put, la Lud, la Mosoh, și la Fovel, și la Elada, și la Ostroavele cele de departe care nu au auzit numele meu, nici au văzut mărirea mea, și vor spune mărturia mea întru oameni, și vor aduce pe frații voștri din toate neamurile în dar Domnului" Stih 20.

Cum zice și Sirah pentru Apostoli, Cap. 3, Stih 1. Acestea zicând spre fața lui Hristos: "Ascultați-mă fiilor cei ce vă mântuiți că Domnul au mărit pe Tatăl întru Fii", adică: Domnul nostru Iisus Hristos au cinstit pe Părintele prin sfinții săi Apostoli, că au propovăduit ei, sfânta Evanghelie în toată lumea.

Cum au zis și David: Psalm 18 Stih 4. "În tot pământul au ieșit vestea lor, și la marginile lumii cuvintele lor". Căci au învățat sfântul Botez, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh.

Și pentru aceea puțin mai jos iarăși zice Sirah spre fața lui Hristos: Cap. 39 Stih 17. "Ascultați-mă pe mine Fiii cei cuvioși, și trăiți ca trandafirul ce crește spre curgerea apei" adică: spre botez.

Zice și David pentru Apostoli acestea: Psalm 33, Stih 11. "Veniți Fiilor ascultați-mă pe mine, vă voi învăța pe voi frica Domnului".

Și iarăși: "Iată moștenirea Domnului sunt Fiii". Psalm 126. Stih, 4.

Și iarăși: "Fiii tăi ca niște tinere odrasle de măslin, împrejurul mesei tale". Psalm 127 Stih 4. Precum și Zaharia zice: Cap. 3 Stih 8. "Auzi tu Iisuse, Preotul cel mare, tu și cel mai aproape de tine, cei ce șed înaintea feții tale, că bărbați socotitori de minuni sunt" zice Prorocul, pentru Iisus Hristos cu Apostolii săi.

Zice și Isaia spre fața lui Hristos: Cap. 18 Stih 18. "Iată eu și pruncii pe care mi i-au dat Dumnezeu".

"Și vor fi semne, și minuni în casa lui Israel", adică: Hristos cu Apostolii pe care i-au dat Tatăl.

Cum însuși Hristos zice: "Cine nu va fi chemat de la Tatăl, nu va veni către mine". Ioan Cap. 2 Stih 28.

Zice și Ioil pentru Apostoli: "Bătrânii voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vedenii vor avea".

Bătrânii aceștia au fost Prorocii care au visat numai pentru Hristos, iar tinerii sunt Apostolii, care au văzut pe Hristos de față, și au viețuit împreună cu el.

Cum grăiește Duhul Sfânt mai lămurit, prin glasul lui Amos zicând: Cap. 2 Stih 11. "Și am luat din fiii voștri spre Proroci, și din tinerii voștri spre sfințenie (adică: spre Apostoli), și voi adăpați pe cei sfințiți cu vin, și porunciți lor ca să nu mai procească".

Vezi cât de luminat au prorocit pentru Sfinții Apostoli. Geneza 2 Stih 17. "Că jidovii vor zice: că Apostolii sunt împliniți de must, și îi vor opri pe ei ca să nu grăiască în numele lui Iisus".

La fel ai auzit, că s-au înălțat Hristos la cer, și au stat de-a dreapta Tatălui. Marcu Cap. 16 Stih 19.

Pentru înălțarea Domnului zice David, Psalm 46 Stih 5. "Suitu-s-au Dumnezeu întru strigare".

Zice și Isaia: Cap. 33 Stih 10. "Acum mă voi scula, zice Domnul, acum mă voi mări, și mă voi înălța".

Iar pentru că au stat Hristos de-a dreapta Tatălui: zice David: Psalm 109 Stih 1. "Zis-au Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea".

Și iarăși: "va să vină Hristos ca să judece pe cei vii, și pe cei morți".

Cum zice David: la Psalm 95 Stih 12. "Atunci se vor bucura toate lemnele pădurii, înaintea feții Domnului, că vine, că vine, să judece pământul". Zice de 2 ori că vine, că vine, ca să arate două venituri ale lui Hristos: una pentru mântuirea lumii, iar a doua venire, pentru ca să judece lumea. Iar în limba evreiască, se scriu cuvintele acestea «că vine» "Kiva Kiva", cu treizeci și trei de slove, și după cea evreiască, și după cea românească. Adică slova "k": douăzeci; slova "i": zece; slova "v": doi, și slova "a": are unu, care peste tot fac trei zeci și trei .

Și așa se înțeleg cuvintele lui David: "Atunci se vor bucura toate lemnele Pădurii, înaintea feții Domnului, că vine". Dar cine vine? Răspunde de aici înainte: adică acela vine, care au petrecut pe pământ, împreună cu oamenii, treizeci și trei de ani.

Dar pentru ce vine a doua oară? Că destul este cu venirea cea dintâi.

Răspunde David: "Că vine ca să judece". Venirea cea dintâi au fost pentru mântuire. "Căci au venit Fiul omenesc, ca-l să mântuiască pe cel pierdut" Luca Cap. 9 Stih 56.

Iar venirea a doua, va fi pentru judecată, ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am arătat ție o, hahamule, cu atâtea mărturii, cum că, în șase zile ale patimilor au înnoit Hristos cerul și pământul.

Iar a șaptea zi s-au odihnit trupul lui Hristos în mormânt, de patimile lui.

Cum zice Psalmistul, la Psalm 56 Stih 11 " - Deșteaptă-te, mărirea mea, deșteaptă-te Psaltire, și alăută! - Deștepta-mă-voi dimineața." Tatăl zice către Fiul când doarme trupul său în mormânt, deșteaptă-te mărirea mea, că mărirea Tatălui este Fiul.

Cum am pomenit mai sus de la Sirah: Cap. 3 Stih 1. "Că Fiul mărește pe Tatăl prin fii, prin Apostoli. Mai la urmă zice Duhul cel Sfânt, "deșteaptă-te Psaltire și Alăută". Îl numește pe trupul lui Hristos, Psaltire, iar Alăută pe Duhul Sfânt, că Duhul Sfânt răsună prin El cuvânt dulce, duhovnicește. Și răspunde Hristos zicând: "Deștepta-mă-voi dimineața", cum s-au și deșteptat a treia zi, Duminică.

Iar cum zice Scriptura: "că în șase zile au făcut Dumnezeu, cerul și pământul" Exodul 31 Stih 13,

"Și a șaptea zi au încetat și s-au odihnit", la zidirea lumii au încetat Dumnezeu a șaptea zi.

Iar Hristos prin patimile sale, în șase zile au înnoit cerul și pământul, și în ziua a șaptea s-au odihnit Trupul său de patimi, și Duminică au înviat Hristos.

Acuma noi creștinii prăznuim ziua Învierii ca niște iubitori de Hristos.

Iar procleții de jidovi ca niște vrăjmași ai lui Hristos, prăznuiesc sâmbăta, când au fost mort Hristos.

Însă și noi creștinii cinștim ziua sâmbetei nu ca jidovii cu beții, cu curvii, ci duhovnicește.

Cum zice Scriptura: Exod 27 Stih 12. "Șase zile să faci lucrurile tale, iar în ziua a șaptea te vei odihni, ca să se odihnească boul tău, și asinul tău, și să răsuflă fiul slujnicii tale"

Vezi la dobitoc zice să se odihnească trupește, iar la om zice să răsuflă (în limba evreiască: vaii nu faș), sufletește să prăznuiască omul.

Acuma jidovii pentru care zice Ieremia: Cap. 5 Stih 8. "Cai nebuni spre partea femeiască, prăznuiesc sâmbătă dobitocește, cu mâncări fără de sațiu, cu beții, și cu curvii". Mai vârtos zice Moise: Exod 31 Stih 14. "Cel ce sâmbăta o va spurca, cu moartea se va omori" Iar ei o spurcă cu împreunarea lor cea dobitocească.

La fel Moise zice: Exod 35 Stih 3. "Să nu ațâțați foc în lăcașurile voastre în ziua de sâmbătă." adică fără de lege se numește foc, că acoperit și duhovnicește grăiește Moise, pentru că au știut prea bine ce neam blestemat sunt, încă din pustie cunoaște faptele lor. Lăcomia pântecelui, și mânia, și zavistia, și curvia, și toate cele șapte păcate de moarte împărătesc în neamul jidovesc.

Și pentru acele ce zice Moise, sâmbăta nu se ațâță foc, adică: fărădelege să nu facă, lasă că în celelalte zile au grijă cum să înșele pe creștini, ca să aibă sâmbăta ce mânca, și ce bea. Și șezând fără de lucru, să facă și celelalte fărădelegi, de la care îi oprește Moise să nu facă.

Iar ei nu pricep cuvintele lui Moise, cum însuși Moise zice: a doua Lege Cap. 32 Stih 28. "Căci este un neam ce și-au pierdut sfatul și nu este într-o dânsii știință."

Și cu adevărat așa este, ei trupește înțeleg cuvintele lui Moise, foc nu fac ei sâmbăta, dară nici măcar lumânare nu aprinde jidovul cu mâna lui, ci creștinii fac lor focul sâmbăta, iar gâlcevuri, curvii, beții, bătăi și alte spurcăciuni prea multe nu fac sâmbăta.

Cum zice Isaia: Cap. 8 Stih 11. "Iată voi toți aprindeți foc, și întăriți flacăra, umblați întru lumina focului vostru, și într-o flacăra care ați aprins, adică: în lumina focului și în aprinderea fărădelegilor lor".

Bine au zis Mântuitorul Hristos pentru dânsii: "fățarnicilor, strecurați țintarul, și înghițiți cămila". Matei Cap. 23 Stih 24.

Că dacă scopul lui Moise, ar fi fost să zică trupește, adică: să nu aprindă jidovii sâmbăta focul cel material apoi așa nu se cade dară să aprindeți, nici foc, nici lumânare în casele voastre în ziua sâmbetei nicidecum, nici măcar prin mâna creștinilor, încă nu se cade. După cum fac caraimii, jidovii ce se numesc samariteni, că șed într-o întuneric, de vineri seara, până sâmbăta seara.

Iată ce zice Dumnezeu prin glasul lui Isaia: "pentru sâmbetele voastre": Cap. 1 Stih 14. "Lunile cele noi, și sâmbetele, și postul, și sărbătorile și praznicele voastre, le-au urât sufletul meu".

La fel și Ieremia plânge zicând: Cap. 2 Stih 1. "Stricat-au Domnul, sărbătoarea, și praznicul, și sâmbăta lui".

Grăiește Duhul Sfânt și prin Osie: Cap. 2 Stih 11. "Și voi strica praznicele lor, și sâmbetele".

Zice Duhul Sfânt și prin glasul lui Amos: Cap. 5, Stih 21. "Urât-am, lepădat-am, sărbătorile voastre".

Iar noi creștinii, prăznuim duhovnicește și sâmbetele. Căci sâmbăta niciodată nu se numără în zilele cele de post, măcar în sfântul postul cel mare: sâmbetele și duminicile, nu se socotesc în zilele celelalte ale postului, pentru că Sfântul post cel mare, au așezat Sfinții Părinți, ca să zeciuim zilele anului, adică: trei sute, și șase zeci și cinci de zile sunt într-un an. Și zeciuiala lor fac treizeci și șase de zile, și 12 ceasuri.

Acum să socotim, șapte săptămâni avem postul cel mare, să scoatem sâmbetele, și duminicile, care nu se socotesc post, și rămân câte cinci zile în săptămână, șapte ori câte cinci, fac 35, și ajunul paștelui, fac 36 de zile, și noaptea aceea de sâmbătă seara, până la înviere dimineața, fac 12 ceasuri.

Iată că au ieșit zeciuiala de zilele anului. Și ascultă ce mai zice Prorocul Zaharia pentru post, și pentru praznicele creștinești: Cap. 8 Stih 19. "Acestea grăiește Domnul a tot stăpânitorul: postul al patrulea, și postul al cincilea, și postul al șaptelea, și postul al zecelea, vor fi spre bucurie, și spre veselie, și spre sărbători bune".

Prorocirea aceasta așa se înțelege, postul nașterii Domnului, și ajunul, totdeauna cad în luna lui decembrie, care, după lună, este al patrulea de la septembrie, de la care lună, să începe numărul celor 12 luni de peste an.

Și în 24 de zile, ale lui decembrie, avem ajunul Nașterii, și mare bucurie ne aduce nouă creștinilor, că a doua zi după ajun, avem Nașterea Domnului, mare sărbătoare, începutul mântuirii.

Iar postul al cincilea va să zică, ajunul botezului Domnului în a cincea zi a lui ianuarie, care, după lună, este al cincilea de la septembrie, și s-au întors la noi creștinii spre mare veselie, că în a șasea zi în luna aceasta, s-au botezat Domnul nostru Iisus Hristos, în Iordan. Matei Cap. 3 Stih 16. "Și au zdrobit capetele balaurului". Psalm 203 Stih 14.

Cum zice Isaia; Cap. 11 Stih 12. "Scoateți apă cu veselie din izvoarele mântuirii".

Iar jidovilor spre plângere le sunt praznicele cele două, al Nașterii și al Botezului, cum am arătat mai sus în capitolul cel dintâi.

Iar postul al șaptelea, se înțelege Sfântul și marele post, și totdeauna în luna lui martie se întâmplă, care lună este a șaptea de la septembrie, și s-au întors la noi creștinii într-o mare praznic învierea Domnului, care au scos sufletele oamenilor din iad. Iar postul al zecelea va să zică luna lui iunie, care este al zecelea de la septembrie, și totdeauna

postim în luna aceea, postul Apostolilor, iar în 29, ale lunii lui iunie, avem praznicul Sfinților Apostoli.

Iar postul Adormirii se ține de postul cel mare.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am dat răspuns și pentru întrebarea a doua, adică: pentru sâmbătă.

HAHAMUL

O, Părinte, încă mai ai să-mi răspunzi multe pentru sâmbătă, mai întâi te întreb eu, pentru ce Hristos al vostru însuși zice către ucenicii săi, când au întrebat ei: "când va fi sfârșitul?".

Și au zis Hristos către dânșii: "Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, sâmbătă".
Matei Cap. 24 Stih 20.

Se vede prea bine că și Hristos al vostru au poruncit ca să păzească sâmbăta.

NEOFIT

Prea bun și lămurit răspuns îți voi da ție o, Hahamule, că Domnul dă cuvânt celor ce bine vestesc cu putere multă. Psalm 67 Stih 12.

Cum zice și Isaia: Cap. 20 Stih 4. "Domnul, Domnul mi-au dat mie limbă de învățătură, ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul".

Și ascultă ce zice Solomon: Cap. 2 Stih 11. "Că iarna au trecut, florile s-au ivit în pământul nostru, și glas de porumbiță s-au auzit, adică: legea cea veche, care este asemenea iernii au trecut, și Hristos cu Apostolii săi s-au ivit, care sunt asemenea cu florile cele bine mirositoare".

Cum și puțin mai jos zice: Cap. 4 Stih 6. "Până va sufla ziua, și se vor pleca umbrele", adică: până va veni Hristos care se numește ziua.

Cum zice și Prorocul Malahie: Cap. 4 Stih 2. "Și celor ce se tem de numele meu va răsări lor Soarele Dreptății, adică: Hristos, și atunci se va pleca umbra legii". Și mai adaugă Solomon și zice: „Și glas de porumbiță s-au auzit în pământul nostru", Matei Cap. 3 Stih 16. Adică Duhul Sfânt, s-au pogorât în chip de porumbiță peste Iisus când au ieșit din apă, și au zis: "acesta este fiul meu", și celelalte Stih 17.

Arătat este că legea veche se numește iarnă, la fel sâmbăta, va să zică după limba cea evreiască, odihnă.

Cum aflăm de zice: "Și va fi vouă lege veșnică, în zece zile, în luna a șaptea să smeriți sufletele voastre", și celelalte. Sâmbăta sâmbetelor vă va fi vouă ziua aceasta. Și de multe ori se întâmplă ziua aceea în mijlocul săptămânii, luni, sau marți, sau miercuri sau joi. Și Scriptura o numește sâmbăta sâmbetelor, pentru multă odihnă.

La fel poruncește Dumnezeu lui Moise, Cap. 25 Stih 4. "ca să învețe norodul, că șase ani să semene pământul, iar al șaptelea an să fie sâmbătă tot anul"

Arătat este că nu se numește ziua sâmbătă, ci întru oricare zi nu se lucrează, sâmbătă se numește: cum și aici tot anul al șaptelea sâmbătă se numește, pentru că s-au odihnit pământul.

Așa și aici unde zice Hristos către Ucenicii săi: "Rugați-vă ca să nu vă apuce sfârșitul iarna, adică: în legea cea veche, care asemenea este iernii: ci în legea darului. Nici să vă afle sfârșitul în multe odihne, care sâmbătă se numesc, ci în pocăință să vă afle sfârșitul", că de multe ori ți-am zis ție Hahamule, că Hristos toate în pilde le-au grăit, și duhovnicește, iar trupește nicidecum.

HAHAMUL

Dară pentru ce zice Hristos la alt loc: "Vai de cele ce vor avea în pântece, sau vor apлека": Luca Cap. 21 Stih 27. Se vede că Hristos au grăit trupește.

NEOFIT

Nici aceste cuvinte nu sunt grăite trupește, ci duhovnicește.

Ascultă ce zice David pentru neamul jidovesc. "Iată au chinuit nedreptate zămisind durere, și au născut fărădelege". Psalm 60 Stih 15.

Zice și Isaia: Cap. 29 Stih 4. "Zămislesc durere, nasc fărădelege".

Zice și Iov: Cap. 15 Stih 35. "În pântece va zămisli durere, și se va naște lui deșertăciune".

Și aceste cuvinte zice Hristos: "Vai de cei pe care îi va apuca sfârșitul, și vor avea în pântece nedreptate, sau vor avea fărădelegi născute din nedreptate".

HAHAMUL

Pentru toate patimile lui Hristos ai adus mărturie de la Proroci, însă pentru ca să moară Hristos, nu se află prorocit de nici un Proroc, pentru aceea mă rog părinte ca să-mi spui, pentru ce nu se află și pentru aceea prorocie.

NEOFIT

Ascultă o, Hahamule, Dumnezeu au poruncit lui Moise, ca să facă trei cetăți pribegilor. Numerii 35 Stih 11. Cum și Iisus Navi: Cap. 20 Stih 1. "Au făcut pentru ca să scape acolo ucigașul care au făcut ucidere din neștiință, adică: din întâmplare. Iar de au făcut cineva ucidere cu dinadins, adică: prin știință, pe un ucigaș ca acela, măcar de au scăpat și la jertfelnic, și de acolo l-au luat și l-au omorât, cu moarte pentru

moarte. Iar dacă s-au întâmplat ucidere prin neștiință, atunci au surghiunit pe cel ce au făcut ucidere fără de voia lui, la una din cetățile acestea, și au șezut acolo, până ce au murit Arhiereul locului acestuia, atunci s-au întors ucigașul acela la patria sa".

Această taină au fost mai înainte închipuită pentru Hristos Arhiereul cel mare. Căci Adam strămoșul nostru, au făcut ucidere la toți oamenii, câți se nășteau după dânsul. Geneza 3 Stih 6. "Și prin neștiință au adus Adam moartea la noi: că au fost el înșelat de Eva, și pentru uciderea aceasta care au făcut Adam la noi oamenii din neștiință: au fost Adam surghiunit în iad, până ce au murit Iisus Hristos Arhiereul cel mare. Și atunci s-au întors Adam cu toate sufletele care au fost surghiunite în iad, pentru uciderea aceasta, la patria sa, adică: la Dumnezeu de care au fost zidit".

HAHAMUL

O, Părinte, au nu știi prea bine, cum că în legea cea veche, preoția s-au tras după neam, adică: din neamul lui Levi, cum zice Scriptura: Exod Cap. 28 Stih 43. "Lege veșnică să fie preoția lui Aaron, și seminției lui după dânsul."

La fel la Finees nepotul lui Aaron zice Dumnezeu: Numerii Cap. 25 Stih 13. "Iată ce am dat lui, și seminției lui după dânsul, legătura preoției veșnică".

Și Hristos al tău, Mama lui s-au tras din neamul lui Iuda, iar pe Tatăl său nimenea nu-l știe cine este: cum zici tu că au fost Arhiereul cel mare?

NEOFIT

Ascultă o, Hahamule, ce zice David: Psalm 109 Stih 5. "Juratu-s-au Domnul, tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec", Preoția lui Aaron n-au rămas până în veac, numai până la venirea lui Iisus Mesia cel adevărat. Și cum au venit Mesia Iisus Hristos: îndată au lipsit Preoția, și Împărăția, de la neamul jidovilor.

Cum au prorocit mai înainte Patriarhul Iacob: Geneza 49. Stih, 10. "Nu va lipsi stăpânitor, (adică: Împărăția,) nici povățuitor, (Preoția,) din Iudeea, până va veni cel așteptat Mesia".

La fel și Moise unde blastămă pe neamul jidovesc zice: la a doua Lege Cap. 28 Stih 46. "Cel nemernic [străin] care este întru tine se va sui peste tine sus, sus, iar tu te vei pogorâ jos, jos". Zice Moise de două ori sus, și de două ori jos: că noi creștinii, mai înainte de venirea lui Hristos am fost nemernici [străini] întru jidovi, pentru că ei au fost pământul făgăduinței. Iar acuma după ce au venit Hristos și noi am primit pe El ca pe un Fiu al lui Dumnezeu ce este, ne-am suit sus, sus și aici în viața aceasta suntem mai sus decât jidovii, că avem Împărăția, și după trecerea din viața aceasta vremelnică suntem sus la Împărăția Cerului, că avem Preoție și ne mărturisim păcatele noastre înaintea Preotului, cel care are puterea a dezlega pe pământ, apoi și în ceruri dezlegate sunt. Matei Cap. 8 Stih 18.

Cum zice David la Psalm 31 Stih 6. "Zis-am mărturisi-voi asupra mea fărădelegile mele Domnului, (și de aici înainte,) și tu ai șters păgânătatea inimii mele".

La fel ne învrednicim prin mărturisire a primi Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pentru care zice David la Psalm 33 Stih 8. "Gustați și vedeți că bun este Domnul". Și iarăși: Psalm 116 Stih 4. "Paharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema".

Iar jidovii, pentru că au răstignit pe Domnul, sunt jos, și aici în viața aceasta vremelnică, că n-au împărăție, nici statornicie, ci risipiți, surghiuniți în toată lumea, și când mor, fără de toată îndoiala merg jos la Tartarul cel din afară, că n-au preoție ca să dezlege lor păcatele, și mor în păcate.

Cum zice Isaia spre fața lui Hristos: Cap. 20 Stih 11. "Și pentru mine s-au făcut aceasta vouă: întru dureri veți adormi".

Și Prorocul Ieremia mai lămurit zice: Cap. 16 Stih 6. "Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, mari și mici, pentru că n-au frânt pâine la mort, nici au adăpat pe mortul cu paharul mângâierii, adică: n-au dat trupul și sângele lui Hristos, la cei care vor să moară".

Și întru adevăr zic că atunci când mor jidovii, îndată se face o putoare nesuferită.

Arătat dar am făcut, că Preoția n-au rămas între jidovi până în veci, ci cum au venit Hristos îndată au lipsit de la dânșii, măcar că s-au jurat Dumnezeu lui David, ca să fie până în veac Preoția. La fel au lipsit de la neamul jidovesc și Împărăția.

Măcar că au zis Dumnezeu prin glasul lui Ieremia: Cap. 33 Stih 2. "Dacă va înceta făgăduința zilei și a nopții, a nu mai fi ziua și noaptea: atunci va înceta și făgăduința mea ce am făcut cu robul meu David, ca Fiii lui să împărătească pe scaunul lui până în veci". Psalm 88 Stih 34.

Cum și prin David zice: "O dată m-am jurat întru cel sfânt al meu, au minți-voi lui David? Sămânța lui în veac va rămâne", și altele.

Arătat este că Hristos este Împăratul cel veșnic, și Preotul cel veșnic, după rânduiala lui Melhisedec care au închipuit jertfa lui Hristos cu pâine, și cu vin. Geneza 14 Stih 18.

HAHAMUL

Bine părinte că ai arătat prin mărturii bune, cum că Hristos au avut darul Preoției, însă acolo unde au surghiunit pe acela care au făcut ucidere prin neștiință, la una din cetățile pribegilor. Au trebuit să șază acolo până când ar fi murit Arhiereul cel mare: și Hristos poate n-au fost Arhiereu: ci Preot numai, și cum zici tu că cu moartea lui Hristos, s-au întors Adam din iad la patria sa, ca mai vârtos nu se află nicăieri scris să fi hirotonisit cineva pe Hristos, Arhiereu.

NEOFIT

O Hahamule, bine au zis Hristos prin glasul lui Avacum zicând Cap. 1 Stih 6. "Vedeți defăimătorilor, și priviți, și vă minunați, că lucrez eu în zilele voastre, și nu-l veți crede, chiar de vă va și povesti vouă cineva". Așa și tu, din câte mărturii ți-am arătat, tu tot nu vezi. Au n-ai citit la Prorocul Zaharia niciodată, că zice: Cap. 3 Stih 1. „Și mi-au arătat mie Domnul pe Iisus Preotul cel Mare, stând înaintea feții îngerului Domnului, și satana sta de-a dreapta lui ca să-l ispitească".

Au n-au ispitit diavolul pe Hristos când l-au pus pe o stâncă înaltă, și Hristos au zis către el, "du-te înapoia mea, satano". Matei Cap. 4 Stih 10.

Precum mai adaugă aici Prorocul: Cap. 3 Stih 1. "Și au zis Domnul către Diavolul: ceartă-te pe tine Domnul", și altele.

Arătat am făcut cu mărturii bune, că Hristos au fost, și este, și va fi, fără de sfârșit, Împărat al Împăraților, și Arhiereul cel Mare, peste toți Arhierii.

Măcar că nu s-au hirotonisit de mână de om, ci însuși de la Tatăl s-au uns, că Fiul lui Dumnezeu este, și de la sfinția sa sfințesc toate cele șapte Taine creștinești ale Bisericii.

Cum zice Solomon, la Pilde Cap. 9 Stih 1. "Înțelepciunea și-au zidit ei și casa și-au întărit cu șapte stâlpi," adică: cu șapte Taine, ale Bisericii, și Hristos este înțelepciunea, că mai adaugă Prorocul și zice: Sirah Cap. 5. "Veniți de mâncați pâinea mea, și beți vinul care am dres vouă", adică Trupul și sângele lui Hristos, însemnează. Cum zice mai sus: Stih 2. "Junghiat-au jertfele sale: și au amestecat cu vin".

Aicea procește Solomon, cum că Hristos se va junghia pe cruce, și se va aduce jertfă pentru toată lumea. Și zice: "și au amestecat vin", foarte acoperit arată prorocul, că va ieși din coasta lui Iisus apă amestecată cu sânge.

Iată am arătat prin multe mărturii luminate, cum că Hristos este Arhiereul cel Mare, care cu moartea sfinției sale au scos sufletele strămoșilor, și ale Prorocilor, din iad, că au fost acolo surghiuniți pentru uciderea aceea ce o au făcut strămoșul nostru Adam, fără de știința lui, ci prin înșelare.

HAHAMUL

Cum zici tu părinte, că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, oare Dumnezeu are Fecior? că eu n-am aflat, că Dumnezeu să aibă Fiu.

NEOFIT

Ascultă o, Hahamule, ce zice David: Psalm 88 Stih 26. "Acela mă va chema pe mine: Tatăl meu ești tu".

Pentru cine zice David cuvintele acestea? Au nu grăiește Duhul Sfânt prin glasul lui David pentru Hristos, precum puțin mai jos zice: Stih 27. "Și eu întâi născut voi pune

pe dânsul". Și iarăși: Psalm 109 Stih 4. "Din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut".

La fel și Fiul său, Solomon, încă procește pentru Iisus, Fiul Tatălui, zicând: la Pilde Cap. 30 Stih 4. "Cine s-au suit în cer, și s-au pogorât: Cine au adunat vânturile în sine?, și altele. Care este numele lui, și care este numele Fiului său: ca să cunosc".

Cum zice Dumnezeu către Moise, Exod Cap. 6 Stih 3. "Eu sunt Dumnezeu Iehova: m-am arătat lui Avraam, și lui Isac, și lui Iacob, cu numele meu Sadai: și numele meu Iehova", Iezechiel Cap. 10 Stih 5. (adică numele Fiului meu,) nu l-am arătat lor.

Arătat am făcut că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu cel adevărat.

HAHAMUL

Dacă este Iisus Fiul lui Dumnezeu, pentru ce au luat trup din Maria, să fi venit așa, pe pământ Dumnezeirea goală, fără de trup, de ce, și pentru ce au fost trebuință, ca să între Iisus în pântecul unei Fecioare, și să se nască, și să se taie împrejur, și să petreacă pe pământ 33 de ani, cu oamenii?

NEOFIT

De multe ori și-am mai spus pentru ce au fost trebuință: ca să vină Hristos pe pământ, adică: pentru mântuirea oamenilor.

Cum dară ar fi venit Hristos să dea însăși Dumnezeirea pentru mântuire, și să fie pricinuitor de moartea oamenilor! Căci Dumnezeirea singură, nu poate să o vadă omul, și să rămână viu. Exod 33 Stih 20.

Cum și însuși Mântuitorul zice: "Pe Dumnezeu nimenea nici odinioară nu l-au văzut" Ioan Cap. 6 Stih 46. "Și nimic nu s-ar fi făcut, nici Iuda n-ar fi avut pe cine să vândă, nici jidovii n-ar fi avut pe cine să răstignească. Cum s-ar fi împlinit Scriptura?"

Și mai vârtos că însuși Hristos zice: "Cu ce măsură veți măsură, cu aceea se va măsură vouă". Matei Cap. 7 Stih 2: Așa au făcut și Hristos: cu ce măsură au măsurat satana când au înșelat pe Eva, nu s-au apropiat de Adam că firea bărbătească tare fiind, diavolul s-au temut că nu-l va asculta, ci s-au apropiat de Eva, ca o fire muierescă, ce este mai slabă, și nici de Eva nu s-ar fi apropiat cu diavolia lui goală, că nici Eva nu l-ar fi ascultat: ci au făcut diavolul alt meșteșug că s-au întrupat în trup de șarpe, și Eva au gândit că grăiește cu șarpele, Geneza 3 Stih 4. "Și înlăuntrul șarpelui au fost ascuns diavolul, și amăgindu-se Eva au înșelat pe Adam bărbatul său, și așa s-au săvârșit călcarea de poruncă", întru acest chip au măsurat și Hristos la diavolul, că n-au venit numai cu însuși Dumnezeirea sa singură, că nu s-ar fi apropiat diavolul de dânsul să-l ispitească, nici în Iuda n-ar fi intrat, nici în Caiafa, nici în Anna, nici în cărturari, nici în Pilat: ci în scurt să zic, că nu s-ar fi făcut nici o treabă: ci au făcut și Domnul Hristos alt meșteșug: că s-au sălășluit în prea curata Fecioară Maria, și au luat Trup.

Cum David foarte ascuns zice: la Psalm 18 Stih 2. "Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea vestește știință". Adică: Arhanghelul Gavriil spune veste bună Fecioarei Maria, că va naște prin Cuvântul lui Dumnezeu, pe Iisus. Luca Cap. 1 Stih 35. Căci Gavriil lumină este, și Maica Domnului altă lumină, iar noaptea se numește satana, și Eva încă se numește întuneric: vestește satana Evei știința, adică: să mănânce din pomul științei, din care au oprit Dumnezeu. Și precum satana prin șarpe vestește Evei, adică: o îndeamnă pe ea să mănânce din pomul cel oprit. Așa și Hristos Mântuitorul răsplătește lui prin trupul ce au luat de la Fecioara Maria, prin Buna Vestire a lui Gavriil, precum face Pescarul când aruncă undița în mare să prindă pește, nu aruncă undița goală, că nu vine peștele, ci o îmbracă pe ea cu un vierme, și peștele gândind că este tot vierme, și se prinde.

Așa și satana, balaurul cel mare, gândind că Hristos cu totul numai om este, dar nu și Dumnezeirea, așa s-au prins.

Și pentru aceea zice David spre fața lui Hristos: Psalm 21 Stih 6. "Iar eu sunt vierme, și nu om", adică: "omenirea ce am luat trup este ca viermele, și poate prinde peștele, balaurul cel mare, pe satana".

Cum și Avacum zice: Cap. 1 Stih 15. "Pieirea cu undița au smuls", adică: Hristos au prins pe satana (care pieire se numește) cu undița, și altele. Avacum Cap. 30 Stih 15.

Iar după limba evreiască zice (toilas) care cuvânt va să zică: gândac care lucrează mătase, și cum gândacul acela trebuie întâi să fie mort, apoi să învieze, așa și Hristos: cu moartea sfinției sale au înviat neamul omenesc, care au fost mort mai înainte.

Și așa tot omul care voiește ca să învieze la viața veșnică, trebuie în viața aceasta vremelnică, să-și omoare trupul său prin pocăință, să plângă pentru păcatul lui Adam. Căci 70 de ani, care ne-au dăruit Dumnezeu nouă, ca să trăim pe pământ, sunt ca să împlinim ziua lui Adam. Psalm 89 Stih 10.

Căci Dumnezeu zice către Adam: Geneza Cap. 2 Stih 17. "În care zi vei mânca din pomul științei, cu moarte vei muri, cu două morți și trupească, și sufletească".

Și Adam au trăit nouă sute și trezeci de ani, după ce au greșit. Geneza Cap. 5 Stih 5. Pentru aceea trebuie să înțelegem duhovnicește, că de la Dumnezeu minciuna nu iese. Că o mie de ani la Dumnezeu lui îi sunt ca ziua cea de ieri. Psalm 89 Stih 4. "Și ziua aceea au zis Dumnezeu lui Adam, că nu va ajunge", adică o mie de ani, și au trăit Adam nouă sute și trezeci de ani, și n-au ajuns să-și împlinească ziua șaptezeci de ani, și acei șaptezeci de ani, ne-au dăruit Dumnezeu nouă, ca să împlinim ziua lui Adam, strămoșul nostru, cu pocăință, cu fapte bune, să omorâm mădularele noastre, ca să înviem la viața veșnică.

Și am arătat pentru întruparea lui Hristos: nu mă lasă știința a mă lenevi, și a nu scrie, un răspuns, ca să știe tot creștinul, a-l da, și să răspundă jidovului, că jidovii ne întreabă pe noi, dacă au fost propovăduit de la Proroci, ca să vină Hristos pe pământ, și să se întrupeze de la Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara, pentru ce dară au fost trebuință ca să logodească Preoții pe Maria cu Iosif? Noi să răspundem.

Pentru ca să nu cunoască diavolul, că el prea bine au auzit, mai înainte, pe Isaia strigând: Cap. 7 Stih 13. "Iată, o Fecioară va lua în pântece, și va naște Fiu": și altele.

Precum și Ieremia pentru acel Fiu zice: Cap. 30 Stih 6. "Întrebați și vedeți azi de s-au născut Fiul". Și tot cerca satana care Fecioară va fi aceasta, din care se va naște Hristos: ca să facă tulburare și de aceea au logodit pe Maria, ca să gândească satana că de la Iosif s-au născut Iisus Hristos,

Cum și voi jidovii, credeți așa, până în ziua de astăzi, că Hristos de la Iosif este născut. Cap. 2 Stih 19.

La fel și pentru ca să nu cunoască satana, cu adunarea lui, cu jidovii.

Zice Hristos când era pe cruce: "Femeie, iată Fiul tău". Ioan Cap. 19 Stih 26.

Cum și îngerul au zis către Iosif: "Ia pe Maria, femeia ta". Matei Cap. 1 Stih 20. Tot pentru ca să nu priceapă satana.

Iar după ce s-au născut Hristos zice îngerul către Iosif: "Ia pe Pruncul, și pe mama lui, și fugi la Egipt". Matei Cap. 2 Stih 13.

Și după ce au murit Irod zice iarăși îngerul către Iosif: "Scoală-te și ia Pruncul și pe mama lui, și te du la pământul lui Israel" Stih 20. Tot acoperit grăiește îngerul ca să nu priceapă satana.

Și ascultă pentru logodna aceea, cât de tăinuit grăiește Isaia zicând: Cap. 29 Stih 11. „Și se va da cartea aceasta pecetluită, la cela ce știe carte zicând lui citește, și va răspunde el că nu pot, că este pecetluită”.

Cartea aceasta pecetluită, însemnează pe Fecioara Maria. Cum și Solomon o numește pe dânsa Grădină închisă, și izvor pecetluit, Numerii Cap. 4 Stih 2. Și Iezechiel numește pe dânsa Maică a Domnului, Cap. 44 Stih 2. ușă încuiată zicând: "Și au zis Domnul către mine, ușa aceasta încuiată va fi, și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr-ânsa" Stih 3. "Că Domnul Dumnezeu lui Israel va trece printr-ânsa, și va fi încuiată". Vezi cât de luminat au văzut Iezechiel, că Maica Domnului Fecioară au fost, mai înainte de naștere, și la naștere, și după naștere. Așa și Isaia o numește pe dânsa carte pecetluită, și zice: "că s-au dat celui ce știe carte", adică: lui Iosif care au știut însoțirea de nuntă, s-au dat Maria de preoți. Căci Iosif au avut și Fii: și au zis Iosif, că nu poate să deschidă cartea aceasta, că pecetluită este, și altele. Iată am dat răspuns cu ajutorul lui Hristos, și pentru ce au fost trebuință ca să ia Hristos trup, și pentru ce au fost trebuință, ca să logodească pe Maica Domnului cu Iosif

HAHAMUL

Dacă au fost Hristos Arhiereu, și întâi născut, mai în scurt așa să zic Fiul lui Dumnezeu cum zici și tu Părinte: apoi pentru ce au plătit vamă, adică drahmă. Matei Cap. 17 Stih 27. Căci Preoții, și întâi născuții, nu era obiceiul să dea dajdia aceasta.

NEOFIT

Drahma care au plătit Hristos, au fost ca să se împlinescă Scriptura, după zisa Psalmistului: Psalm 68 Stih 6. "Că cele ce n-am jefuit atunci am plătit". Și deși n-au fost datoria să plătească vama aceea, de vreme ce era întâi născut, el le-au plătit pentru ca să nu știe nimenea cine este el.

Și mai vârtos ca să arate lui Petru, ucenicul său, minunea aceea, că banul acela l-au aflat în gura peștelui ce l-au prins, precum au prorocit Hristos Mântuitorul.

HAHAMUL

Mai sus ai pomenit Părinte, din Prorocirea lui Isaia care zice: "Iată Fecioara va lua în pântece". Și altele: Și ai zis că pentru Maria, mama lui Iisus grăiește Prorocul: tu Părinte prea bine știi limba cea evreiască, că ai fost învățătorul nostru, și în limba noastră cea evreiască Fecioara care nu este stricată se zice (naară).

Iar Isaia zice (almu), care cuvânt va să zică tânără muiere, adică: stricată și tânără: și Prorocul pentru Ahaz grăiește acestea.

NEOFIT

Ascultă și răspunsul meu Hahamule, prea bine, că prea bine ai și întrebat, și prin întrebarea aceasta, mai mult m-am luminat ca să cred în Hristos fără de nici o îndoială.

Mai întâi să știi tu Hahamule, că nu se poate să înțelegem prorocirea aceasta a lui Isaia că grăiește pentru Ahaz, că Ahaz era atunci în vârstă de 17 ani, când Isaia au zis aceste cuvinte, "iată Fecioara va lua în pântece": și Prorocii nu s-au obișnuit ca să zică prorocirea lor pentru un lucru ce au trecut, ci mai vârtos pentru un lucru ce avea să se întâmple cu mulți ani viitori înainte, că așa de luminat vedea Prorocul vedenia lui, și cu atâta credință ca și cum ar fi fost trecut lucrul acela cu mulți ani mai înainte.

Iar pentru cuvântul care zice Prorocul (almu), și nu zice (naară) ascultă mai întâi o, Hahamule, cum zice Sirah: Cap. 48 Stih 25, 26. 28. Pentru Prorocul Isaia zicând: "Isaia Prorocul cel mare și credincios întru vederea sa: cu Duh mare au văzut cele de pe urmă, și altele: până în veci au arătat cele ce vor să fie, și cele ascunse mai înainte de ce au venit", așa au văzut și pentru Fecioara Maria mai înainte, că va fi logodită cu Iosif: și pentru aceea zice (almu) și nu zice (naară): că cuvântul (naară), după limba evreiască, se înțelege Fecioară nestrucată, nici logodită. Iar cuvântul (almu), se înțelege Fecioară logodită și nestrucată: și o mărturie prea luminată voi aduce, cum că așa este. Adică: unde se află în sfânta Scriptură cuvântul (naară), se înțelege Fecioară nici logodită, nici stricată. Iar unde se află cuvântul (almu), va să zică: Fecioară logodită, și nestrucată. Măcar că numai în două locuri se află în toată sfânta Scriptură, cuvântul (almu), odată la Isaia, și altădată la Geneza. Să vedem când au trimis Avram pe sluga sa cea mai mare peste averile sale: Geneza Cap. 24 Stih 4. "Ca să ia muiere lui Isac Fiului său, din pământul său, unde s-au născut Avraam, și s-au sculat sluga aceea, și s-au dus la Mesopotamia, la cetatea lui Nohor, Stih 11, și au stăut sluga

lângă o fântână, afară din cetate și au zis: Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam, Stih 13. Iată eu stau la fântâna apei acesteia, și fetele vor veni aici la apă, și la care fată eu voi zice: dă-mi apă să beau, și ea va zice către mine, bea tu, și cămilele tale voi adăpa. Atunci voi cunoaște eu, că Fecioara aceasta ai gătit lui Isaac “.

Și au zis (naară), adică: Fecioară nestricată, nici logodită, Stih 26. Iar după ce au ieșit Reveca, și au adăpat toate cămilele lui, și pe sluga aceea, atunci au scos el cercei de aur, și au pus și două brățări pe mâinile ei, adică au logodit-o pe ea, și au intrat sluga aceea cu toți oamenii, și cămilele lui, în casa lui Vathuil, Tatăl Revecăi, și au zis sluga către neamul Revecăi, eu am tăbărit lângă fântână, și am zis: Stih 43. La care Fecioară voi cere apă să beau, și altele, atunci au zis (almu), că era Reveca logodită.

Arătat este prea luminat, că Fecioara nelogodită, se zice (naară), în limba evreiască. Iar Fecioară curată, și logodită, se zice (almu), și pentru aceea Isaia prorocește pentru întruparea lui Hristos zice: “Iată o Fecioară va lua în pântece”, zice (almu), că Maria logodită era. Și pentru Fecioara aceasta logodită zice David, Psalm 86 Stih 5. “Maica Sionului va duce omul, și om s-au născut într-ânsul” adică: Hristos s-au născut fără împreunare trupească. Cum adaugă și zice: „Și însuși cel prea înălțat l-au întemeiat pe dânsul. Cum și puțin mai sus zice: Stih 2. “Prea slăvite, s-au gătit pentru tine cetatea lui Dumnezeu“. Maica Domnului se numește cetatea lui Dumnezeu, că au purtat pe Hristos Dumnezeu în pântecele ei. Cum și Ieremia zice: Cap. 31 Stih 22. "Că au făcut Dumnezeu mântuire spre sădire nouă pe pământ, că au înconjurat partea femeiască pe un bărbat" adică Fecioara Maria, au înconjurat, cu Sfântul trupul ei pe Hristos: Bărbatul cel fără păcat. Cum și Isaia zice: Cap. 9 Stih 6. "Prunc s-au născut pentru noi și Fiu ni s-au dat nouă “, și altele.

Iar până aici au fost vorba pentru două întrebări ale jidovilor, și răspunsul ce am dat eu prin ajutorul lui Hristos Mântuitorul meu, adică pentru tăierea împrejur, și pentru ziua de sâmbătă. De aici înainte, ne stau și celelalte întrebări, că șapte întrebări întrebă ei pe creștinii noștri, cum am pomenit mai sus.

ÎNTREBAREA A TREIA

Moise poruncește jidovilor zicând: la a doua Lege Cap. 25 Stih 5. “De vor locui doi frați într-un loc, și unul dintr-ânsii va muri, și n-au rămas sămânța de la el: muierea celui mort să nu se mărite după bărbat din afara casei, ci fratele bărbatului ei, va intra la ea, și o va lua pe dânsa, să-i fie lui muiere, iar de nu va vrea el să ia pe muierea fratelui său, atunci va descălța ea pe dânsul de un picior, înaintea adunării, și-l va scuipa în obraz”, și altele.

Acuma ne întrebă jidovii pe noi creștinii, dacă Hristos n-au venit să strice legea lui Moise, ci să o împlinească, Matei Cap. 5 Stih 17. Pentru ce nu păzim noi, creștinii porunca aceasta? Că ei, adică jidovii, cu multe erezii drăcești fac papucul acela, cu 12 noduri, și piciorul cel drept, al fratelui bărbatului celui mort, îl spală și îl rade cu un cuțit, până și sânge se întâmplă să iasă de multe ori, și îl încălță cu acest papuc cu 12

noduri, cu multă greutate, adică: numai cu 2 degete, cu degetul cel gros, și cu degetul cel mic.

Bine au zis Hristos: "Vai, vouă, Fariseilor, că încărcăți pe oameni cu sarcini grele, și voi nici cu degetul nu vă atingeți". Matei Cap. 23 Stih 4. Căci încarcă pe văduve, și mulți bani trebuie să dea văduvele la hahamii lor pentru descălțarea papucului, care de dânșii se numește (hliți), și de multe ori cer hahamii atâta mulțime de bani pentru hliții aceia, încât săracele văduve silite sunt de hahami, ca să umble prin țări străine, și depărtate, cu cărțile rabinilor, pentru milostenie, și aduc milostenie, și umplu pungile rabinilor. Cu adevărat cerul, și pământul va trece, iar cuvintele Domnului nu vor trece, Luca Cap. 21 Stih 1, care și zice: "Vai, vouă Cărturarilor și Fariseilor, fățarnici, care mâncați casele văduvelor". Matei Cap. 27 Stih 13.

RĂSPUNS

Să vedem la alt loc poruncește Moise jidovilor cu porunca lui Dumnezeu, ca fetele să nu se mărite, după bărbat de alt neam, ci din neamul său, ca să nu se strămute moșia de la un neam la alt neam. Această poruncă au fost pentru trei pricini, una ca să nu se înstrăineze moșia de la un neam la alt neam: dară pentru aceea trebuie ca să păziți voi jidovii descălțarea papucului acestuia, că sunteți surghiuniți, și risipiți pe toată lumea, și moșii nu aveți.

Iar pricina a doua pentru care au fost poruncă să nu se amestece neamurile, au fost pentru ca să se cunoască din care neam este Hristos Mesia, că din neamul lui Iuda s-au așteptat Hristos Mântuitorul. Și până la nașterea lui Hristos, s-au păzit porunca aceasta, și nu s-au amestecat neamurile, iar după ce s-au întrupat Hristos Mântuitorul, nici o trebuință nu mai este de a se păzi porunca aceasta.

Iar pricina a treia, pentru care au fost porunca să nu se amestece neamurile, au fost pentru neamul lui Solomon, din care neam s-au tras Iuda vânzătorul, care tot neamul acesta au rămas și rămâne blestemat și rătăcit, până la sfârșitul lumii. Cum îl blestemă și David zicând: Psalm 108 Stih 12. "într-un neam să se strângă numele lui". Cum am pomenit mai sus. Și până la venirea lui Hristos s-au păzit de nu s-au amestecat neamurile. Iar după ce au venit Hristos, s-au început a se amesteca neamurile, însă Hristos Mântuitorul este milostiv și nu lasă în pierzare pe cei din neamul cel bun, și cheamă către mântuire, că vedem că în toate zilele, și în toate țările vin mulțime de jidovi către credința lui Hristos. Și un păgân de haham, m-au întrebat foarte păgânește, împotriva Evangheliei, unde zice pentru smochinul pe care l-au blestemat Hristos, și s-au uscat îndată. Matei Cap. 21 Stih 19. Și mi-au mai zis, că Marcu zice Cap. 11 Stih 12, că nu era vremea smochinilor, pentru ce dară au blestemat Hristos smochinul, care încă este zidirea lui Dumnezeu, și nu avea nici o vină, și i-am răspuns lui tâlcul Sfântului Ioan Gură de Aur, că smochinul însemnează neamul jidovesc, și Domnul Hristos flămând fiind, dorea a afla roadă bună într-ânșii, adică: faptă bună, și neaflând i-au blestemat, însă cu toate acestea, că deși n-au aflat Hristos atunci fapte bune într-ânșii, tot nu s-au îndurat să-i blesteme ca un milostiv ce era socotind poate că în vremea viitoare vor face fapte bune. Iar pentru Marcu ce zice: că nu era vremea smochinelor, aceasta este, adică: Hristos Mântuitorul, ca un Dumnezeu ce știe mai înainte toate cele ce vor să fie în vremea viitoare, văzând că nu este pentru dânșii nici o vreme până la sfârșitul lumii, ca să facă ei fapte bune. Cum zice Ieremia Cap. 8 Stih 13. "Nu sunt smochine în smochin, atunci l-au blestemat de

s-au uscat neamul jidovesc până în ziua de astăzi". Iar rabinul iarăși mi-au zis: "Cum nu facem noi jidovii rod, că în toate zilele vin de la neamul jidovesc, către credința lui Hristos", și eu i-am răspuns, că acestea care vin către Sfântul botez, sunt din semințiile cele care s-au amestecat cu neamul lui Simeon, de la Hristos încoace. Și pentru aceea zice Isaia: Cap. 10 Stih 22. "Și de va fi norodul meu Israel ca nisipul mării rămășiță, se va mântui".

ÎNTREBAREA A PATRA

La multe locuri poruncește Moise zicând: Exod 13 Stih 9. "Și cuvintele acestea ale ieșirii Egiptului, să le legați semn pe mâinile voastre, și să fie neclătinat înaintea ochilor tăi, și aducerea aminte totdeauna de ieșirea Egiptului". a doua Lege Cap. 6 Stih 8. La fel poruncește Moise la multe locuri: ca să se mănânce șapte zile în tot anul azimă nedospită. Exod Cap. 12 Stih 19. "Acuma dară, dacă au venit Hristos ca să împlinească legea lui Moise": Cap. 32 Stih 18. Pentru ce voi creștinii nu păziți poruncile acestea cum păzim noi jidovii, până în ziua de astăzi, că mâncăm la pastele noastre azimă nedospită? Numerii Cap. 28 Stih 17.

La fel scriem și cuvintele ieșirii Egiptului pe pergament, și le legăm pe mâini, și pe capetele noastre, și la pragurile ușilor noastre le punem, ca să ne aducem aminte totdeauna. Să mulțumim lui Dumnezeu de facerea de bine, că ne-au scos pe noi din robia Egiptului.

RĂSPUNS

De multe ori ți-am spus o Hahamule că Slobozirea Egiptului, au închipuit, slobozirea sufletelor din iad. Ascultă ce grăiește Duhul Sfânt prin glasul lui Ieremia zicând: Cap. 31 Stih 31. "Iată zile vin, zice Domnul, când voi pune casei lui Israel legătura nouă de pace nu după legătura care am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am scos pe ei din pământul Egiptului, că n-au rămas ei întru așezământul meu, ci alt așezământ de pace voi așeza cu dânșii, după zilele acestea. Domnul mai zice: "da-voi legile mele în gândurile lor, și în inimile lor le voi scrie".

Ai auzit hahamule că zice că va scrie legea lui Hristos în inima lor, cum și este scris, la tot creștinul în inima lui legea lui Hristos.

Iar pentru voi jidovii, ascultă ce zice Prorocul Ieremia, Cap. 17 Stih 1. "Păcatul lui Iudea scris este cu condei de fier, și cu unghie de diamant, săpat pe lespezile inimilor lor", și în zadar mulțumiți pentru ieșirea Egiptului, că ce folos că ați scăpat din robia lui Faraon, și ați intrat în mai mare robie, sub urgie dumnezeiască veșnică. Măcar că voi nu cunoașteți, că măgarul nu cunoaște greutatea lui, așa și voi, nu cunoașteți, că mai amară este robia aceasta de acuma. La robia Babilonului, la fel și la Egipt au fost Moise, și Aaron, și bătrânii care vă mângâiau. Iar acuma în robia aceasta îndelungată, sunteți risipiți, și nici un om luminat nu aveți, ci numai hahamii cei procleți care vă înșeală, încă nici ei nu vor să se pocăiască, nici pe norodul cel prost nu-l lasă să cunoască adevărul, Matei Cap. 27 Stih 14. Ci le tâlcuiesc Sfânta Scriptură foarte păgânește.

Cum și aici unde pomenește Moise, ca să fie ieșirea Egiptului neuitată, zice în limba evreiască (tat fat) tâlcuiește Ravi Solomon zicând: (tat) se înțelege în limba arăbească, două, și (fât), se înțelege în limba Vidarriului încă două, deci două cu două fac patru și fac hahamii din piele de vițel un nod, scriind pe acea piele patru capete, de Scriptură cap al șaselea de la a doua lege, de la stih al patrulea. Ascultă Israile, până la Stih al zecelea. Aceste stihuri, le scriu eu pe o bucată de piele de vițel: și de la Stih 13 și până la Stih 22, de la capitolul al 11 de la a doua lege, scrie pe altă piele de vițel de la ieșire, de la începutul capitolului al 13 până la Stih al 11 și de la Stih al 11 până la al 13 Stih. Aceste patru rânduri le scriu pe patru bucăți de piele de vițel, și le pun într-un nod de piele și cu curele, făcut cu multe erezii, și le pun pe cap în toate zilele dimineța la spurcata rugăciunea lor: cum și mâna cea stângă încă o leagă și de dânșii se numește (tafiliu). Și hahamii zic că și Dumnezeu pune aceasta în Cap când se roagă. Așa scrie la urâtul lor Talmud, (la așezarea buruhas ius) Exod Cap. 33 Stih 23. Și unde zice Dumnezeu către Moise: dosul meu vei vedea: tâlcuiește un rabin al lor, și numele lui Ham Fiul lui Vizna, zicând că nodul de tafilin au arătat Dumnezeu lui Moise, și au scornit hahamii, de fac un nod la curea care vine la ceafa, cu multe erezii, și ticăloșii, de jidovii cei proști plătesc la Haham pentru nodurile acelea când se rup. O blestemații de rabini, oare Moise în limba arăbească, s-au tătarească au grăit? Moise limpede în limba evreiască au grăit, că (tat) în limba evreiască va să zică lut călcat, și tare uscat, care cu neputință este al mai călca. Și această zice Moise: să fie neclătită între ochii tăi ieșirea din Egipt: că între ochi șad creierii capului, și acolo este și toată mintea omului. Și zice Moise (tat fât), ca să fie nelipsită din mintea omului ieșirea din Egipt, nu de cel trupesc Egipt zice Moise, ci de slobozirea sufletelor din iad, care duhovnicește se numește Egipt. Precum zice și Ieremia: Cap. 16 Stih 14. Iată vin zile zice Domnul, că nu veți mai grăi zicând: Viu este Domnul, care au scos pe fiii lui Israel din pământul Egiptului, ci veți zice, viu este Domnul care ne-au scos pe noi din întuneric. De la amiază noapte, adică: din iad, și noi Creștinii, avem neclătit între ochii noștri semnul cinstului și sfântului mir. Cum zice Prorocul Iezechiel, Cap. 9 Stih 4. Și sfântul Ioan Bogoslov la Apocalipsis: Cap. 27 Stih 13. "Celor ce au semnul peste frunțile lor, să nu faceți nimica." Adică: de pravoslavnicii care au semnul sfântului mir, nu se vor putea atinge oastea lui Antihrist să-i înșele. Și cu mâinile facem semnul cinstitei cruci. Cum și Preoții noștri leagă semnul cinstitei cruci pe mâini, adică sfintele rucavițe, care le pun la vremea sfinte Liturghii, pe care rucavițe sunt semnele crucii. Pentru care semn zice Duhul Sfânt prin glasul lui David: la Psalm 59 Stih 4. "Dat-ai semn celor ce se tem de tine, ca să fugă de la fața arcului". Cum și Isaia zice, Cap. 11 Stih 12. "Și va ridica semn între neamuri". La fel și pentru azimă zice Moise: Exodul Cap. 34 Stih 18. "Șapte zile să mâncați azimă. Și iarăși: șapte zile să păziți colibele" Numerii Cap. 29 Stih 12. Iar ei prăznuiesc sărbătorile acestea câte opt zile, și dacă întrebă cineva pe dânșii, pentru ce prăznuiți câte o zi mai mult? răspund ei și zic: Căci Moise zice: Numerii Cap. 28 Stih 17. Și în 15 zile în luna întâi, (adică martie), să se înceapă praznicul azimelor. La fel și praznicul colibelor, să se înceapă în a 15-a zi a lunii a șaptea, adică: a lui septembrie. Și când au fost ei la Ierusalim, ce este mai sus decât tot pământul, și au fost strajă pusă în vârful muntelui, și au văzut ei, în care minut s-au ivit lumina, și îndată au aprins flacăra, și s-au cunoscut în toată țara, că s-au născut lumina, și îndată au început a număra zi întâi. Iar acuma sunt ei în robia aceasta risipiți în toate țările și nu cunosc în ce zi, s-au minut se ivește lumina, și pentru acea îndoială, fac câte o zi mai mult, la pasha, și la cuscile lor. Așa scrie la Talmud, la așezarea (baița). Iar eu am întrebat pe un rabin, Moise poruncește la multe locuri zicând: Leviticul 16 Stih 29. în zece zile a lunii a șaptea, să smeriți sufletele voastre, și cel ce nu va smeri pe sufletul său, îl va pierde pe el, Cap.

23 Stih 27. Acuma dară pentru ce nu postiți două zile ? Numerii Cap. 29 Stih 7. Pentru îndoiala nașterii lunii, mai vârtos că este primejdie sufletească, că ce va folosi omul, de au dobândit toată lumea măcar, apoi și-au pierdut sufletul său. Matei Cap. 16 Stih 22. Și mi-au răspuns rabinul: că n-au vrut hahamii, să îngreueze pe norod, ca să postească două zile, una după alta. Eu i-am zis lui: mila voastră a rabinilor, ce aveți voi asupra norodului celui prost al jidovilor, este întocmai cu mila ce au avut Iuda vânzătorul asupra săracilor, Ioan Cap. 12 Stih 4. când au zis: "Mai bine să se fi vândut mirul acela cu preț, de trei sute de dinari, și să se fi împărțit săracilor". Care aceste cuvinte n-au zis el doară că-i era milă de săraci, ci le-au zis pentru că era tâlhar, și purta lângă dânsul și punga. Așa sunteți și voi rabinii, la paștile voastre, și praznicul colibelor, poruncește Moise ca să se veselească la a doua Lege Cap. 16 Stih 14. Și tâlcuiesc trei rabini, cum am pomenit mai sus la capitolul cel dintâi. Unul adică zice: "Cu carne grasă să plinești porunca lui Moise, cum și la Talmud, la așezarea (moied euton), la cap, întâi, fila a noua, zice: (ain simha baloi ahila iștia), adică: nu este veselie fără mâncare, și fără băuturi bune". Iar al treilea rabin zice: "că cu împreunarea trupească să plinește legea lui Moise". Precum la capitolul cel dintâi le-am pomenit numele lor. Psalm 15 Stih 1. Iar aici nu voi să pomenesc numele lor prin buzele mele.

Acum rabinii aceștia de acum, ca să iasă din îndoială, împlinesc toate la praznicul paștilor, și la a colibelor, și se adună rabinii, și hahamii, cu fariseii, și umblă pe la toți jidovii, și zic: (moldim lăsimha harim ismanim lasusoin), adică: "vreme au dat Dumnezeu pentru veselie și bucurie", și bieții jidovi cei proști, măcar și capul de și-ar vinde, trebuie să le umple pânțele lor, cu mâncăruri și cu băuturi. Așa umblă ei de la o casă, la alta, până se îmbată, de își ies din minte. Apoi se duc pe la casele lor, de și fac spurcatele împreunări, și pentru aceea prăznuiesc câte o zi mai mult, la praznicul lor acestea. Iar la ziua aceea a zecea, în luna a șaptea, care de dânșii se numește (im Chipir) când negreșit trebuie să se postească după lege, precum și împreunarea este oprită, atunci nu fac o zi de post mai mult, pentru îndoiala nașterii luminii, după cum fac la praznicul celelalte de veselie, ci pradă pe bieții jidovi cei proști, cu alt meșteșug, zicându-le hahamii: pentru că nu v-am îngreuiat pe voi, ca să postiți două zile, pentru îndoiala nașterii luminii, pentru aceea sunteți datori să dați milostenie, care de dânșii se numește (pidin), adică: răscumpărare, și se pun rabinii, fariseii, și dascălii, și cel mai marele din hevra, care se zice (gavai) și mulți săraci se pun la ușa capiștii lor, fiecare cu discul, și nu lasă pe bieții jidovi să intre înăuntru, până nu plătește fiecăruia din cei de la ușă, care ei o cer milostenia aceasta, ca o mare datorie, cu mari gâlcevuri.

Cine din creștini va voi să vadă această rătăcire jidovească, când va fi lumina lui septembrie de nouă zile, atunci la vremea de vecernie, să meargă la ușa capiștii lor, și va vedea însuși cum șed rabinii, și ceilalți care am zis mai sus, cu discurile, și cu clondirele de rachiu, și de vin, și cu turtă dulce: plini de beție. Și cum vin ticăloșii jidovi cu luminări mari de ceară, și cum nu-i lasă să intre, până nu împacă pe toți. Cu atâtea gâlcevuri, și după ce astupă jidovul ochii rabinilor cu argint, atunci îl duce înăuntru, și se pune bietul jidov cu fața în jos, și hahamul cu o curea groasă îl bate peste spinare, patruzeci fără una, pentru greșelele cele de peste an. Și apoi se scoală de la pământ și-l mângâie rabinul, și-i dă un pahar de vin, sau de rachiu, și turtă dulce, și zic: "să dea Dumnezeu la noi an dulce, iar la creștin an amar". Apoi se duc pe la casele lor și mănâncă fiecare câte o căpățână de miel, zicând: "în anul acesta noi să ne facem la cap, iar creștinii la coadă", însă nu este așa, că Moise au blestemat pe neamul jidovesc, zicând: a doua Lege Cap. 28 Stih 44. Că cei nemernici, adică: noi creștinii,

ce mai înainte am fost printre dânșii, se vor face la cap, cum s-au și împlinit, că am primit pe Hristos. Iar urâții de Dumnezeu jidovi, că au răstignit pe Domnul mării, s-au făcut la coadă: până în ziua de astăzi. Și pentru aceea mănâncă ei căpățâna aceea precum am zis. O, nebunilor jidovi, măcar de veți mânca și căpățâna de câine, tot la coadă veți fi până în sfârșitul lumii. Căci însuși Hristos: zice: Stih 45. "Și vor veni peste tine toate blestemele acestea, și vor fi întru tine, și întru seminția ta spre semn, și spre minune, până în veci" Stih 46. Iar după ce gustă ei toți, din căpățâna aceea, încep a mânca, și a bea, până nu mai pot. Apoi se duc la capiște, plini de mâncare, și amețiți mai toți de beție, de se face în școala lor, o putoare nesuferită, și atunci se suie rabinul pe amvon ce-l au ei în mijlocul capiștii, și dă poruncă să ceară iertăciune, unul de la altul, de greșelile ce ș-au făcut.

În care vreme cerându-și ei iertăciune, după mania lor ce o au, care se aseamănează maniei șarpelui, se întâmplă de multe ori, de se și bat acolo, că stomacurile lor fiind pline de beție, și aducându-și aminte de strâmbătatea ce au făcut peste an aproapelui său, se bat foarte rău. Așa am văzut de multe ori, că din iertăciunea aceea, ajung la ciomag, și aleargă și pe la judecători, după aceea șed în sinagogă desculți, douăzeci și patru de ceasuri, plângând ca să vină Mesia, și postesc, nici mâncând, nici bând nimica, după ce trece ziua aceea, și vor să se ducă fiecare la casa sa, încep a-și căuta papucii, și lumânările ce au mai rămas, că toată ziua aceea se numește de dânșii Sâmbăta a sâmbetelor, Leviticul 27 Stih 31. Ci un creștin umblă la lumânări toată ziua cu plată, iar seara după ce își sfârșesc slujba, se grăbesc fiecare la mâncare, și încep a lua lumânările, și încălțămintele unul altuia, și iarăși încep a se gâlcevi, și de multe ori își dau și palme, iar după ce se duc fiecare la casa sa, nu mănâncă până nu însemnează locul unde este să facă cușca. Căci patru zile sunt de la ziua aceea, până la ziua praznicului colibelor, apoi într-aceste patru zile, rabinii, Fariseii, și Dascălii lor, și ceilalți jidovi, își împlinesc deplin curviile, și fărădelegile lor. Căci zic rabinii că Dumnezeu nu scrie în catastiful lui păcatele ce se fac în aceste patru zile. Acestea sunt acele prea frumoase obiceiuri ale jidovilor. Cum au zis Dumnezeu mai înainte, prin glasul Prorocului Iezechiel Cap. 20 Stih 25. "și eu am dat lor porunci nu bune, și dreptății întru care nu vor trăi (la viața veșnică), și voi pângări pe ei întru obiceiurile lor", cum am tâlcuit stihul acesta și mai sus, la Cap. al doilea. Că de ar vrea omul ca să scrie cu de-amăruntul toate obiceiurile lor cele spurcate, multă vreme și multă hârtie și cerneală ar trebui.

Să mă credeți iubitorilor pravoslavnicilor, că mai multe lacrimi decât cerneală este în scrisoarea aceasta, că aducându-mi aminte de neamul meu, de părinții mei cei trupești, de moșii, de strămoșii, de frați, și de feciori, că sunt sălășluiți în iad, și mai vartos eu însumi mă cutremur, întru toate mădularele mele. Daniil Cap. 4 Stih 30. Aducându-mi aminte, că până la vârsta de treizeci și opt de ani am fost întru această pângărită rătăcire, și inima mea au fost acoperită cu acoperământul lui Moise: Cartea 3 Stih 15. Și am învățat pe dânșii împotriva legii lui Hristos: pentru care oare sunt vrednic acum și a mă numi creștin? Exod Cap. 34 Stih 33. Dară nu mă deznădăjduiesc, că mare este mila lui Dumnezeu. Corinteni Cap. 5 Stih 9. Doară se va împlini și la mine nevrednicul cuvântul Prorocului ce zice: "curând te vei zidi de unde te-ai surpat". Isaia Cap. 49 Stih 17. Căci mai înainte am învățat pe neamul jidovesc împotriva credinței celei sfinte și luminate a lui Hristos Mântuitorul. Iar acuma prin mare milostivirea lui, pe mulți i-am adus către credința cea adevărată, și de-a pururea mă silesc, și mă voi sili, până la răsufierea mea cea mai de pe urmă, a întoarce pe jidovi către Hristos: nu cu sila, că n-am nici o putere, nici prin alt vreun meșteșug, ci numai cu ajutorul

Mântuitorului meu Iisus Hristos, și cu puțină învățătură, ce mi-au dăruit-o, cu a cărui ajutor am învățat.

Iată până aici am dat răspuns la patru întrebări, și de aici înainte voi da răspuns și la celelalte întrebări.

Și se vor astupa gurile celor ce grăiesc nedreptate. Amin. Psalm 62. Stih 10.

ÎNTREBAREA A CINCEA

Moise poruncește la cartea a treia a lui ce se numește Preoția Cap. 19 Stih 27: "Bărbile voastre să nu radeți, nici zulufii". La fel și la a patra carte a lui ce se numește Numerii, Cap. 15 Stih 38. poruncește Moise ca să faceți sângeafuri pe patru margini ale hainelor voastre și să puneți împletitură vânăta. A doua Lege Cap. 22 Stih 12. Acuma ne întrebă jidovii și zic: dacă Hristos al vostru au venit ca să împlinească legea lui Moise, pentru ce voi creștinii nu împliniți poruncile acestea, ci vă radeți bărbile, nici nu purtați haine cu sângeafuri?

RĂSPUNS

Scopul lui Moise cu poruncile acestea, au fost ca să se cunoască despărțirea între jidovi, și între închinătorii de idoli, Preoți Cap. 19 Stih 19. Cum și la alt loc poruncește Moise, ca să nu poarte jidovii haine țesute din lână amestecată cu in. în a doua Lege Cap. 22 Stih 11. Căci păgânii așa purtau pe atunci, și au vrut Moise ca jidovii să se deosebească de dânșii, și cu portul, și cu obiceiurile. Iar de când au venit Hristos Mântuitorul, au căzut idolii, nici închinători de idoli nu se prea află. Pentru aceea nu trebuie să lăsăm bărbile, sau să purtăm hainele acestea cu patru aripi, care de voi se numesc arva camfons.

Și mai vârtos zice Isaia Cap. 61 Stih 9. pentru noi creștinii: "Și se va cunoaște întru neamuri sămânța lor, oricine va vedea pe ei, va cunoaște că sămânța blagoslovită de Dumnezeu este". Și cu adevărat pravoslavnicii se cunosc în toată lumea, că avem semnul lui Hristos peste noi, adică: semnul cinstitei Cruci, precum tot Isaia zice: Cap. 58 Stih 13. "Și va fi Domnul în nume, și în semn veșnic, și nu va lipsi". Așa nici jidovii nu este trebuință ca să mai poarte bărbile, și perciunii: că au și ei semnul care le-au dat Moise, și oricine vede pe dânșii cunoaște că sămânța urâtă de Dumnezeu este, cum au zis Moise la a doua Lege Cap. 28 Stih 46. "Și va fi blestemele acestea întru tine spre semn, și spre minune, și în seminția ta până în veci". Și cu adevărat de mirat este, că nu vezi un jidov curat, cum zice Isaia Cap. 64 Stih 5. Toți ca necurații ne-am făcut, cum am pomenit mai sus, la capitolul cel dintâi, la a doua Lege Cap. 28 Stih 27 și 35. Unii dintr-ânșii au chelbe în cap, alții sunt râioși la șăzut, alții sunt leproși la pulpe, și la genunchi, unii sunt pestriți peste tot trupul, și mai vârtos pe obraze, ca să vadă și să cunoască toți creștinii că jidovii sunt sămânța cea blestemată, iar peste toate blestemele acestea, mai au unul de obște, că sunt toți fluturatici, să fie jidovul îmbrăcat cu orice fel de straie, nemțește, sau turcește, sau în orice chip, trebuie să se cunoască că este jidov, mai vârtos din putoarea ce au. Arătat am făcut că în zadar poartă jidovii bărbile, că și fără de barbă se cunosc că sunt sămânța cea blestemată. Cum zice Isaia Cap. 3 Stih 9. "Rușinea feții lor au mărturisit, și păcatul lor ca al

Sodomului le-au vestit". Căci s-au împlinit asupra lor blestemul lui Moise că sunt toți galbeni la fețele lor, a doua Lege, Cap. 28 Stih 22. Bine fac unii împărați, că iau de la dâșii bir, pentru barbă, și pentru perciuni. Cum și la Marea Rusie, și la multe țări plătesc dajdie la stăpânitorul locului, pentru perciuni, și pentru bărbi, și pentru lumânările ce aprind vineri seara spre sâmbătă, și pentru alte multe obiceiuri ale lor. La fel pentru haina cea cu patru aripi zice Moise ca să vopsească aripile acelea vânt. Scrie la Talmud (la hailic) că în Marea Neagră ar fi un fel de pește, ce se numește haluzon, și sângele peștelui acestuia este vânt, și cu sângele acela ar fi vopsit împletitura aceea. Iar la Talmud la așezarea (sănadrin), scrie că de când au ars romanii biserica Ierusalimului, de atunci nu se mai află peștele acela haluzon nicăieri. Arătat este că de la răstignirea lui Hristos, nu mai voiește Dumnezeu, să poarte cineva nodurile acestea, sau haina aceea cu patru aripi. Hahamii lor poartă până în ziua de astăzi nodurile ce se numesc de dâșii (tăfilin) și hainele acestea ce se numesc de dâșii (arba canfons). Adevărat au grăit Mântuitorul Hristos pentru dâșii: Matei Cap. 23. Stih 5. "Toate faptele lor le fac ca să se arate oamenilor, că lărgesc advarile, adică nodurile acelea, și își lărgesc marginile hainelor lor spre mândrie și fală deșartă.

ÎNTREBAREA A ȘASEA

Moise poruncește, ca să nu mâncăm nici pește care n-are solzi, nici carne de porc, nici de iepure, și altele. Preoția Cap. 11 Stih 6. Pentru ce mâncați voi creștinii tot felul de cărnuri, și de porc, și de iepure, și de alte dobitoace, și de pește fără solzi că Hristos al vostru, n-au venit să strice legea.

Vă dă voie Iisus Hristos la toate acestea sau voi nu ascultați de poruncile sale și nu vă pasă de ele?

RĂSPUNS

Aceste feluri de cărnuri, de au oprit Moise atunci pe jidovi a nu mânca, au fost pentru depărtarea, de închinăciunea idolească, că neamul jidovesc, s-au fost deprins la Egipt ca să mănânce jertfe idolești, cum au și plâns ei, când erau în pustie zicând: "Ne-am adus aminte de peștele ce am mâncat la Egipt în dar". Numeri Cap. 11 Stih 7. Și cine le-au dat lor acolo în dar ceva? Încă mai vârtos ei au lucrat egiptenilor, iar egiptenii aduceau jertfe la idoli lor, pește de cel care solzi nu are și silea pe jidovi ca să mănânce din jertfele lor. Precum și Antioh au silit pe cei șapte Maccavei, Cap. 6 Stih 18, să mănânce carne de porc, jertfa idolească. Și după ce au scos pre jidovi Moise din Egipt, ca să-i ducă la pământul făgăduinței, unde au locuit șapte fel de idolatri: Amorei, Heteni, Ferezei, Geveseni, Eivei, Evusei și Bananei, cei care erau acolo unii jertfeau porcii la idoli lor, a doua Lege Cap. 60 Stih 1. Cum zice și Isaia pentru voi jidovii, care mai pe urmă s-au închinat la idoli Cap. 66 Stih 17. "Cei ce mâncați carne de porc, jertfa idolească." La fel alții dintr-acestea șapte limbi, au adus jertfă la idoli săi, iepuri, alții pește de cel fără de solzi și de alte multe au jertfit ei, Moise au văzut, că neamul jidovesc este lacom cu pântecele, după cum plângea în pustie, Exod Cap. 6 Stih 13. zicând: "Bine au fost nouă când am stat lângă căldările cele cu carne", și pentru aceea au oprit lor Moise, ca nicidecum să nu mănânce, din felurile acestea care se aduceau jertfă idolilor. Măcar și dacă s-au jertfit la idoli, porcul, sau iepurele, că de felul lui se jertfește. Pentru aceea zice Moise să nu mâncați, că de ar fi oprit Moise

jidovilor numai din cele ce jertfea, iar din celelalte care nu se jertfea ar fi slobozit, lesne ar fi căzut jidovii la închinarea idolilor, și pentru aceia au depărtat Moise pe dânșii, că tot omul când își face lui casă, face și un gard împrejurul casei, ca nu viind dobitoacele să se reazime de peretele casei, și să strice. Așa și Moise, ca un gard au făcut de au oprit, ca nicidecum să nu mănânce, din felul acesta, din care se aducea jertfă la idoli. Și cu toate acestea, neamul jidovesc, mai pe urmă s-au închinat la idoli, măcar că au oprit Moise, cu atâta tărie. Și de voiești mărturii, cum că Moise pentru jertfă idolească, oprește jidovilor mâncările acestea: poți de aici să cunoști, Exod Cap. 16 Stih 3. Căci ei au plâns, și au cârtit asupra lui Moise, și pentru ceapă, și pentru alte legume, și pentru pâinea ce au mâncat ei în pământul Egiptului, și Moise nu oprește lor pâinea, sau legumele, că de aceasta nu s-au jertfit idolilor, ci numai cărnurile le oprește Moise.

Arătat este că pentru jertfa idolească au fost oprit jidovilor cărnurile de acest fel.

Iar acuma de când au venit pe pământ Hristos Mântuitorul, nu se mai află idoli, nici închinători de idoli, în porțile creștinești, că nu pot idoli să rabde, înfricoșatul semnul cinstitei cruce. Și pentru aceea slobod este nouă Creștinilor, să mâncăm cărnurile acestea, mai vârtos că la Talmud la așezarea (crisis) scrie pentru ce se numește porcul în limba evreiască (hazir) care cuvânt va să zică întoarcere, că atunci când va veni Mesia, atunci se va întoarce porcul și va fi slobod la jidovi spre mâncare. Acum dară Mesia al nostru cel adevărat Iisus Hristos au venit: de o mie opt sute, și trei ani, și suntem slobozi să mâncăm cărnurile acelea, care au fost oprite mai înainte de Moise. Aicea nu mă lasă inima a trece cu vederea, și a nu scrie cum înșeală rabinii pe bieții jidovii cei proști, că nu-i lasă să mănânce morun, nici somn, nici alt fel de pește care n-are solzi. Și că este un fel de pește care se cheamă lacherdă, și zic că este foarte iute și mânios, care când se prinde în mreajă, de mânie își leapădă solzii, și aceasta este o minune foarte mare, că am întrebat pe mulți negustori creștini, care prind acest fel de pește, și mi-au spus, că nicidecum nu este așa, nici un solz măcar nu se găsește în mreajă, și mai vârtos că de acest fel de pește de multe ori prind, cu mâinile, atâta de blând, și prost este. Ci că rabinii, și toți jidovii, au patima lăcomiei pântecelui și peștele acela este gras, au aflat această mijlocire ca să-l poată mânca. Precum și cu multe alte minciuni înșeală rabinii pe jidovi.

La fel când se îmbolnăvește vreun jidov, dau banii hahamului, și merge hahamul la capiștea lor, și deschide sicriul legii, întru care sunt cinci cărți ale lui Moise, scrise pe piele de vițel, și citește hahamul de 12 ori Psalmul 19. Auzi-te Domnul. Și atunci pune alt nume la bolnav, după sfinții din legea veche, și citesc o rugăciune și zic: "Doamne Dumnezeu lui Abraham, Isac, Iacob, de ai hotărât ca să moară Leibul, sau Zanviil, sau cum l-ar fi chemat, să moară. Dară bolnavul acesta, nu se mai cheamă cu acel nume, ci Moise, sau cu alt nume cu care i-ar fi numit", așa înșeală rabinii pe Dumnezeu, și pe ticăloșii jidovii cei proști, și de se scoală acel bolnav, ei zic: că rugăciunea hahamului au ajutat, iar de moare jidovul acela, zic hahamii, că n-au avut mai multe zile, și pentru aceea au murit. Și aduc mărturii de la Talmud unde povestește, că odată au poruncit Dumnezeu, la îngerul cel ce este rânduit peste sufletele oamenilor, (că ei nu cred că arhanghelul Mihail ia sufletele oamenilor, ci alt înger nemilostiv, și adevărat, că de la dânșii ia sufletele îngerul cel nemilostiv, satana), și scrie că l-au trimis Dumnezeu pe acel înger nemilostiv ca să aducă un suflet, de la muierea ce se cheamă cu numele Mariam, și n-au înțeles îngerul bine, și s-au dus de au luat sufletul de la altă muiere cu numele Miriam. Și au zis Dumnezeu către înger, eu n-am poruncit, ca să

omori pe aceasta, ci pe (cutare) Mariam am zis ție. Atunci au zis îngerul, voi duce dară înapoi, și voi aduce pe cealaltă, și au zis Dumnezeu: lasă acum, și altele. Cu acel Talmud se îndreptează, urâții de Dumnezeu rabini, dar când i se sfârșesc omului zilele, nici Dumnezeu nu mai poate dăru-i.

Aceasta este cea prea deșartă credință a jidovilor, și încă multe mai sunt rătăcirile lor, cu care se înșeală, dar n-am vrut să-mi petrec vremea cu dânsese, mai vârtos se cade a cruța cititorul, de acum să auzim și cealaltă întrebare.

ÎNTREBAREA A ȘAPTEA

Moise poruncește la a doua Lege Cap. 52 Stih 10, ca să nu are boul cu asinul împreună, pentru ce la voi creștinii, mulți înjugă boi, împreună cu cai și strică porunca lui Moise, căci Hristos al vostru nu vrea să strice măcar o iotă din lege.

RĂSPUNS

De multe ori ți-am spus ție Hahamule, că David zice: Psalm 61 Stih 11. "O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit". Adică: firește se grăiește Sfânta Scriptură, iar duhovnicește se înțelege. Așa și Moise cu închipuirea au grăit: boul este dobitoc curat, închipuiește pe creștin, că noi creștinii suntem curați, iar asinul este dobitoc necurat, și însemnează pe jidovi că sunt necurați. Cum zice și Isaia Cap. 64 Stih 5. Toți, noi ca niște necurați ne-am făcut. Cum și Ieremia mai lămurit zice la Cap. 5 Stih 8. pentru voi jidovii: "cai nebuni spre partea femeiască." Și Moise oprește pe creștin să nu cumva să aibă amestecare cu asinii, cu jidovii, pentru că voi jidovii sunteți adunarea satanii. Apocalipsis: Cap. 2 Stih 9. Cum și Mântuitorul nostru Iisus Hristos zice către voi: Ioan Cap. 8 Stih 44. "Voi de la tatăl vostru de la satana sunteți, și lucrurile lui faceți, el era ucigașul de oameni din început, așa sunteți și voi pângăriți din început, în sângele omenesc: care îl vărsați până în ziua de astăzi". Cum zice Dumnezeu prin Isaia Cap. 30 Stih 15. "Mâinile voastre pline sunt de sânghiuri", nu zice de sânge: ci de sânghiuri multe, că au văzut Prorocul, cel cu Duh mare Isaia, că jidovii vor fi ucigași de oameni, până în sfârșitul lumii. Și pentru aceea îi numește pe dânșii sfântul Ioan adunarea satanii zicând: Apocalipsis Cap 3 Stih 9. Iată dau din adunarea satanii, cei ce zic a fi, jidovi, ci nu sunt și bârfesc. Și Dumnezeu zice către Ieremia de trei ori: Cap. 60 Stih 15. "Și tu nu te ruga pentru norodul acesta, că nu te voi asculta", Cap. 1 Stih 14. Și cu adevărat până în sfârșitul lumii nu se va mântui neamul acesta, din care s-au tras Iuda vânzătorul. Cum plânge Ieremia pentru dânșii zicând: Cap. 8 Stih 20. "Trecut-au vara, trecut-au și secera, și noi nu ne-am mântuit". Căci toate zilele de la Hristos până la sfârșitul lumii, se numește vară. Cum am arătat de câteva ori, de la Prorocul Malahie Cap. 3 Stih 16, care zice: "Și celor ce se tem de numele meu, va răsări lor soarele dreptății, adică Hristos",

Și aceasta zice Ieremia pentru dânșii, trecut-au vara, adică: au trecut toată vremea Mântuirii, de la nașterea lui Hristos, până la sfârșitul lumii. Căci mai înainte de venirea lui Hristos: iarnă s-au numit cum am pomenit mai sus de la Solomon zicând: la Cântări Cap. 2 Stih 11. Iarna au trecut, adică: umbra legii, ce este asemenea iernii, și florile s-au ivit, în pământul nostru, Hristos cu Apostolii, și glas de porumbiță adică: Duhul Sfânt, în chip de porumbiță s-au auzit în pământul nostru peste Iordan zicând:

“Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit” Matei Cap. 3 Stih 16. Cum zice David: "Glasul Domnului peste ape multe". Psalm 28 Stih 3. Cum și fiul său Solomon zice: la Cântări Cap. 8 Stih 60. "Apă multă nu va putea stinge dragostea". Zice și Ieremia: Cap. 10 Stih 16, " Cel ce locuiește peste ape multe" Arătat este că legea cea veche s-au numit iarnă. Cum și Hristos zice către ucenicii săi: “Rugați-vă ca să nu vă apuce sfârșitul vieții voastre nici iarna, nici sâmbăta". Matei Cap. 24 Stih 20. Și vara aceasta au trecut, zice Prorocul, jidovii nu s-au pocăit, și secera au trecut, adică: venirea Domnului nostru Iisus Hristos: când vor secera oamenii ce au semănat vara, de la răstignirea lui Hristos, până la a doua venire: au vreme oamenii să semene pocăință faptele cele bune. Cum zice David: la Psalm 125 Stih 6. "Cei ce seamănă cu lacrimi (adică: cu pocăință), cu bucurie vor secera, vor lua plată bună pentru ostenele lor, la împărăția cerurilor". Iar voi jidovii nicidecum nu vă veți mântui. Și pentru aceea zice Prorocul la alt loc: "Și voi îmbăta pe ei ca să amețească, și să doarmă somn veșnic, și nu se vor scula" zice Domnul. Ieremia Cap. 51 Stih 39. Arătat zice Prorocul că voi jidovii nicidecum nu aveți nădejde de mântuire. Căci mai necredincioși sunteți și decât diavolul, că diavolul au mărturisit că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că au zis: "Eu trei am aruncat în cuptor și acum văd patru, și chipul celui de al patrulea: este asemenea Fiului lui Dumnezeu", Daniil Cap. 3 Stih 25. Și voi jidovii nu vă rușinați hulind. Samariteanca muiere fiind, au mărturisit că Iisus este Mesia cel adevărat, că zice: "Doar acesta este Mesia" Ioan Cap. 4 Stih 29. Și voi jidovii huliți. Pentru aceea se cade ca tot creștinul să urască pe neamul acesta de la inimă, întru adevăr zic că eu însumi sunt vrăjmașul trupului meu, aducându-mi aminte că este plămădit din sămânța cea rea. De care pomenește Isaia zicând: Cap. 1 Stih 4. Sămânța rea, fiii fărădelegii, părăsit-au pe Domnul, (pe Tatăl): și au mâniat pe cel sfânt al lui Israel, pe Iisus Hristos, care sfântul lui Israel se numește, l-au mâniat jidovii.

Cum plânge Ieremia zicând: Cap. 2 Stih 1. "Și nu și-au adus aminte de așternutul picioarelor lui în ziua mâniei". Zice și Isaia Cap. 13 Stih 9. "Ziua Domnului vine cu mâine", și iarăși adică: precum zice și Naum Cap. 1 Stih 6. "Cine va sta înaintea mâniei urgiei Domnului, care mânie va arde ca focul."

Și de voiești mărturie, cum că Hristos Sfântul lui Israel se numește. Ascultă ce zice Isaia pentru înălțarea Domnului, Cap. 5 Stih 16. „Și s-au înălțat Domnul Savaot întru judecată, și Dumnezeul cel sfânt întru dreptate", și iarăși: "Că legea Domnului Savaot, au părăsit pe ei. Și cuvântul Sfântului Israel au mâniat." Isaia Cap. 10 Stih 21. Și iarăși. “În ziua aceea vor nădăjdui spre Dumnezeul cel sfânt al lui Israel". Isaia Cap. 30 Stih 15. Și iarăși: "așa zice Domnul cel sfânt al lui Israel". Isaia Cap. 25 Stih 6. Și iarăși: "Limba care nu știe pe tine te va chema, și neam care nu te-au cunoscut, către tine va alerga, pentru Domnul Dumnezeul tău, și pentru cel sfânt al lui Israel". Zice și David: Psalm 25 Stih 46. "Și au ispitit pe Dumnezeu, și pe cel sfânt al lui Israel l-au întărit". Iar prin multe mărturii am arătat, că nu se cade creștinului pravoslavnic, să aibă amestecare cu jidovii, că ce împreunare are lumina cu întunericul.

Iată cu ajutorul lui Hristos, am dat răspuns pentru întrebările cele șapte, în Hristos Iisus, Domnul nostru căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, dimpreună cu Părintele său cel fără de început, și cu prea Sfântul și bunul, și de viață făcătorul lui Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Mulțumesc prea veșnicului, și prea puternicului Hristos Dumnezeu, carele din bunăvoința sa, m-au învrednicit după început, de am ajuns sfârșitul acestei cărți foarte folositoare. Și nădăjduit sunt, că oricine în cartea aceasta va citi pe mine nevrednicul la rugăciunile sale mă va pomeni. Măcar că degetele mele în pământ vor putezi, însă nădăjduiesc, că prin rugăciunile cititorului, iertare voi dobândi pentru păcatele mele cele multe, și odihna cea veșnică să învrednicească sufletul meu a dobândi, împreună cu toți cei ce au plăcut lui Dumnezeu. Amin.

Măcar că în capul cărții scris este pentru mine, Psalm 39 Stih 11, încă mă îndeamnă inima, ca să scriu și aici, numele meu, prin stihuri poetice.

Nu este cu putință cineva să se mântuiască,
Evreu fiind sau altă credință ereticească.
O, Doamne, cine se va mântui,
Fără numai creștinul pravoslavnic de se va pocăi.
Inimile, sufletele noastre să ne smerim foarte,
Totdeauna să ne aducem aminte de moarte.

Mă rog Doamne ca iertare de păcate să mi se dăruiască,
Orbirea și rătăcirea cea de mai înainte să nu se mai pomenească.
Nu sunt încă cu totul acum negreșit,
A câștiga îndreptare desăvârșit.
Ci Hristos Fiul lui Dumnezeu m-au primit,
După ce rătăcirea cea jidoveasca am părăsit. Amin.
Sfârșit și lui Dumnezeu slavă,
Laudă,

Dimitrie Antonovici Prubariu

Fraților creștini

Acum după ce cunoașteți din gura lui Neofit — fostul popă jidovesc cine sunt ovreii, cred că este neapărat nevoie să vă completez cunoștințele voastre și cu alte lucruri inventate de jidani pentru a distruge legea creștinească și popoarele creștine:

În primul rând trebuie să știe fiecare român că sectele religioase oricum s-ar numi, sunt de proveniență iudaică și au fost create, încurajate și sprijinite de jidovi, cu scopul de a slăbi credința strămoșească, legea noastră care, numai mulțumită ei, am putut să ne păstrăm neamul nostru aproape 2000 de ani, cu toată vitregia vremurilor și năvălirilor vijelioase a tot felul de barbari. De altfel, sfinții Părinți ai bisericii creștine, cunoscând pe jidovi în faptele lor, au avut grijă să ne ferească de ei, lăsând, în Sinodul al 6-lea, prin canonul 11, dogma aceasta:

"Nu este îngăduit nici unui creștin să lege prieteșug cu jidovii, nici să găzduiască în casa lor, nici să ospăteze la masa lor, nici doctorii să cheme, nici doctoriile lor să primească; iar la băi cu ei nicidecum să nu se scalde. Cel ce va face una ca aceasta, de este cleric se va caterisi, iar de este mirean se va afurisi."

Această dogmă câți din preoții noștri o cunosc și câți din mireni au auzit-o vreodată? Pot răspunde: aproape nici unul! Fiecare își închipuie că dacă este creștin, trebuie să rabzi și să îmbrățișezi toate bestiile cu chip de om și să înduri situația oricare ți s-ar crea, ca nu cumva să mâni pe Dumnezeu! Când orice creștin știe, că atunci când Mântuitorul a văzut că jidanii transformaseră în bâlci intrarea în templu, a pus mâna pe bici și răsturnându-le tarabele și lovindu-i i-a luat la goană strigându-le: "Fugiți blestemaților! Scris este, casa tatălui meu casă de rugăciuni este, iar voi ați făcut-o peștera tâlhăriilor voastre!" Și noi, în țara noastră, huliți, furați și aduși ca niște dobitoace necuvântătoare! Se poate o mai mare rușine și ocară ca aceasta?

O altă operă a satanicilor jidovi este înființarea Francmasoneriei sau mai pe scurt Masoneria. "Și aceasta este tot o sectă, dar o sectă de lux, nu pentru "prostime"! În Masonerie nu intră decât oamenii cu trecere, boierii cum i-am putea numi pe boierii, tot unul și unul, oameni cu autoritate.

Ajutați de jidovi cu bani din plin și sprijiniți de presa lor, masonii sunt atât de periculoși pentru neamul din care fac parte, încât nici ciuma, nici holera, nici oricare altă urgie dumnezeiască, nu este atât de grozavă și de primejdioasă ca această secta care lucrează din umbră, din întuneric, de cele mai multe ori fără să-i bănuiești. Ei sunt cozile de topor ale neamului ce-l reprezintă, slugile plătite de jidovi, uneltele oarbe ale lor. Dumnezeu lor este satana și banul și sunt dușmani de moarte ai creștinismului. Fără sprijinul Francmasoneriei jidanii încă nu ar fi reușit să pună stăpânire pe bogățiile întregii noastre țări, și românul la el acasă, în țara lui n-ar fi ajuns străin și slugă. Pentru ca marele public să cunoască alături de sufletul jidovesc atât de bine zugrăvit de Neofit și sufletul masonilor, vă reproduc câteva crâmpie din "Imnul lui Satan", compus de ilustrul francmason în gradul 33, G. 1 Carduci, 1835-1907, poet italian și care era socotit ca un "mare educator ai generațiilor tinere":

"Spre tine, Prinț uriaș al ființei, al materiei și al spiritului, spre tine gândire și țel"...
"se'nalță versul meu îndrăzneț; și te chem, o Satan, rege al ospățului! Fugiți de la mine
cădelnițe, popi și rugii mormăite"!... "Uitați-vă cum roade rugina sabia mistică a lui
Mihail, și priviți-vă Arhanghelul jumulit cum se rostogolește în gol..." "Tu, o, Satan
ești acela care răsuflă prin viersul meu, când el iese din pieptul meu disprețuitor al
Dumnezeului vlădicilor..." "Ce ne pasă nouă de neputincioasa mânia a nazariteanului
Isus, cu cinele lui scârboase..." "Satan a învins pe Dumnezeu! Frumos și înfricoșător
el se dezlănțuie, ocolește pământul..." "Iată-l, o, popoare, iată pe Satan cel mare..."
"Te salut o, Satan, o, putere răzbunătoare a rațiunii! Înălță-se spre tine, sfinte,
prinosurile și rugăciunile noastre..."

După cum se vede, pentru francmasoni creștinismul este numai o mască, spre a nu
putea fi dați în vileag și ocoliți.

Alți masoni celebri ca Lafargue zice: "Război lui Dumnezeu, ură lui Dumnezeu!"; M.
Aulard, profesor la Sorbona zice și el: "Distrugerea Bisericii creștine este
indispensabilă", etc. etc.

În anul 1931, în școli, în ateliere, cinematografe, tramvaie, etc. masonii au răspândit
mii și zeci de mii de cărțițele în care între altele scriau: "Furați lucrurile sfinte,
prigoniți Bisericile; crucile furate din Biserici sunt foarte bune ca mâner la lanțul din
privată..." etc.

Care este doctrina "Cultului Satanei" sau "Cultul lui Lucifer" cum se mai numește și
cărui sunt închinat liturgiile negre, este foarte ușor de înțeles:

Ceea ce oprește Dumnezeu, este plăcut lui Satana; ceea ce este plăcut lui Dumnezeu,
displace Satanei. Adică: zice Dumnezeu să nu ucizi, Satana zice să ucizi; zice
Dumnezeu să nu furi, Satana zice: furați, înșelați, curviți etc... Aceștia sunt
francmasonii! Aceștia sunt creștinii noștri "luminați" care duc dintr-o amăgire în alta
pe bieții noștri români, vorbesc de credința strămoșească, de eroii de la Mărăști și
Mărășești, de nevoile neamului nostru; însă imediat ce au ieșit la largul lor, dau iureș
în avuția publică, pradă ca în codru ce bruma se mai agonisește din sudoarea albinelor
creștine, românul cu picioarele goale, încrezător până la prostie și răbdător ca un bivol
la jug! De n-ar fi fost francmasonii, aceste slugi plătite jidovești, cum ar fi fost posibil,
ca ovreii, aceste lepădături sociale, într-un interval de timp nici 20 ani, abia de la
război încoace, să ajungă adevărații stăpâni ai tuturor avuțiilor țării noastre? Dar
masonii, vârați prin toate consiliile de administrație ale întreprinderilor jidovești, au
fost și sunt aceia care înlesnesc loviturile în stil mare, afacerile de miliarde, din care să
se îndestuleze jidovii - patronii — și nobilele lor slugi — frații masoni!

Citind în Porunca Vremii datele statistice, culese cu multă trudă și pricepere de
neobositul economist Dr. Ilie Rădulescu, rămâi năucit văzând unde merge munca
creștinului nostru: 13.500.000 români, albinele producătoare, abia se aleg după munca
lor cu 26.770.000.000 lei anual, adică 5150 lei de cap de om. 1.650.000 ovrei, trântori
speculanți, câștigă anual 80 miliarde 175 milioane de cap de jidov.

Ceea ce înseamnă că un jidov care nici nu ară, nici nu seamănă, nici nu face vreo muncă productivă, câștigă de 25 ori mai mult decât poate câștiga un român în țara lui, pentru care a sângerat în război și va mai fi chemat - Doamne ferește! - și altă dată!

Și când te gândești că de 45 ani, glasul Profesorului A. C. Cuza, cheamă pe români la viață, la o acțiune de redeșteptare și revendicare a drepturilor noastre încălcate, fără ca cineva, din "inteligențele" noastre masonizate sau ramolite să fi căutat să se miște și să dea sprijinul unui om care țipă fără vreun alt interes, decât acela izvorât dintr-o convingere profundă, că un neam, întreg, o țară întreagă este sortită pierzaniei, dacă nu se iau măsuri de îndreptare.

În ultimul timp, vântul de redeșteptare națională a prins să adie. Ici și colo, ideea națională a început să răsufle, ca dintr-un cazan ținut sub presiune! Avocații, medicii, inginerii etc. au început să murmure și să revendice "proporționalitatea etnică", ca o măsură de urgență. Politicienii sunt în fierbere și își revizuiesc programele lor ca să fie oarecum în tonul vremii! Cu un cuvânt putem spune că Bunul Dumnezeu, Dreptatea, Dreptatea supremă, se va arăta și pe plaiurile Daciei Traiane, pentru a judeca fărădelegile satanice întronate de iudeo-francmasonerie.

Bucurați-vă români, fiți la înălțimea vremurilor ce se anunță, căci și calvarul vostru se va sfârși.

Iar voi, iubiților jidovi, puteți fi siguri, că în mod foarte civilizată, treptat, treptat, veți merge în patria voastră ce vi se va rezerva — probabil Madagascarul - unde prin propriile voastre puteri să trăiți, așa cum și noi avem dreptul să trăim singuri în țara noastră.

Dr. MARIN POPESCU

Preluare după site-ul
<http://www.homepagez.com/dezvaluiri/index.html>

de

www.misiune-ortodoxa.ro
2006